



Bruxelles, den 4.5.2016
COM(2016) 270 final

2016/0133 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

EU stræber efter at finde en mere bæredygtig tilgang til migrationsstyring, både for personer, der har behov for international beskyttelse, og personer, der flytter af andre årsager. Denne tilgang har til formål at bringe migranternes irregulære og farlige bevægelser og menneskesmuglernes forretningsmodel til ophør og erstatte dem med sikre og lovlige veje til EU for dem, der har brug for beskyttelse. Beskyttelse i regionen og genbosætning derfra til EU bør være den fremtidige model, der anvendes og bedst tjener flygtningenes tarv og sikkerhed.

Det er dog sandsynligt, at der på kort og mellemlang sigt fortsat vil være mennesker, der ankommer til EU's ydre grænser. De personer, der ikke ansøger om international beskyttelse, bør sendes tilbage. De personer, der ansøger om asyl, bør sikres en effektiv behandling af deres ansøgning og anstændige modtagelsesfaciliteter og ordentlig støtte fra den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af deres ansøgning, mens denne proces pågår og derefter, hvis det konstateres, at deres ansøgning er begrundet.

Nylige erfaringer viser imidlertid, at det omfattende og ukontrollerbart store antal migranter, der ankommer, sætter medlemsstaternes asylsystemer under alt for stort pres, hvilket har ført til, at reglerne i stadig større grad tilsidesættes. For at få den nuværende situationen under kontrol gøres der nu en indsats for at sikre, at de nuværende Schengenregler vedrørende grænseforvaltning og asyl anvendes, og at samarbejdet med tredjelande, navnlig Tyrkiet, optrappes. Situationen har dog afsløret de mere grundlæggende svagheder ved den måde, hvorpå vores asylregler er udformet, og disse mangler har gjort dem mindre effektive og sikrer ikke en bæredygtig ansvarsdeling. Der er nu behov for at få rettet op på dette problem.

Den 6. april 2016 fastlagde Kommissionen i sin meddelelse om en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa¹ sine prioriteter med henblik på at forbedre det fælles europæiske asylsystem. Kommissionen bebudede, at den gradvist ville arbejde hen imod en reform af den eksisterende EU-ramme på asylområdet for at udforme et bæredygtigt og retfærdigt system for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle asylansøgninger, styrke Eurodacsystemet, opnå større konvergens inden for asylsystemet, forhindre sekundære bevægelser og give Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) et mere omfattende mandat. Der er bred enighed, også i Europa-Parlamentet² og Rådet³, om, at der behov for en reform.

Dette forslag om en reform af Dublin III-forordningen indgår som en del af den første række af de lovgivningsforslag, som skal udgøre en større reform af det fælles europæiske asylsystem. Den første pakke indeholder også et forslag til omarbejdning af Eurodac-forordningen og et forslag om oprettelse af Den Europæiske Unions Asylagentur. Forslaget vedrørende Eurodac indeholder de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse systemet til de foreslåede Dublinregler, hvilket er i overensstemmelse med hovedformålet, nemlig at

¹ COM(2016) 197 final.

² Se f.eks. Europa-Parlamentets beslutning af 12.4.2016 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration (2015/2095(INI)) og af 10.9.2015 om migration og flygtninge i Europa (2015/2833(RSP)).

³ EUCO 19.2.2016, SN 16/16.

gennemføre Dublinforordningen. Eurodac skal også være en database til immigrationsformål mere bredt for at lette tilbagesendelser af migranter og bekæmpe irregulær migration.

Formålet med Den Europæiske Unions Asylagentur er at forbedre gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem og den måde, hvorpå det fungerer, ved at bygge videre på Det Europæiske Asylstøttekontors arbejde og yderligere udvikle det til at blive et agentur, som skal være ansvarligt for at få det fælles europæiske asylsystem til at fungere bedre, at sikre konvergens ved vurderingen af ansøgninger om international beskyttelse på tværs af EU og at overvåge den operationelle og tekniske anvendelse af EU-retten.

Anden fase af lovgivningsforslagene om reform af direktivet om asylprocedurer og kvalifikationsdirektivet samt direktivet om modtagelsesforhold vil følge, således at der sikres en fuld reform af alle dele af EU's asylsystem, bl.a. for at undgå at Dublinmekanismen sættes ud af spil på grund af misbrug og asylshopping blandt ansøgere om international beskyttelse og personer, der har fået international beskyttelse. Asylprocedurerne vil skulle fremskyndes og blive mere konvergente, der er behov for mere ensartede regler vedrørende procedurerne og de rettigheder, der gives til personer, der har fået international beskyttelse, og modtagelsesforholdene vil skulle tilpasses for derved at sikre størst mulig harmonisering på tværs af medlemsstaterne.

Som der redegøres for i Kommissionens meddelelse af 6. april 2016, afslørede migrations- og flygtningekrisen betydelige strukturelle svagheder og mangler ved den måde, hvorpå det fælles europæiske asylsystem og navnlig Dublinreglerne er udformet på og gennemføres. Det nuværende Dublinsystem blev ikke udformet med henblik på at sikre en bæredygtig deling af ansvaret for ansøgere på tværs af EU. Det har ført til en situation, hvor nogle få medlemsstater har skullet klare langt de fleste asylansøgere, der er kommet til EU, hvilket har sat deres asylsystemer under pres og ført til en vis tilsidesættelse af EU-reglerne. Dublinsystemets effektivitet undergraves desuden af et sæt komplekse regler, der kan anfægtes, for at afgøre, hvem der har ansvaret, samt af langvarige procedurer. Det er bl.a. tilfældet med de nuværende regler, der foreskriver, at ansvaret flyttes mellem medlemsstaterne efter en vis tid. På grund af manglende klare bestemmelser om ansøgernes forpligtelser og om konsekvenserne af ikke at opfylde dem bliver det nuværende system desuden ofte misbrugt af ansøgerne.

Formålene med Dublinforordningen - nemlig at sikre asylansøgere hurtig adgang til en asylprocedure og substansbehandling af ansøgningen i en enkelt, klart fastlagt medlemsstat - er fortsat gyldige. Det er dog tydeligt, at Dublinsystemet skal reformeres, både for at forenkle det og øge dets effektivitet i praksis og for at det kan leve op til sin opgave med at håndtere situationer, hvor medlemsstaternes asylsystemer er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres.

Dette forslag er en omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne ("Dublin III-forordningen").

Forslaget sigter først og fremmest mod at:

- øge systemets kapacitet til at effektivt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle en ansøgning om international beskyttelse; forslaget medfører bl.a., at bestemmelserne om overdragelse af ansvaret ophæves, og at fristerne for at sende

anmodninger, modtage svar og foretage overførsler mellem medlemsstater i væsentlig grad afkortes

- sikre en fair ansvarsdeling mellem medlemsstaterne ved at supplere det nuværende system med en korrigerende fordelingsmekanisme; denne mekanisme vil automatisk blive aktiveret, hvis en medlemsstat skal klare et uforholdsmæssigt stort antal asylansøgere
- modvirke misbrug og forhindre ansøgernes sekundære bevægelser inden for EU, navnlig ved at medtage klare forpligtelser for ansøgerne om at ansøge i den første medlemsstat, de indrejser i, og forblive i den medlemsstat, der anses for ansvarlig for behandlingen af ansøgningen. Det kræver, at det har forholdsmæssige proceduremæssige og materielle konsekvenser ikke at opfylde disse forpligtelser.

De målrettede konsultationer af Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, bl.a. på grundlag af meddelelsen fra 6. april 2016, samt FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNCHR) og civilsamfundet bekræfter, at der er divergerende holdninger til, hvordan og i hvilket omfang Dublinforordningen bør reformeres⁴. På den baggrund vurderede Kommissionen omhyggeligt de argumenter, der blev fremsat. Den konkluderede, at de nuværende kriterier i Dublinsystemet bør bevares, men de bør suppleres af en korrigerende fordelingsmekanisme for at lette byrden for de medlemsstater, der er under et uforholdsmæssigt stort pres. Samtidig vil den nye Dublinordning blive baseret på et europæisk referencesystem lige fra starten af gennemførelsen heraf med en korrigerende solidaritetsmekanisme, der automatisk aktiveres, når der påhviler en medlemsstat en uforholdsmæssigt stor byrde.

Samtidig indføres der andre grundlæggende ændringer for at modvirke misbrug og forhindre ansøgernes sekundære bevægelser inden for EU.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dublinsystemet er hjørnestenen i det fælles europæiske asylsystem og har til formål at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning. Det fungerer på grundlag af de retlige og politiske instrumenter på asylområdet, navnlig asylprocedurer, standarder for at afgøre, om personer har ret til international beskyttelse, og modtagelsesforhold samt omfordeling og genbosætning.

Der sker ingen fremskridt, fordi det går dårligt med gennemførelsen af EU-retten på asylområdet. Det er en prioritet at sikre en fuldstændig og hurtig gennemførelse af EU-retten i medlemsstaterne. Kommissionen har de senere år bl.a. samarbejdet med de græske myndigheder for at prioritere en normalisering af situationen, efter at Dublinoverførslerne blev suspenderet i 2010. Med henblik herpå sendte Kommissionen den 10. februar 2016⁵ en henstilling til Grækenland om de vigtige foranstaltninger, landet skulle træffe med henblik på genoptagelse af Dublinoverførslerne.

Dette forslag udgør en del af en pakke, der omfatter forslag om reformering af andre elementer af Dublinsystemet, som skal sikre ensartede bestemmelser på dette politikområde. Forslaget til reform af Eurodacforordningen omfatter de ændringer, der er nødvendige for at afspejle de ændringer, der foreslås i Dublinforordningen, og bistå med i højere grad at

⁴ Se nedenfor under 3.4 "Høring af interesserede parter".

⁵ C(2016) 871 final

kontrollere irregulær migration. Kommissionen foreslår også at oprette Den Europæiske Unions Asylagentur, der skal understøtte det fælles europæiske asylsystem, bl.a. den ændrede Dublinmekanisme.

Som reaktion på krisesituationen i Grækenland og Italien vedtog Rådet i september 2015 to afgørelser om omfordeling⁶, som finder anvendelse frem til september 2017. Det var en midlertidig ad hoc-nødreaktion på situationen i disse to medlemsstater, som oplevede hidtil usete migrationsstrømme, og hvis byrde i en vis grad burde have været lettet ved at overføre ansvaret for visse asylansøgninger fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater. Kommissionen har rapporteret to gange om gennemførelsen af disse afgørelser⁷.

Med henblik på at udforme en strukturel løsning for håndteringen af sådanne krisesituationer foreslog Kommissionen i september 2015 en kriseomfordelingsordning⁸. Det blev foreslået, at omfordelingen skulle iværksættes på grundlag af en delegeret retsakt, hvori det også skulle fastslås, hvor mange personer der skulle omfordeles. I dette forslag indføres der en korrigerende fordelingsmekanisme, der automatisk aktiveres. Det har derfor et mål, der ligner målet med Kommissionens forslag i september 2015, og afhængigt af resultaterne af drøftelserne vedrørende dette forslag kan Kommissionen overveje at trække forslaget fra september tilbage.

Dette forslag indeholder også nye regler for at fastslå, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning fra en uledsaget mindreårig, nemlig at hvis den mindreårige ingen familierelationer har, er det den medlemsstat, hvor der først indgives en ansøgning, der er ansvarlig for behandlingen af denne, medmindre det ikke er i den mindreåriges tarv. Denne regel gør det muligt hurtigt at fastslå, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og således sikre hurtig adgang til proceduren for denne sårbare gruppe af ansøgere, også i lyset af de kortere frister, der foreslås. Da denne regel er forskellig fra det, Kommissionen foreslog i 2014⁹, har den til hensigt at tilbagekalde sidstnævnte forslag, som det hidtil ikke har været muligt at opnå enighed om.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er i overensstemmelse med den omfattende langsigtede politik for bedre migrationsstyring, som Kommissionen har fastsat i den europæiske dagsorden for migration¹⁰, som videreudviklede kommissionsformand Jean-Claude Junckers politiske retningslinjer til et sæt sammenhængende og indbyrdes forstærkende initiativer baseret på fire søjler, nemlig en mindske af incitamentet til irregulær migration, sikring af de ydre grænser og redning af menneskeliv, en stærk asylpolitik og en ny politik for lovlig migration. Dette forslag, som yderligere gennemfører den europæiske dagsorden for migration, hvad angår målet om at styrke EU's asylpolitik skal ses som en del af en bredere politik på EU-plan hen imod skabelsen af et robust og effektivt system for en bæredygtig migrationsstyring fremover, som er retfærdig for værtssamfundene og EU-borgerne samt for de pågældende tredjelandstatsborgere og oprindelses- og transitlandene.

⁶ Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14.9.2015 og Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22.9.2015.

⁷ COM(2016)165 og COM(2016) 222

⁸ COM(2015) 450.

⁹ COM(2014) 382.

¹⁰ COM(2015) 240.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Ved dette forslag omarbejdes forordning (EU) nr. 604/2013, og det bør derfor vedtages på samme retsgrundlag, nemlig artikel 78, stk. 2, litra e), i TEUF, efter den almindelige lovgivningsprocedure.

• Variabel geometri

Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EU) nr. 604/2013, efter at de har givet meddelelse om, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af forordningen på grundlag af protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er knyttet som bilag til TEU og til TEUF.

I overensstemmelse med denne protokol kan Det Forenede Kongerige og Irland beslutte at deltage i vedtagelsen af dette forslag. Den mulighed har de også efter vedtagelsen af forslaget.

Ifølge protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit V i TEUF (bortset fra "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa"). Da Danmark imidlertid anvender den nuværende Dublinforordning på grundlag af en international aftale, som Danmark indgik med EF i 2006¹¹, skal Danmark i overensstemmelse med aftalens artikel 3 meddele Kommissionen, hvorvidt landet ønsker at gennemføre indholdet af den ændrede forordning.

Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks deltagelse i ordningerne i dette forslag om omarbejdning af forordning (EU) nr. 604/2013 vil blive afgjort under forhandlingerne i henhold til disse protokoller. Disse protokoller vil navnlig gøre det muligt for Det Forenede Kongerige og Irland at vælge at deltage i initiativer på politikområdet frihed, sikkerhed og retfærdighed, men det kræves ikke, samtidig med at initiativerne kan fungere.

• Forslagets konsekvenser for stater, der ikke er medlemmer af EU, men har tilsluttet sig Dublinsystemet

Parallelt med en række tredjelandes associering med Schengenreglerne har EU indgået en række aftaler, som også tilslutter disse lande til Dublin-/Eurodacreglerne:

- aftalen om Islands og Norges associering indgået i 2001
- aftalen om Schweiz' associering indgået den 28. februar 2008
- protokollen om Liechtensteins associering indgået den 7. marts 2011.

For at skabe rettigheder og forpligtelser mellem Danmark – der som forklaret ovenfor har tilsluttet sig Dublin-/Eurodacreglerne ved en international aftale – og ovennævnte associerede lande er der indgået to yderligere instrumenter mellem EU og de associerede lande¹².

¹¹ Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, og om "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen (EUT L 66 af 8.3.2006, s. 38).

¹² Protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier

I henhold til de tre ovennævnte aftaler skal de associerede lande acceptere Dublin-/Eurodacreglerne og udviklingen heraf uden undtagelser. De deltager ikke i vedtagelsen af retsakter, der ændrer eller udbygger Dublinreglerne (dvs. heller ikke nærværende forslag), men de skal inden for en given frist give Kommissionen meddelelse om, hvorvidt de accepterer indholdet af sådanne retsakter, når de er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet. Hvis Norge, Island, Schweiz eller Liechtenstein ikke accepterer en retsakt, der ændrer eller udbygger Dublin-/Eurodacreglerne, opsiges de respektive aftaler, medmindre det fælles/blandede udvalg, som er nedsat ved aftalerne, med enstemmighed træffer anden afgørelse.

- **Nærhedsprincippet**

Ifølge afsnit V i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed har Den Europæiske Union visse beføjelser på dette område. Disse beføjelser skal udøves i henhold til artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Dette forslag strømliner de nuværende Dublinregler og supplerer dem med en ny korrigerende fordelingsmekanisme for derved at indføre et system til at klare situationer, hvor medlemsstaternes asylsystemer er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres.

Formålet er at sikre en retfærdig ansvarsdeling mellem medlemsstaterne ved at lette byrden for en medlemsstat, der er under et uforholdsmæssigt stort pres, og fordele denne byrde på de øvrige medlemsstater. Dette kræver pr. definition en indsats på EU-plan. Herudover sigter forslaget mod at sikre, at Dublinsystemet anvendes korrekt i kriseperioder, og at løse det problem, at tredjelandstatsborgere rejser videre til andre medlemsstater, hvilket i sagens natur er et grænseoverskridende problem. Det er klart, at den enkelte medlemsstats indsats ikke i tilfredsstillende grad kan opfylde behovet for en fælles EU-tilgang til et fælles problem.

- **Proportionalitetsprincippet**

Hvad angår strømlining af Dublinreglerne, er de foreslåede ændringer begrænset til det, der er nødvendigt for at sikre, at systemet kan fungere effektivt, både hvad angår hurtig adgang for ansøgere til proceduren for tildeling af international beskyttelse og medlemsstaternes administrations kapacitet til at anvende systemet.

Hvad angår indførelsen af en ny korrigerende fordelingsmekanisme, giver forordning (EU) nr. 604/2013 ikke i sin nuværende form redskaber, der gør det muligt i tilstrækkelig grad at reagere på situationer, hvor der er et uforholdsmæssigt stort pres på medlemsstaternes asylsystemer. Bestemmelserne om den korrigerende fordelingsmekanisme, der indføres med forslaget, har til formål at lukke dette hul. Bestemmelserne går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om på effektiv vis at afhjælpe situationen.

- **Valg af retsakt**

Da den eksisterende Dublinmekanisme blev oprettet ved en forordning, anvendes samme type retsakt til at strømline den og supplere den med en korrigerende fordelingsmekanisme.

og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (indgået den 24.10.2008, EUT L 161 af 24.6.2009, s. 8), og protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge (EFT L 93 af 3.4.2001).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

EFTERFØLGENDE EVALUERINGER/KVALITETSKONTROL AF GÆLDENDE LOVGIVNING

I den europæiske dagsorden for migration bebudede Kommissionen, samtidig med at den opfordrede medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre Dublin III-forordningen og de eksisterende EU-regler om asyl, at der ville ske en evaluering og revision af forordningen i 2016. I overensstemmelse med dette løfte fik Kommissionen foretaget eksterne undersøgelser vedrørende evalueringen af Dublinsystemet¹³. Ved evalueringen blev Dublin III-forordningens effektivitet, relevans, konsistens og merværdi på EU-plan vurderet. Det blev undersøgt, i hvilket omfang man ved hjælp af forordningen nåede målene heri, og set nærmere på EU's bredere politiske behov og målgruppens behov¹⁴. Evalueringen omfattede en grundig undersøgelse af den praktiske gennemførelse af Dublin III-forordningen i medlemsstaterne¹⁵. Der redegøres for de vigtigste resultater nedenfor.

3.1. Dublin III-forordningens relevans

Dublinsystemet er hjørnестenen i EU's asylregler, og formålet hermed er fortsat gyldigt. Det er vigtigt med et EU-instrument for fastsættelse af kriterier og en mekanisme for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle en ansøgning, så længe der findes særskilte nationale asylsystemer inden for EU. Uden dette ville medlemsstaterne være afhængige af ad hoc-aftaler som inden indførelsen af Dublinsystemet, hvilket ville gøre det meget svært at afgøre, hvilken medlemsstat der har ansvaret for behandlingen af en asylansøgning. I evalueringen blev det konkluderet, at ingen nationale eller bilaterale instrumenter samlet set kunne give samme virkning, hvilket kunne medføre, at ansøgninger om international beskyttelse ikke ville blive behandlet, fordi de faldt ned mellem de nationale jurisdiktioner. Holdningerne var blandede, hvad angår forordningens faktiske virkninger, idet den skulle sikre hurtig adgang til asylprocedurerne for ansøgere og føre til en langsigtet strategi for at modvirke, at ansøgere indgiver flere ansøgninger. Det vil gøre asylsystemet mere effektivt, idet misbrug forhindres, og det vil mindske de samlede omkostninger.

3.2. Gennemførelse af forordningen

- **Generelt**

Det væsentligste problem, der blev fremhævet i evalueringen, var den manglende ensartede og korrekte gennemførelse af forordningen i medlemsstaterne. Det blev desuden konkluderet,

¹³ Evaluerings- og gennemførelsesrapporterne kan ses på: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/asylum/examination-of-applicants/index_en.htm.

¹⁴ Evalueringen var baseret på en skrivebordsundersøgelse, en kvantitativ analyse og konsultation af retlige/politiske rådgivere i i alt 19 medlemsstater (BE, BG, CH, CY, EL, FR, HR, HU, IT, LT, LV, MT, NL, NO, PL, RO, SE, SI, SK). Oplysningerne fra de øvrige 12 medlemsstater, der deltager i Dublin III-forordningen, blev ikke modtaget i tide til at blive medtaget i rapporten.

¹⁵ En lang række interessenter blev hørt, bl.a. Dublinenheder hos de nationale asylmyndigheder, retlige/politiske rådgivere, NGO'er, advokater/retlige repræsentanter, appel- og klagemyndigheder, de retshåndhævende myndigheder, fængselsmyndigheder, ansøgere om international beskyttelse eller personer, der har fået international beskyttelse. I alt blev der gennemført 142 interview. Der blev foretaget besøg på stedet i 15 medlemsstater (AT, BE, DE, EL, FR, HU, LU, IT, MT, NL, NO, PL, SE, UK, CH), mens der i 16 (BG, CY, CZ, DK, EE, ES, FI, HR, IE, LT, LV, PT, RO, SI, SK, LI) blev foretaget telefoninterview.

at Dublin III-forordningens udformning havde en række mangler, som gjorde det sværere at nå hovedmålene. Kriteriernes rækkefølge i Dublin III-forordningen tager ikke hensyn til medlemsstaternes kapacitet eller sigter mod at afbalancere indsatsen. Metoden til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, forsinket adgangen til asylproceduren. I det nuværende system kan ansøgere vente i op til 10 måneder (i tilfælde af anmodninger om tilbagetagelse) eller 11 måneder (i tilfælde af anmodninger om overtagelse), inden proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse indledes. Dette undergraver Dublinsystemets mål om at sikre ansøgere hurtig adgang til asylproceduren.

Det er også blevet tydeligt, at Dublin III-forordningen ikke blev udformet til at klare situationer med et uforholdsmæssigt stort pres. Den sigter ikke mod målet om en fair ansvarsfordeling eller at håndtere den ulige fordeling af ansøgere på tværs af medlemsstaterne. Disse faktorer er blevet særligt tydelige i nogle medlemsstater, som har oplevet problemer med at anvende forordningen i den forbindelse, idet der ikke altid fandt en registrering af asylansøgerne sted, procedurene blev forsinket og den interne kapacitet til at klare sagerne rettidigt var utilstrækkelig.

- **Proceduremæssige garantier og beskyttelsesforanstaltninger**

De **oplysninger** om Dublinproceduren, der gives til ansøgerne, varierer betydeligt. Omkring halvdelen af de deltagende medlemsstater rapporterede, at de oplysninger, der gives, består af "generelle oplysninger", hvilket ikke opfylder kravet i artikel 4, stk. 1. Desuden viser resultaterne, at i et lille antal medlemsstater gives der slet ingen oplysninger, eller de er i givet fald forældede.

Den personlige samtale er standardpraksis i næsten alle medlemsstater, når det skal afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, men den manglende kapacitet i nogle af de overbebyrdede medlemsstater har forhindret myndighederne i rutinemæssigt at gennemføre samtalerne. Hvis der ikke gennemføres samtaler, vil ansøgeren generelt kunne fremlægge oplysninger på anden vis. Mange medlemsstater har rapporteret, at samtalerne er meget forsinkede som følge af den nuværende høje tilstrømning af migranter.

Fortolkningen af, **hvad der er i barnets tarv**, varierer. Det har i nogle tilfælde ført til kommunikationsproblemer og mistillid mellem medlemsstaterne. Derudover er der konstateret en række praktiske problemer i forbindelse med udnævnelsen af en repræsentant for den mindreårige, navnlig som følge af den nuværende store tilstrømning af migranter. Det skaber imidlertid et større problem, hvad angår asylproceduren.

- **Kriterier for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og dokumentation**

De kriterier, der hyppigst anvendes som grundlag for overførsler, vedrører dokumentation og indrejse (artikel 12 og 13), hvilket placerer en væsentlig del af ansvaret hos medlemsstaterne ved den ydre grænse. Det har fået ansøgere til at undgå at få taget fingeraftryk og ført til sekundære bevægelser.

Adskillige medlemsstater har anført, at fortolkningen af, hvad der af myndighederne i det modtagende lande anses for acceptabel dokumentation, lægger en urimelig stor bevisbyrde på den sendende medlemsstat. Oplysninger fra Eurodac og visuminformationssystemet (VIS) accepteres i næsten alle medlemsstater og er den type dokumentation, der ofte tages udgangspunkt i, når det skal afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. De oplysninger, der indhentes gennem samtaler, blev generelt ikke anset for at udgøre tilstrækkelig

dokumentation. De diskretionære klausuler og bestemmelserne om afhængige personer (artikel 16 og 17), der vedrører humanitære sager, anvendes ofte ikke med undtagelse af et fåtal af medlemsstaterne.

Kriterierne vedrørende familiemæssig tilknytning blev anvendt mindre ofte, hovedsageligt som følge af problemerne med at opspore familien eller med at indhente dokumentation for familieforbindelserne. Medlemsstaterne varierer betydeligt, hvad angår den dokumentation, der accepteres i forbindelse med disse kriterier, men et hovedkrav er sædvanligvis fyldestgørende dokumentation (såsom fødsels- eller vielsesattest), hvilket er dokumenter, det ofte er svært for en asylansøger at fremlægge. Den væsentlige forskel på, hvad der accepteres som bevis for familieforbindelser, gør det svært at afgøre, hvilken medlemsstat der har ansvaret for behandlingen af asylansøgningen, hvilket fører til langvarige procedurer. Det kan være en faktor, der spiller ind på de sekundære bevægelser, hvor ansøgerne forsøger at rejse videre.

- **Procedurer for overtagelse og tilbagetagelse**

Antallet af anmodninger om tilbagetagelse var betydeligt højere end antallet af anmodninger om overtagelse. Mellem 2008 og 2014 var 72 % af de udgående Dublinanmodninger anmodninger om tilbagetagelse mod 28 % om overtagelse. På tilsvarende vis var 74 % af de indkommende Dublinanmodninger anmodninger om tilbagetagelse mod 26 % om overtagelse. Alle medlemsstater overholdt for det meste de **tidsrammer**, der er fastsat for indgivelse og besvarelse af disse anmodninger, men den store tilstrømning af migranter har lagt pres på asylmyndighederne og forlænget nogle medlemsstaters svartid. Det har også ført til en stigning i antallet af ufuldstændige anmodninger, som kan føre til afslag eller tvister. Det har desuden påvirket praksis med "automatisk accept", idet nogle lande med vilje har undladt at besvare anmodninger inden fristen som en måde til at håndtere det store antal sager.

I 2014 var det samlede antal anmodninger om overtagelse og tilbagetagelse på 84 586, hvilket udgør 13 % af det samlede antal asylansøgninger i EU, hvilket er et fald i forhold til tidligere år. Af alle anmodninger blev 33 % afvist af den modtagende medlemsstat, hvilket tyder på, at Dublin III-forordningens ikrafttrædelse i 2014 har gjort det sværere for medlemsstaterne at opnå konsensus om, hvem der er ansvarlig. I 2014 resulterede kun ca. en fjerdedel af det samlede antal anmodninger om tilbagetagelse og overtagelse reelt i en fysisk overførsel. Det lave tal tyder på, at der er problemer med den praktiske anvendelse af Dublin III-forordningen. Det kan imidlertid også delvist forklares ved forsinkelserne i overførslerne, hvilket de årlige oplysninger, der blev anvendt ved evalueringen, ikke afspejler. En anden vigtig årsag til det lave antal overførsler, hvilket mange medlemsstater har bekræftet, er **det store antal personer, der forsvinder** under Dublinproceduren, hvilket fører til, at ansvaret for dem skifter mellem medlemsstaterne.

- **Gennemførelse af overførsler**

Tidsrammen for gennemførelsen af overførsler varierede betydeligt. Effektiviteten afhænger af kapaciteten og ressourcerne i de enheder, der har ansvaret for at gennemføre overførslerne, det forhold, at en særskilt myndighed kan være ansvarlig for ordningerne, antallet af sager, ansøgernes samarbejdsvilje og kendskab til deres opholdssteder. En årsag til forsinkelserne, der blev anført, var forlængelsen af fristerne, jf. artikel 29, stk. 2. Tyve medlemsstater har anført, at det forhold, at en ansøger forsvinder, hvilket giver mulighed for en frist på i alt 18 måneder for overførslen, var hovedforklaringen på forsinkelserne. Praksis med frihedsberøvelse, som 21 ud af 31 lande havde meddelt, at de anvendte, varierer betydeligt

afhængigt af, hvilken fase proceduren er i: nogle myndigheder anvender frihedsberøvelse fra starten af Dublinproceduren, mens andre kun anvender det, når anmodningen om overførsel er blevet accepteret af den ansvarlige medlemsstat. Disse divergerende fremgangsmåder skaber manglende retssikkerhed samt praktiske problemer. Herudover har 13 medlemsstater fremhævet, at overførslerne generelt ikke er effektive, idet det "ofte" konstateres, at der sker sekundære bevægelser efter en fuldført overførsel.

- **Mulighed for efterprøvelse**

I alle medlemsstater er der retsmidler til rådighed til prøvelse af en afgørelse om overførsel. Medlemsstaterne har først og fremmest valgt at indføre mulighed for domstolsprøvelse, oftest ved forvaltningsdomstole. I forbindelse med denne proces har alle medlemsstater indført **frister** for ansøgers mulighed for at udøve deres ret til adgang til effektive retsmidler, selv om fortolkningen af, hvad der udgør "en rimelig frist" varierer betydeligt, lige fra tre til 60 dage. Hvis der en afgørelse indbringes til prøvelse, vil nogle medlemsstater automatisk **suspendere overførslen**, mens andre vil anvende artikel 27, stk. 3, litra c), i henhold til hvilken ansøgeren skal anmode herom.

- **Administrativt samarbejde**

Alle medlemsstater anførte, at de ofte anvendte det sikrede elektroniske DubliNet-netværk til udveksling af oplysninger, og at de kun anvendte uformelle informationsudvekslingskanaler i ekstraordinære tilfælde. For yderligere at lette en effektiv anvendelse af Dublin III-forordningen, har mange medlemsstater indgået administrative aftaler, jf. artikel 36. Hidtil har ingen medlemsstater dog gjort brug af den forligsprocedure, der er omhandlet i artikel 37, idet eventuelle tvister er blevet bilagt uformelt.

- **Procedure for tidlig varsling og beredskab**

Proceduren for tidlig varsling og beredskab er hidtil ikke blevet gennemført. Nogle medlemsstater anførte, at betingelserne for at indlede proceduren aldrig var opfyldt, mens andre sagde, at det var svært at opnå en politisk aftale om at indlede den, da der ikke fandtes klare kriterier og indikatorer til måling af presset. Denne procedure blev desuden anset for at være langsommelig og kompliceret. Alternative støtteforanstaltninger har også været med til at lette presset og fjernet behovet for at indlede proceduren. Det Europæiske Asylstøttekontor blev brugt som et eksempel på den støtte, det gjorde det unødvendigt at indlede proceduren, og som var med til at forhindre eller styre kriser på området international beskyttelse.

3.3 Opfyldelse af målene for Dublin III-forordningen

Der redegøres for de vigtigste resultater af den eksterne undersøgelse vedrørende evalueringen af Dublin III-forordningen nedenfor.

- *Forhindre ansøgerne i at indsende flere ansøgninger og dermed mindske de sekundære bevægelser*

Trods målet om at mindske de sekundære bevægelser udgør det forhold, at asylansøgere indsender flere ansøgninger, fortsat et problem, EU-landene er fælles om. I 2014 havde 24 %

af ansøgerne allerede indsendt ansøgninger i andre lande, hvilket tyder på, at forordningen har haft ringe eller ingen virkning med hensyn til opfyldelsen af dette mål. Det blev desuden anført, at den utilsigtet har kunnet være med til at øge forekomsten af andre typer sekundære bevægelser, da der fortsat består nationale forskelle i kvaliteten af modtagelsesforholdene og asylsystemerne, hvilket fremmer sekundære bevægelser.

- ***Sikre en ligelig fordeling af personer, der ansøger om international beskyttelse, og personer, der har fået international beskyttelse, mellem medlemsstaterne***

Dublin III-forordningen har begrænset indflydelse på fordelingen af ansøgere inden for EU, da nettooverførslerne inden for rammerne af Dublinprocedurerne er tæt på nul. Når medlemsstaterne modtager og overfører samme antal ansøgere, udligner deres indgående og udgående anmodninger hinanden, hvilket tyder på, at Dublin III-forordningen kun i meget ringe grad er med til at sikre en omfordeling. Det lader til at skyldes følgende forhold: rækkefølgen af kriterierne, hvori der ikke tages hensyn til medlemsstaternes kapacitet, det uforholdsmæssigt store ansvar, der lægges på medlemsstaterne ved den ydre grænse, idet det hovedsageligt er kriteriet om det første indrejseland, der anvendes, samt det lave antal faktiske overførsler, hvilket tyder på, at ansøgerne er i stand til at indgive ansøgninger, hvor de vil, og derved lægge et større ansvar på de mere eftertragtede destinationslande. Det fremgår tydeligt af tallene fra 2014, hvor 70 % af førstegangsansøgningerne om asyl blev indgivet i bare fem medlemsstater.

- ***Rimelige omkostninger ved de finansielle og menneskelige ressourcer, der anvendes til at gennemføre Dublin III-forordningen***

De skønnede direkte og indirekte omkostninger ved Dublinsystemets funktion i 2014 i Europa var på ca. 1 mia. EUR. Hvis denne mekanisme ikke eksisterende, ville det medføre endnu højere omkostninger for EU og EØS-landene, men i evalueringen blev det konstateret, at Dublin III-forordningen generelt ikke er effektiv. Den retligt fastsatte frist for overførslen af en ansøger er lang, og antallet af reelle overførsler er lille, idet begge forhold i væsentlig grad har finansiell indvirkning på de indirekte omkostninger ved systemet og dets samlede effektivitet. I et forsøg på at modvirke, at ansøgerne forsvinder, er nogle medlemsstaters omkostninger til frihedsberøvelse meget høje. Når asylansøgere forsvinder, giver det andre indirekte omkostninger og mindsker systemets effektivitet. Manglende overførsler og tilbagesendelser af afviste ansøgere giver i praksis høje samfundsmæssige omkostninger i forbindelse med irregulær migration. Det vurderes, at højst 42 % af ansøgerne inden for Dublinsystemet, som reelt ikke er blevet overført, måske stadig opholder sig som irregulære migranter i EU.

Der er stor sandsynlighed for, at det nuværende system fortsat vil være uholdbart i lyset af det fortsatte migrationspres. Den faktiske suspending af Dublinoverførsler til Grækenland fra 2011 har vist sig at være en særdeles kritisk svaghed i systemet, navnlig på grund af det store antal migranter, der er ankommet til Grækenland i de seneste måneder.

3.4 Høringer af interesserede parter

Ud over den eksterne evaluering afsluttede Kommissionen en række målrettede høringer af LIBE-udvalgets (Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender)

koordinatører fra de politiske grupper i Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og andre interesserede parter.

De politiske gruppers koordinatører i Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender blev hørt på grundlag af et debatoplæg og de foreløbige resultater af den eksterne evaluering af Dublin-forordningen. Der var generel bred støtte til en grundlæggende reform af Dublinsystemet og erkendelse af, at den nuværende situation ikke er holdbar. Nogle gik ind for at anvende objektive kriterier til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, bl.a. i form af en fordelingsnøgle, mens andre lagde vægt på, at der tages hensyn til ansøgerens præferencer/karakteristika, selv om det var svært at gøre det på en objektiv, retfærdig og brugbar måde.

Medlemsstaterne blev hørt på grundlag af de samme dokumenter. Der var enighed om, at den nuværende forordning er for kompleks og overregulerer, hvilket gør det meget svært for forvaltningerne at anvende den. De ændringer, der blev foretaget ved reformen af Dublin III-forordningen i 2013, førte til, at ansøgerne fik flere rettigheder, hvilket kan misbruges og skade hele systemet. De sekundære bevægelser blev nævnt som et af de mest presserende gennemførelsesproblemer. Drøftelserne om behovet for at gøre Dublin III-forordningen til et instrument for ansvarsdeling, hvilket ændrer dens nuværende status, hvor den kun er med til at fordele ansvaret, bekræftede, at der er to hovedsynspunkter, der gør sig gældende: Nogle medlemsstater kræver et permanent system for fordeling af byrden ved hjælp af en fordelingsnøgle, mens andre går ind for at bevare og strømline det nuværende system, bl.a. kriteriet vedrørende ulovlig indrejse.

Der var divergerende holdninger til, hvorvidt der skal tages hensyn til ansøgernes præferencer. Nogle mente, at man ikke fuldstændig kunne se bort fra deres præferencer, fordi det uundgåeligt ville føre til sekundære bevægelser, mens andre var helt imod dette og mente, at der var behov for klare objektive kriterier, og at tilføjelsen af præferencer som et kriterie ville føre til komplicerede enkeltsagsvurderinger. Medlemsstaterne mindede også om, at asylansøgere er personer, der søger om international beskyttelse/flygter fra forfølgelse, og at de derfor ikke skulle have for stor mulighed for at selv at vælge deres endelige asylland, da idéen bag Dublinsystemet ikke er at skabe en (økonomisk) migrationsordning.

Andre interessenter såsom UNHCR og ikke-statslige organisationer, der arbejder på asylområdet, blev også hørt. De var enige om, at den nuværende Dublin III-forordning har store mangler, hvad angår den oprindelige idé bag - kriteriet om ulovlig indrejse som det første standardkriterium - og praksis de seneste måneder har vist, at der er behov for en grundlæggende reform. Den generelle holdning var, at der bør tages hensyn til en ansøgers præferencer eller karakteristika, når det skal afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, med henblik på perspektiverne for den pågældendes integration og for at mindske de sekundære bevægelser. Med henblik herpå bør familiekriteriet udvides. Mange understregede behovet for at gøre fremskridt hen imod samme forhold i alle medlemsstater, navnlig hvad angår modtagelsesforholdene og -procedurerne.

3.5 Grundlæggende rettigheder

Dette forslag er fuldt foreneligt med EU's grundlæggende rettigheder og generelle principper og folkeretten.

Navnlig en **bedre informering** af asylansøgerne om anvendelsen af denne forordning og deres rettigheder og forpligtelser i medfør af den vil på den ene side sætte dem i stand til at forsvare deres rettigheder og på den anden side være med til at mindske omfanget af

sekundære bevægelser, da asylansøgerne i højere grad vil være tilbøjelige til at overholde systemet. **Effektiviteten af retten til domstolsprøvelse** vil blive øget, idet klagens omfang vil blive specificeret, og der vil blive fastsat en harmoniseret frist for at træffe afgørelse. Derudover vil indbringelse af en afgørelse til prøvelse automatisk få suspenderende virkning.

Retten til frihed og fri bevægelighed vil blive styrket ved at afkorte fristerne for, hvor lang tid en person kan frihedsberøves i det ekstraordinære tilfælde, der er fastsat i forordningen, og kun hvis dette er i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Retten til familiesammenføring vil blive styrket, navnlig ved at udvide forordningens anvendelsesområde, så det omfatter både søskende og familie, der er skabt i transitlandene.

Uledsagede mindreåriges rettigheder vil også blive styrket ved at fastsætte et princip om, at det er barnets tarv, der kommer i første række, og ved at fastsætte en procedure for at afgøre, hvad der er i barnets tarv i alle situationer, der indebærer overførsel af en mindreårig.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De samlede finansielle ressourcer, der er nødvendige for at støtte gennemførelsen af dette forslag, beløber sig til 1828,6 mio. EUR i perioden 2017-2020. Det dækker overførselsomkostningerne, når den korrigerende fordelingsmekanisme er blevet iværksat til gavn for en medlemsstat, oprettelsen og driften af et IT-system for registrering og automatisk fordeling af asylansøgere, men også støtte til opbygning af den nødvendige modtagelseskapacitet, både hvad angår infrastruktur og driftsudgifter, navnlig i de medlemsstater, der hidtil kun har måttet klare et begrænset antal asylansøgere.

De finansielle behov er forenelige med den nuværende flerårige finansielle ramme og kan medføre brug af særlige instrumenter som fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013¹⁶.

5. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR DE ENKELTE BESTEMMELSER I FORSLAGET

I forslaget bevares forbindelsen mellem medlemsstaternes ansvar på asylområdet og opfyldelsen af deres forpligtelser, hvad angår beskyttelse af den ydre grænse, dog med visse undtagelser med henblik på at beskytte familiens enhed og børns tarv. De nuværende kriterier for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, er i alt væsentlig bevaret, men der foreslås målrettede ændringer, navnlig for at styrke familiens enhed inden for rammerne af Dublinforordningen ved at udvide definitionen af familie.

De væsentligste ændringer har til formål på den ene side at forbedre systemets effektivitet, navnlig ved til stadighed at opretholde en given medlemsstats ansvar for at behandle en asylansøgning, når det først er fastslået, at det er den medlemsstat, der har ansvaret herfor. På den anden side har ændringerne til formål at begrænse sekundære bevægelser, navnlig ved at fjerne reglerne om, at ansvaret kan skifte fra en medlemsstat til en anden.

Systemet suppleres af en ny korrigerende fordelingsmekanisme, der er baseret på en referencenøgle, som muliggør tilpasninger i forbindelse med fordelingen af ansøgere under

¹⁶ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

bestemte omstændigheder. Det betyder derfor, at systemet kan klare situationer, hvor medlemsstaternes asylsystemer er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres ved at sikre et hensigtsmæssigt system for ansvarsdeling mellem medlemsstaterne.

I. Strømlining af Dublinforordningen og forbedring af dens effektivitet

Med henblik på at sikre, at Dublinproceduren fungerer gnidningsfrit, og på en bæredygtig måde at sikre, at den opfylder sit formål om at give asylansøgere hurtig adgang til at få behandlet deres ansøgning og om at beskytter dem, der har brug herfor, samt at modvirke sekundære bevægelser, foreslås der forskellige ændringer, bl.a. følgende:

- **Der indføres en ny forpligtelse om, at en asylansøger skal ansøge i enten den medlemsstat, hvor den pågældende først indrejste eller, i tilfælde af lovligt ophold, i den pågældende medlemsstat.** Formålet er at sikre en ordentlig forvaltning af strømmen af migranter, gøre det lettere at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen og forhindre sekundære bevægelser. Med denne ændring er det blevet tydeliggjort, at en ansøger hverken har ret til at vælge, hvilken medlemsstat ansøgningen skal indgives i, eller hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen. Hvis en ansøger ikke opfylder denne forpligtelse, skal medlemsstaten behandle ansøgningen efter en fremskyndet procedure. Derudover vil ansøgeren kun have ret til materielle modtagelsesforhold det sted, hvor den pågældende skal opholde sig.
- Inden processen med at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, begynder, indføres der i forordningen pligt til for den medlemsstat, hvori ansøgningen indgives, at **kontrollere, om ansøgningen skal afvises** under henvisning til, at ansøgeren kommer fra et første asylland eller et sikkert tredjeland. Hvis det er tilfældet, vil ansøgeren blive sendt tilbage til det første land eller det sikre tredjeland, og den medlemsstat, der kontrollerede, om ansøgningen skulle afvises, vil blive anset for at være ansvarlig for ansøgningen. Den medlemsstat, hvori ansøgningen indgives, skal også kontrollere, om ansøgeren kommer fra et sikkert oprindelsesland eller udgør en sikkerhedsrisiko. Hvis det er tilfældet, vil den medlemsstat, hvori ansøgningen indgives, være ansvarlig og skal behandle ansøgningen ved brug af en fremskyndet procedure.
- I forordningen **indføres der en regel om, at hvis en medlemsstat har behandlet ansøgningen** som ansvarlig medlemsstat, er den fortsat ansvarlig for også at behandle fremtidige andragender og ansøgninger fra en bestemt ansøger. Dette styrker den nye regel om, at kun én medlemsstat er og fortsætter med at være ansvarlig for behandlingen af en ansøgning, og kriteriet om, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, skal kun anvendes én gang.
- Kravet om, at ansøgerne skal samarbejde, øges med henblik på at sikre hurtig adgang til procedurerne for afgørelse af deres status og et korrekt fungerende system og forhindre omgåelse af reglerne, navnlig at ansøgerne forsvinder. I forordningen fastsættes **forholdsmæssige forpligtelser for ansøgeren**, hvad angår rettidig fremlæggelse af alle elementer og informationer, der er relevante for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og også for så vidt angår samarbejdet med medlemsstaternes kompetente myndigheder. Det anføres også udtrykkeligt, at ansøgerne har pligt til at opholde sig og være tilgængelige for myndighederne i den relevante medlemsstat og respektere afgørelsen om

overførsel. **Manglende opfyldelse af de retlige forpligtelser**, der er fastsat i forordningen vil have forholdsmæssige proceduremæssige konsekvenser såsom at det ikke bliver muligt at tage hensyn til oplysninger, der uden grund blev indgivet for sent.

- Forordningen udvider omfanget af de **oplysninger**, som ansøgerne skal fremlægge. **Den personlige samtale** har til formål at lette processen med at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, ved at bidrage til indsamlingen af alle nødvendige oplysninger. Det bør dog ikke føre til en forsinkelse af proceduren, når ansøgeren er forsvundet, eller når der allerede er fremlagt tilstrækkelige oplysninger.
- I bestemmelsen om **rækkefølgen af kriterierne for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig**, fastsættes det udtrykkeligt, at kriterierne kun skal anvendes én gang. Det betyder, at fra den anden ansøgning vil tilbagetagelsesbestemmelserne finde anvendelse uden undtagelser. Reglen om, at kriterierne fastsættes på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor ansøgeren indgav sin ansøgning i en medlemsstat, gælder nu for alle kriterier, herunder kriterierne vedrørende familiemedlemmer og mindreårige. Fastsættelsen af en helt præcis frist for fremlæggelse af de relevante oplysninger vil gøre det muligt hurtigt at foretage en vurdering og træffe afgørelse.
- **Definitionen af familiemedlemmer** udvides på to måder: ved 1) at medtage ansøgerens søskende og 2) ved at medtage familierelationer, der blev skabt, efter at ansøgeren forlod sit oprindelsesland, men inden den pågældende ankom til medlemsstatens område. Søskende udgør en temmelig snæver, men vigtig kategori, hvor det er muligt og temmelig let at bevise og kontrollere familierelationen, hvorved det potentielle misbrug er begrænset. Udvidelsen af forordningen til at omfatte familierelationer, der er skabt under transit, afspejler de seneste fænomener i forbindelse med migration, såsom at mange opholder sig længe uden for deres oprindelsesland, inden de ankommer til EU, f.eks. i flygtningelejre. Denne målrettede udvidelse af definitionen af familie forventes at mindske risikoen for, at de personer, der er omfattet af de udvidede regler, indgår i irregulære sekundære bevægelser eller forsvinder.
- Der foreslås en række ændringer for at **strømline ansvarskriterierne i artikel 14, 15 og 16**. I artikel 14 er kriterierne vedrørende visa og opholdsdokumenter blevet tydeliggjort. I artikel 15 vedrørende indrejse på irregulær vis blev bestemmelsen om muligt ophør af ansvaret efter 12 måneder efter indrejsen på irregulær vis og den komplicerede bestemmelse om ulovligt ophold, som er svær at bevise, slettet. Hvad angår kriteriet om visumfri indrejse, slettes også undtagelsen vedrørende senere indrejser i en medlemsstat, hvori ansøgeren er fritaget for visumpligten, hvilket er i overensstemmelse med det forhold, at det principielt er den medlemsstat, som ansøgeren indrejste i, der er ansvarlig, og med henblik på at forebygge ubegrundede sekundære bevægelser efter indrejsen. Den diskretionære klausul gøres snævrere for at sikre, at den kun anvendes af humanitære grunde i forbindelse med familie i bredere forstand.
- I den ændrede forordning fastsættes der **kortere frister** for forskellige faser af Dublinproceduren for derved at fremskynde proceduren med at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og for at give en asylansøger hurtigere adgang til

asylproceduren. Dette vedrører fristerne for at fremlægge og besvare anmodninger om overtagelse, for at fremlægge en meddelelse om tilbagetagelse og for at træffe afgørelse om overførsel. Som følge af de kortere frister blev hasteproceduren fjernet.

- **Fristernes udløb vil ikke længere medføre, at ansvaret for en ansøger skifter til en anden medlemsstat** (med undtagelse af fristen for at besvare anmodninger om overtagelse). Et sådant skift synes at have været med til at fremme omgåelse af reglerne og obstruktion af proceduren. Den nye regel er i stedet, at når det en gang er afgjort, at en medlemsstat er ansvarlig, forbliver denne medlemsstat ansvarlig.
- Anmodninger om tilbagetagelse er blevet omdannet til **simple meddelelser om tilbagetagelse**, da det er klart, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og der vil ikke længere være mulighed for, at ansvaret skifter over til en anden. Sådanne meddelelser kræver ikke et svar, men i stedet en øjeblikkelig bekræftelse af modtagelsen heraf. Det vil udgøre et vigtigt redskab for at forhindre sekundære bevægelser i lyset af det forhold, at der er langt flere anmodninger om tilbagetage end om overtagelse.
- Dette har også **proceduremæssige følger** for behandlingen af ansøgningen efter en tilbagetagesoverførsel. Reglerne er blevet ændret, hvad angår den måde, hvorpå den ansvarlige medlemsstat skal behandle ansøgningen, efter at den har taget personen tilbage, med henblik på at modvirke og sanktionere sekundære bevægelser.
- Den ansvarlige medlemsstat har desuden fået **pligt til at tilbagetage en person, der har fået international beskyttelse**, og som har indgivet en ansøgning eller opholder sig ulovligt i en anden medlemsstat. Denne forpligtelse vil give medlemsstaterne de nødvendige retlige redskaber til at gennemføre overførsler, hvilket er vigtigt for at begrænse de sekundære bevægelser.
- **Reglerne om retsmidler** er blevet tilpasset for i væsentlig grad at fremskynde og harmonisere proceduren for prøvelse af afgørelser. Ud over at der er fastsat specifikke korte frister, suspenderer brugen af et retsmiddel automatisk overførslen. Der indføres et nyt retsmiddel til brug i sager, hvor der ikke er truffet afgørelse om overførsel, og ansøgeren hævder, at et familiemedlem eller, i tilfælde af en mindreårig, en slægtning opholder sig lovligt i en anden medlemsstat.
- **Forligsproceduren** som en mekanisme til bilæggelse af tvister er ikke formelt blevet anvendt, siden der blev fastsat bestemmelser herom i Dublinkonventionen fra 1990 (selv om det var i en lidt anderledes form) og synes derfor unødvendig. Den er derfor blevet ophævet.
- Det foreslås, at formålene med den nuværende **procedure for tidlig varsling og beredskab** overtages af Den Europæiske Unions nye Asylagentur, jf. kapitel 5 om overvågning og vurdering og kapitel 6 om operationel og teknisk bistand i forslaget om Den Europæiske Unions Asylagentur. Denne procedure er blevet fjernet fra Dublinforordningen.
- Der oprettes et net af Dublinenheder, der støttes af Den Europæiske Unions Asylagentur med henblik på at øge det praktiske samarbejde og

informationsudvekslingen om alle forhold vedrørende anvendelsen af denne forordning, herunder udvikling af praktiske redskaber og vejledning.

- Hvad angår **uledsagede mindreårige**, præciseres det i forslaget, at den medlemsstat, hvori den mindreårige først indgiver sin ansøgning om international beskyttelse, vil være ansvarlig, medmindre det påvises, at dette ikke er i den mindreåriges tarv. Denne regel gør det muligt hurtigt at fastslå, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og således sikre hurtig adgang til proceduren for denne sårbare gruppe af ansøgere, også i lyset af de kortere frister, der foreslås.
- Bestemmelsen om **garantier for uledsagede mindreårige** tilpasses for at gøre vurderingen af, hvad der er i den mindreåriges tarv, mere effektiv. Inden overførslen af en uledsaget mindreårig til en anden medlemsstat skal den overførende medlemsstat således sikre, at denne anden medlemsstat straks træffer de nødvendige foranstaltninger inden for rammerne af direktiverne om asylprocedurer og modtagelsesforhold. Det fastsættes også, at kvalificeret personale forud for alle afgørelser om overførsel af en uledsaget mindreårig hurtigt skal foretage en vurdering af, hvad der er i den pågældendes tarv.

II. Den korrigerende fordelingsmekanisme

I den omarbejdede forordning fastsættes der bestemmelser om en korrigerende fordelingsmekanisme for at sikre, at ansvaret fordeles retfærdigt mellem medlemsstaterne, og at ansøgerne får hurtig adgang til procedurerne for tildeling af international beskyttelse i situationer, hvor en medlemsstat modtager et uforholdsmæssigt stort antal ansøgere om international beskyttelse, som den i henhold til denne forordning er ansvarlig for. Dette skal afbøde alle væsentlige ubalancer i fordelingen af asylansøgninger mellem medlemsstaterne som følge af anvendelsen af ansvarskriterierne.

• **Registrerings- og overvågningssystem**

Det oprettes et automatiseret system, der gør det muligt at registrere alle ansøgninger og overvåge hver medlemsstats andel af alle ansøgninger. Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) bliver ansvarlig for forberedelsen, udviklingen og den operationelle drift af det automatiserede IT-system til fordeling af asylansøgere. Når der indgives en ansøgning, registrerer medlemsstaten ansøgningen i det automatiserede system, som registrerer hver enkelt ansøgning under et unikt ansøgningsnummer. Når det er blevet afgjort, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, vil dette også blive indlæst i systemet. Det automatiserede system vil også i realtid oplyse om det samlede antal indgivne ansøgninger i EU og antallet pr. medlemsstat samt - efter at det er blevet afgjort, hvilken medlemsstat der er ansvarlig - antallet af ansøgninger, som hver enkelt medlemsstat skal behandle som ansvarlig medlemsstat, samt den andel, dette udgør, sammenlignet med andre medlemsstater. Systemet vil også oplyse om antallet af personer, der reelt er blevet genbosat i hver medlemsstat.

• **Aktivering af den korrigerende fordelingsmekanisme**

Det antal ansøgninger, som en given medlemsstat er ansvarlig for, og antallet af personer, der reelt genbosættes i en medlemsstat, danner grundlaget for beregningen af de respektive andele. Dette omfatter ansøgninger, som en medlemsstat ville være

ansvarlig for i medfør af kontrollen af, om ansøgningen skulle afvises, og om ansøgeren kom fra et sikkert oprindelsesland, samt de sikkerhedsmæssige forhold. Beregningerne foretages på grundlag af et rullende år, dvs. et hvilket som helst tidspunkt på grundlag af antallet af nye ansøgninger, som det fastslås, at en medlemsstat er ansvarlig for, i systemet det foregående år og antallet af personer, den rent faktisk har genbosat. Systemet beregner løbende procentdelen af ansøgninger for hver medlemsstat, der er fastslået som ansvarlig, og foretager en sammenligning med referenceprocentdelen på grundlag af en nøgle. Denne referencenøgle er baseret på to kriterier med hver samme 50 % vægt, nemlig størrelsen af en medlemsstats befolkning og dens samlede BNP.

Den korrigerende fordeling til gavn for en medlemsstat aktiveres automatisk, når antallet af ansøgninger om international beskyttelse, som en medlemsstat er ansvarlig for, overskrider tallet i referencenøglen med 150 %.

- **Fordeling af ansøgninger ved brug af en referencenøgle og ophør af brugen heraf**

Ved aktiveringen af mekanismen fordeles alle nye ansøgninger, der er indgivet i en medlemsstat, der er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres, efter at det er kontrolleret, om ansøgningerne skulle afvises, men før Dublinchecket, til de medlemsstater, hvis antal ansøgninger, som de er ansvarlige for, ligger under tallet i referencenøglen. Fordelingen sker forholdsmæssigt mellem disse medlemsstater på grundlag af referencenøglen. Når antallet af ansøgninger, som en medlemsstat er ansvarlig for, overstiger tallet i referencenøglen, vil der ikke blive fordelt flere ansøgere til denne medlemsstat.

Fordelingen fortsætter, så længe den medlemsstat, der er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres, fortsat ligger 150 % over dets referencetal.

Familiemedlemmer, som fordelingsproceduren finder anvendelse på, vil blive fordelt til samme medlemsstat. Den korrigerende fordelingsmekanisme bør ikke føre til, at familiemedlemmer skilles ad.

- **Finansiell solidaritet**

Den ansvarsovertagende medlemsstat kan midlertidigt beslutte ikke at deltage i den korrigerende mekanisme i en periode på tolv måneder. Medlemsstaten indlæser disse oplysninger i det automatiserede system og informerer de øvrige medlemsstater, Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur herom. Herefter vil ansøgere, der skulle have været fordelt til den medlemsstat, blive fordelt til andre medlemsstater i stedet for. En medlemsstat, som midlertidigt ikke deltager i den korrigerende fordelingsmekanisme, skal yde et solidaritetsbidrag på 250 000 EUR for hver ansøger til de medlemsstater, det blev fastslået var ansvarlige for behandlingen af disse ansøgninger. Kommissionen skal vedtage en gennemførelsesretsakt, hvori de praktiske retningslinjer for gennemførelsen af solidaritetsbidragsmekanismen præciseres. Den Europæiske Unions Asylagentur vil overvåge, hvordan mekanismen for finansiell solidaritet anvendes, og hvert år rapportere til Kommissionen.

- **Procedure i den overførende medlemsstat og den ansvarsovertagende medlemsstat**

Den medlemsstat, der nyder gavn af den korrigerende mekanisme, overfører ansøgeren til den ansvarsovertagende medlemsstat og videresender desuden

ansøgerens fingeraftryk, således at den ansvarsovertagende medlemsstat kan foretage en sikkerhedskontrol. Formålet hermed er at forebygge eventuelle hindringer for fordelingen, således som man oplevede det med gennemførelsen af afgørelsen om omfordeling. Efter overførslen vil den ansvarsovertagende medlemsstat foretage kontrol i henhold til Dublinreglerne for at kontrollere, om der er primære kriterier såsom familie i en anden medlemsstat, der finder anvendelse i ansøgerens tilfælde. Hvis det er tilfældet, vil ansøgeren blive overført til den medlemsstat, som følgelig vil blive ansvarlig.

- **Revisionsklausul**

Det er fastsat, at Kommissionen reviderer den måde, hvorpå den korrigerende omfordelingsmekanisme fungerer, 18 måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse og derefter hvert år for at vurdere, om den korrigerende fordelingsmekanisme opfylder sit formål, nemlig at sikre en retfærdig deling af ansvaret mellem medlemsstaterne og lette det uforholdsmæssigt store pres, der hviler på bestemte medlemsstater.

Kommissionen vil navnlig kontrollere, at tærsklen for at aktivere og bringe den korrigerende fordelingsmekanisme til ophør effektivt sikrer, at ansvaret fordeles retfærdigt mellem medlemsstaterne, og at ansøgerne får hurtig adgang til procedurerne for tildeling af international beskyttelse i situationer, hvor en medlemsstat modtager et uforholdsmæssigt stort antal ansøgere om international beskyttelse, som den i henhold til denne forordning er ansvarlig for.

↓ 604/2013

2016/0133 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra e),
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

↓ 604/2013 betragtning 1
(tilpasset)

- (1) Der skal foretages en række substansændringer i ~~Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne~~¹⁷ ☒ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013¹⁸ ☒. Forordningen bør af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 604/2013 betragtning 2

- (2) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, som på grund af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Unionen.

↓ 604/2013 betragtning 3

- (3) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen"), hvorved det sikres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, dvs. fastholdelse af non-refoulement-princippet. I denne henseende, og uden at dette berører ansvarskriterierne i denne forordning, betragtes medlemsstaterne, der alle efterlever non refoulement-princippet, som sikre lande for tredjelandstatsborgere.

↓ 604/2013 betragtning 4

- (4) I konklusionerne fra Tammerfors præciseres det også, at det fælles europæiske asylsystem på kort sigt bør omfatte en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

↓ 604/2013 betragtning 5

- (5) En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør især gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for at sikre en effektiv adgang til

¹⁷ ~~EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1~~

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

procedurerne om meddelelse af international beskyttelse og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af ansøgninger om international beskyttelse i fare.

↓ 604/2013 betragtning 6

- (6) Den første fase af oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem, som på længere sigt bør føre til en fælles procedure og en ensartet retsstilling, som gælder i hele Unionen, for personer, der er meddelt international beskyttelse, er nu afsluttet. Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som fastsætter de mål, der skal realiseres på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. I denne forbindelse opfordrede Haagprogrammet Europa-Kommissionen til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne fra første fase og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet anden fases instrumenter og foranstaltninger med henblik på vedtagelse inden 2010.

↓ 604/2013 betragtning 7
⇒ ny

- (7) I Stockholmprogrammet gentog Det Europæiske Råd sit engagement i målet om senest i 2012 at oprette et fælles område for beskyttelse og solidaritet, jf. artikel 78 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for personer, der er meddelt international beskyttelse. Det understregede desuden, at Dublinsystemet fortsat er hovedhjørnestenen i opbygningen af det fælles europæiske asylsystem, da det klart fastlægger, hvem blandt medlemsstaterne der er ansvarlig for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse. ⇒ I maj 2015 anførte Kommissionen i sin meddelelse om den europæiske dagsorden for migration, at Dublinforordningen ville blive evalueret, og at der om nødvendigt ville blive fremsat forslag til revision heraf, bl.a. for at sikre en mere retfærdig fordeling af asylansøgere i Europa ⇐.

↓ 604/2013 betragtning 8

- ~~(8) Ressourcerne i Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010¹⁹, bør kunne anvendes til passende støtte til de relevante tjenester i medlemsstaterne, som er ansvarlige for gennemførelsen af nærværende forordning. EASO bør navnlig træffe solidaritetsforanstaltninger såsom asylindsatsreserven, hvor asylstøtteholdene kan bistå de medlemsstater, der er under særligt pres, og hvor ansøgerne om international beskyttelse ("ansøgerne") ikke nyder godt af passende standarder, navnlig med hensyn til modtagelse og beskyttelse.~~

↓ ny

- (9) Den Europæiske Unions Asylagentur bør yde passende støtte til gennemførelsen af denne forordning, navnlig ved at fastsætte en referencenøgle for fordelingen af

¹⁹ [EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11](#)

asylansøgere inden for rammerne af den korrigerende fordelingsmekanisme og ved hvert år at tilpasse de tal, der ligger til grund for referencenøglen samt en referencenøgle baseret på data fra Eurostat.

↓ 604/2013 betragtning 9
(tilpasset)
⇒ ny

- (10) I lyset af resultaterne af de evalueringer, der er foretaget af ~~førstefaseinstrumenternes gennemførelse~~ ved gennemførelsen af forordning (EU) nr. 604/2013 , er det hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at bekræfte de principper, som ligger til grund for forordning ~~(EF) nr. 343/2003~~ (EU) nr. 604/2013 , samtidig med at der i lyset af erfaringerne foretages de nødvendige forbedringer af Dublinsystemets effektivitet og af beskyttelsen af ansøgere inden for rammerne af dette system. ~~Da et velfungerende Dublinsystem er af afgørende betydning for det fælles europæiske asylsystem, bør dets principper og funktion revideres, mens andre komponenter i det fælles europæiske asylsystem og Unionens solidaritetsredskaber opbygges. Der bør foretages en omfattende kvalitetskontrol ved at gennemføre en evidensbaseret revision, der omfatter Dublinsystemets juridiske, økonomiske og sociale virkninger, herunder dets virkninger for de grundlæggende rettigheder.~~ ⇒ På grundlag af denne evaluering og en høring af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og andre interessenter anses det også for hensigtsmæssigt i forordningen at fastsætte de foranstaltninger, der kræves for at sikre en retfærdig fordeling mellem medlemsstaterne af ansvaret for ansøgninger om international beskyttelse, navnlig for at sikre, at ingen medlemsstater pålægges en uforholdsmæssig stor byrde. ⇐

↓ 604/2013 betragtning 10

- (11) For at sikre, at alle, der ansøger om eller har fået international beskyttelse, behandles lige, og sikre overensstemmelse med den gældende EU-ret på asylområdet, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ~~af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse~~²⁰, omfatter denne forordnings anvendelsesområde ansøgere om subsidiær beskyttelse og personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse.

↓ ny

- (12) For at sikre, at personer, der har fået international beskyttelse, og som indrejste på en anden medlemsstats område end den medlemsstat, der er ansvarlig, uden at opfylde betingelserne for ophold i førstnævnte medlemsstat, tages tilbage af den ansvarlige

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 337 af 20.12.2011, s. 9).

medlemsstat, er det nødvendigt at medtage personer, der har fået international beskyttelse, i anvendelsesområdet for denne forordning.

↓ 604/2013 betragtning 11

- (13) ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse~~²¹ bør finde anvendelse på den procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som er fastlagt i denne forordning, med forbehold af begrænsningerne med hensyn til anvendelsen af nævnte direktiv.
-

↓ 604/2013 betragtning 12

- (14) ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus~~²² bør ligeledes finde anvendelse, uden at dette berører bestemmelserne om de proceduremæssige garantier, der gives i denne forordning, med forbehold af begrænsningerne med hensyn til anvendelsen af nævnte direktiv.
-

↓ 604/2013 betragtning 13

- (15) I overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 og med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning. Ved vurderingen af barnets tarv bør medlemsstaterne navnlig tage behørigt hensyn til den mindreåriges trivsel og sociale udvikling, sikkerhedsovervejelser og den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed, herunder vedkommendes baggrund. Der bør endvidere fastsættes specifikke proceduregarantier for uledsagede mindreårige på grund af deres særlige sårbarhed.
-

↓ 604/2013 betragtning 14

- (16) I overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør hensynet til familielivet indgå som et primært hensyn i forbindelse med medlemsstaternes anvendelse af denne forordning.

²¹ ~~Se side 96 i denne EUT.~~ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

²² ~~Se side 60 i denne EUT.~~ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

↓ new

- (17) For at forhindre, at ansøgere med ansøgninger, der skal afvises, eller ansøgere, som sandsynligvis ikke har brug for international beskyttelse, eller som udgør en sikkerhedsmæssig risiko, overføres fra den ene medlemsstat til den anden, er det nødvendigt at sikre, at den medlemsstat, hvori ansøgningen først blev indgivet, kontrollerer, om ansøgningen skal afvises i relation til første asylland og sikkert tredjeland, og ved brug af en fremskyndet procedure behandler ansøgninger fra ansøgere, der kommer fra et sikkert oprindelsesland, der er medtaget på EU's liste, og fra ansøgere, der udgør en sikkerhedsmæssig risiko.

↓ 604/2013 betragtning 15

- (18) En medlemsstats samlede behandling af ansøgningerne om international beskyttelse fra medlemmerne af en familie gør det muligt at sikre, at ansøgningerne behandles grundigt, og at de afgørelser, der træffes om dem, stemmer overens, og at medlemmerne af en familie ikke adskilles.

↓ ny

- (19) Definitionen af familiemedlem i denne forordning bør omfatte ansøgerens søskende. At sikre, at søskende genforenes, er af særlig betydning for at forbedre ansøgernes chancer for at blive integreret og dermed mindske sekundære bevægelser. Anvendelsesområdet for definitionen af familiemedlem bør også afspejle virkeligheden i forbindelse med de nuværende migrationstendenser, hvor ansøgere ofte ankommer til medlemsstaternes område efter en længere periode i transit. Definitionen bør derfor omfatte familier, der er skabt uden for oprindelseslandet, men inden ansøgernes ankomst til medlemsstatens område. Denne begrænsede og målrettede udvidelse af definitionens anvendelsesområde forventes at mindske incitamentet for visse asylansøgere til at indgå i sekundære bevægelser inden for Unionen.

↓ 604/2013 betragtning 16

⇒ ny

- (20) For at sikre fuld overholdelse af princippet om familiens enhed og barnets tarv bør eksistensen af et afhængighedsforhold mellem en ansøger og vedkommendes barn, søskende eller forældre på grund af ansøgerens graviditet eller fødsel, sundhedstilstand eller høje alder være et bindende ansvarskriterium. Når ansøgeren er en uledsaget mindreårig, bør tilstedeværelsen af et familiemedlem eller en slægtning på en anden medlemsstats område, som kan tage sig af vedkommende, også være et bindende ansvarskriterium. ⇒ For at modvirke uledsagede mindreåriges sekundære bevægelser, som ikke er i deres tarv, når ingen familiemedlemmer eller slægtninge er til stede, bør den ansvarlige medlemsstat være den, hvor den uledsagede mindreårige først indgav sin ansøgning om international beskyttelse, medmindre det kan påvises, at det ikke ville være i barnets tarv. Inden en uledsaget mindreårig overføres til en anden

medlemsstat, bør den overførende medlemsstat være sikker på, at den har truffet alle nødvendige og hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre en passende beskyttelse af barnet og navnlig straks har udpeget en repræsentant eller repræsentanter, der har til opgave at sikre, at alle den mindreåriges rettigheder overholdes. Forud for alle afgørelser om overførsel af en uledsaget mindreårig bør personale med de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige ekspertise foretage en vurdering af, hvad der er i barnets tarv. ↵

↓ 604/2013 betragtning 17
(tilpasset)
⇒ ny

- (21) ⇒ Hvis en medlemsstat påtager sig ansvaret for at behandle en ansøgning, der er indgivet i den, i tilfælde hvor det ikke henhører under dens ansvar at behandle den i henhold til de kriterier, der er fastsat i denne forordning, kan det underminere systemets effektivitet og bæredygtighed og bør kun ske i ekstraordinære tilfælde. ↵
- ~~Enhver~~ ☒ En ☒ medlemsstat bør ☒ derfor ☒ ⇒ udelukkende ↵ kunne fravige ansvarskriterierne, navnlig af humanitære og menneskelige grunde, for at sammenføre familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer ⇒ navnlig af familiemæssige grunde, inden det er fastslået, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, ↵ og behandle en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet til den eller til en anden medlemsstat, selv om denne behandling ikke er dens ansvar i henhold til de bindende kriterier, som er fastsat i denne forordning.

↓ ny

- (22) For at sikre, at målene i denne forordning nås, og at der ikke opstår hindringer for dens anvendelse, navnlig for at undgå, at ansøgere forsvinder eller indgår i sekundære bevægelser mellem medlemsstaterne, er det nødvendigt at fastsætte klare forpligtelser, som ansøgeren skal opfylde i forbindelse med proceduren, og som den pågældende vil blive behørigt informeret om rettidigt. Manglende opfyldelse af disse retlige forpligtelser bør have passende og forholdsmæssige proceduremæssige konsekvenser for ansøgeren og passende og forholdsmæssige konsekvenser for den pågældendes modtagelsesforhold. I overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør den medlemsstat, hvori en sådan ansøger befinder sig, under alle omstændigheder sikre, at personens umiddelbare materielle behov dækkes.

↓ 604/2013 betragtning 18
(tilpasset)
⇒ ny

- (23) Der bør afholdes en personlig samtale med ansøgeren for at lette afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse ⇒ , medmindre ansøgeren er forsvundet eller har fremlagt tilstrækkelige oplysninger til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig ↵. Så snart ansøgningen om international beskyttelse er indgivet, bør ansøgeren ☒ navnlig ☒ informeres om anvendelsen af denne forordning ⇒ , og om, at den pågældende ikke

kan vælge, hvilken medlemsstat der skal behandle vedkommendes ansøgning, samt om den pågældendes forpligtelser i henhold til denne forordning og konsekvenserne af ikke at opfylde disse forpligtelser ⇐ og om muligheden for under samtalen at fremlægge oplysninger om, at familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer opholder sig i medlemsstaterne, for at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

↓ 604/2013 betragtning 19

⇒ ny

- (24) For at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers rettigheder bør der fastlægges retsgarantier og en ret til adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser vedrørende overførsler til den ansvarlige medlemsstat, jf. navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. ⇒ Der bør indføres et effektivt retsmiddel i de situationer, hvor der ikke er truffet en afgørelse om overførsel, men ansøgeren hævder, at en anden medlemsstat er ansvarlig under henvisning til, at den pågældende har et familiemedlem eller, i tilfælde af uledsagede mindreårige, har en slægtning i en anden medlemsstat. ⇐ Med henblik på at sikre, at folkeretten overholdes, bør adgangen til effektive retsmidler i forbindelse med sådanne afgørelser omfatte både undersøgelsen af anvendelsen af denne forordning og af den retlige og faktiske situation i den medlemsstat, som ansøgeren overføres til. ⇒ Anvendelsesområdet for det effektive retsmiddel bør begrænses til en vurdering af, om ansøgerens grundlæggende ret til respekt for familieliv, børns rettigheder eller forbuddet mod umenneskelig og nedværdigende behandling risikerer at blive tilsidesat. ⇐
-

↓ ny

- (25) Den medlemsstat, der fastslås som ansvarlig i henhold til denne forordning, bør fortsat være ansvarlig for behandlingen af hver eneste ansøgning fra den pågældende ansøger, bl.a. alle fornyede ansøgninger, jf. artikel 40, 41 og 42 i direktiv 2013/32/EU, uanset om ansøgeren har forladt eller er blevet flyttet fra medlemsstaternes område. Bestemmelserne i forordning (EU) nr. 604/2013, hvori det blev fastsat, at ansvaret under bestemte forhold kunne ophøre, bl.a. hvis fristen for gennemførelsen af overførsler havde været udløbet et stykke tid, har skabt et incitament for ansøgere til at forsvinde, og bør derfor fjernes.
- (26) For at sikre en hurtig afgørelse af, hvilken medlemsstat der har ansvaret, og af fordelingen af ansøgere om international beskyttelse mellem medlemsstaterne, bør fristerne for at fremlægge og besvare anmodninger om overtagelse, fremsætte meddelelser om tilbagesøgelse og gennemføre overførsler samt indgive klage og træffe afgørelse om klager strømlines og afkortes mest muligt.
-

↓ 604/2013 betragtning 20

- (27) Frihedsberøvelse af ansøgere bør ske i overensstemmelse med det underliggende princip om, at en person ikke bør frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende søger international beskyttelse. Frihedsberøvelsen bør være så kortvarig som muligt og

være underkastet principperne om nødvendighed og proportionalitet. Særlig skal frihedsberøvelse af ansøgere være i overensstemmelse med Genèvekonventionens artikel 31. De procedurer, der i henhold til denne forordning fastsættes for en frihedsberøvet person, bør anvendes som en prioritet, inden for de kortest mulige frister. For så vidt angår de generelle garantier vedrørende frihedsberøvelse samt, hvor det er relevant, betingelserne for frihedsberøvelsen bør medlemsstaterne også anvende bestemmelserne i direktiv 2013/33/EU på personer, der frihedsberøves på grundlag af denne forordning.

↓ 604/2013 betragtning 21

- (28) Mangler ved eller sammenbrud af asylsystemer, som ofte forværres eller fremkaldes ved, at der kommer særligt pres på dem, kan bringe den korrekte funktion af det system, der indføres i henhold til denne forordning, i fare, hvilket kan medføre risiko for krænkelse af de rettigheder for ansøgere, som er fastsat i den gældende EU-ret på asylområdet og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, andre internationale menneskerettigheder og flygtninges rettigheder.

↓ ny

- (29) En ordentlig registrering af alle asylansøgninger i Unionen under et unikt ansøgningsnummer bør bidrage til at opdage, hvis der indgives flere ansøgninger, og forhindre irregulære sekundære bevægelser og asylshopping. Der bør oprettes et automatiseret system med henblik på at lette anvendelsen af denne forordning. Det bør muliggøre registreringen af asylansøgninger, der er indgives i Unionen, en effektiv overvågning af andelen af ansøgninger i hver medlemsstat og en korrekt anvendelse af den korrigerende fordelingsmekanisme.
- (30) Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, der blev oprettet ved forordning (EU) nr. 1077/2011²³, bør være ansvarligt for forberedelsen, udviklingen og den operationelle drift af det centrale system og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og de nationale infrastrukturer.

↓ 604/2013 betragtning 22

⇒ ny

- (31) ~~Der bør udarbejdes en proces for tidlig varslings, beredskab og styring af kriser på asylområdet, som skal kunne forebygge en forværring eller sammenbrud af asylsystemer, og hvor EASO spiller en væsentlig rolle ved at anvende sine beføjelser i henhold til forordning (EU) nr. 439/2010, for at sikre et robust samarbejde inden for rammerne af nærværende forordning og for at udvikle gensidig tillid blandt medlemsstaterne for så vidt angår asylpolitikken. En sådan proces bør sikre, at Unionen varsles så hurtigt som muligt, når der er bekymring for, at den korrekte~~

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæiskagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s. 1).

funktion af det system, der indføres ved nærværende forordning, bringes i fare på grund af et særligt pres på eller mangler i asylsystemerne i en eller flere medlemsstater. En sådan proces ville give Unionen mulighed for at fremme forebyggende foranstaltninger på et tidligt stadium og vise sådanne situationer den nødvendige politiske opmærksomhed. Solidaritet, som er et centralt element i det fælles europæiske asylsystem, går hånd i hånd med gensidig tillid. Ved at øge denne tillid vil processen for tidlig varsling, beredskab og styring af asyلكriser kunne forbedre styringen af konkrete foranstaltninger af reel og praktisk solidaritet over for medlemsstaterne for at bistå de berørte medlemsstater i almindelighed og ansøgerne i særdeleshed. I overensstemmelse med traktatens artikel 80 i TEUF bør EU-retsakter, når det er nødvendigt, indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af princippet om solidaritet. ⇒ Der bør indføres en korrigerende fordelingsmekanisme for at sikre en retfærdig deling af ansvaret mellem medlemsstaterne og hurtig adgang for ansøgerne til procedurerne for tildeling af international beskyttelse i situationer, hvor en medlemsstat modtager et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om international beskyttelse, som den er ansvarlig for i henhold til denne forordning. ⇐ og processen bør ledsages af sådanne foranstaltninger. Rådets konklusioner af 8. marts 2012 om en fælles ramme for reel og praktisk solidaritet over for medlemsstater, hvis asylsystemer er under særligt pres, bl.a. på grund af blandede migrationsstrømme, er en "værktøjsskabe" for såvel eksisterende som potentielle nye foranstaltninger, som der bør tages hensyn til i forbindelse med en procedure for tidlig varsling, beredskab og krisestyring.

↓ ny

- (32) Der bør anvendes en nøgle baseret på størrelsen af medlemsstatens befolkning og økonomi som referencepunkt ved anvendelsen af den korrigerende fordelingsmekanisme sammen med en tærskel, således at mekanismen kan fungere som et middel til at bistå medlemsstater, der er under et uforholdsmæssigt stort pres. Anvendelsen af den korrigerende fordelingsmekanisme til gavn for en medlemsstat bør aktiveres automatisk, hvis antallet af ansøgninger om international beskyttelse, som en medlemsstat er ansvarlig for, overstiger tallet i referencenøglen med 150 %. For i vidt omfang at afspejle hver medlemsstats indsats bør antallet af personer, der reelt er blevet genbosat i den pågældende medlemsstat, lægges til antallet af ansøgninger om international beskyttelse med henblik på denne beregning.
- (33) Når fordelingsmekanismen anvendes, bør ansøgere, som har indgivet deres ansøgning til den medlemsstat, der er berørt af fordelingsmekanismen, fordeles til medlemsstater, hvis andel af ansøgninger ligger lavere på grundlag af den referencenøgle, der finder anvendelse på disse medlemsstater. Der bør fastsættes hensigtsmæssige regler for de tilfælde, hvor en ansøger af alvorlige årsager kan betragtes som en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, navnlig regler vedrørende udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente asylmyndigheder. Efter overførslen bør den ansvarsovertagende medlemsstat afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og påtage sig ansvaret for behandlingen af ansøgningen, medmindre det ved anvendelse af de overordnede ansvarskriterier vedrørende navnlig tilstedeværelsen af familiemedlemmer afgøres, at det er en anden medlemsstat, der bør være ansvarlig.
- (34) I medfør af fordelingsmekanismen bør udgifterne til overførslen af en ansøger til den ansvarsovertagende medlemsstat refunderes over EU-budgettet.

(35) En ansvarsovertagende medlemsstat kan beslutte ikke at acceptere de fordelte ansøgere i en periode på tolv måneder; i så tilfælde bør den indlæse disse oplysninger i det automatiserede system og underrette de øvrige medlemsstater, Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur herom. Herefter vil ansøgere, der skulle have været fordelt til den pågældende medlemsstat, blive fordelt til andre medlemsstater i stedet. En medlemsstat, der midlertidigt ikke deltager i den korrigerende fordelingsmekanisme, bør yde et solidaritetsbidrag på 250 000 EUR for hver ansøger, der ikke accepteres i den medlemsstat, der blev fastslået som ansvarlig for behandlingen af disse ansøgninger. Kommissionen bør fastsætte de praktiske retningslinjer for gennemførelsen af solidaritetsbidragsmekanismen i en gennemførelsesretsakt. Den Europæiske Unions Asylagentur vil overvåge og hvert år rapportere til Kommissionen om anvendelsen af mekanismen for finansiel solidaritet.

↓ 604/2013 betragtning 22

~~Medlemsstaterne bør samarbejde med EASO om at indsamle oplysninger om medlemsstaternes evne til at håndtere et særligt pres på deres asyl- og modtagelsessystemer, navnlig inden for rammerne af anvendelsen af denne forordning. EASO bør regelmæssigt aflægge rapport om de oplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 439/2010.~~

↓ 604/2013 betragtning 24

(36) I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003²⁴ kan overførsler til den medlemsstat, der har ansvaret for at behandle en ansøgning om international beskyttelse, foretages på frivilligt grundlag, i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse. Medlemsstaterne bør fremme frivillige overførsler ved at give ansøgeren tilstrækkelig information og bør sikre, at kontrollerede overførsler og overførsler under ledsagelse foretages på en human måde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og respekt for den menneskelige værdighed, samt barnets tarv og under størst mulig hensyntagen til udviklingen i den relevante retspraksis, navnlig for så vidt angår overførsler af humanitære årsager.

↓ 604/2013 betragtning 25

(37) Den gradvise indførelse af et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for personer er sikret i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og fastlæggelse af EU-politikker med hensyn til betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold, herunder fælles bestræbelser for forvaltning af de ydre grænser, gør det nødvendigt at finde en ligevægt mellem ansvarskriterierne i en ånd af solidaritet.

²⁴ EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3.

↓ ny

(38) [Forordning (EU) .../2016 om almindelig databeskyttelse] finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning fra den dato, der er fastsat i førstnævnte forordning; indtil da finder direktiv 95/46/EF anvendelse. Medlemsstaterne bør gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre og kunne påvise, at databehandlingen er sket i overensstemmelse med nævnte forordning og bestemmelserne om disse krav i nærværende forordning. Disse foranstaltninger bør navnlig sikre beskyttelsen af personoplysninger, der behandles i medfør af nærværende forordning, og navnlig forhindre ulovlig eller uautoriseret adgang til eller videreformidling, ændring eller tab af personoplysninger, der er behandlet. Den eller de kompetente tilsynsmyndigheder i hver medlemsstat bør overvåge, at de berørte myndigheders behandling af personoplysninger er lovlige, herunder fremsendelsen til og tilbagesendelsen fra det automatiserede system og fremsendelsen til de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af sikkerhedskontrol.

(39) Den Europæiske Unions Asylagenturs behandling af personoplysninger bør overvåges af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, jf. forordning (EF) nr. 45/2001 og bestemmelserne om databeskyttelse i [forslag til forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010].

↓ 604/2013 betragtning 26
(tilpasset)

~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger²⁵ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning.~~

↓ 604/2013 betragtning 27

~~Udvekslingen af personoplysninger om en ansøger, herunder følsomme oplysninger om vedkommendes helbredsmaessige forhold, inden en overførsel, vil sikre, at de kompetente asylmyndigheder er i stand til at yde ansøgerne passende bistand og til at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, de tildeles. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for at sikre beskyttelsen af oplysninger om ansøgere, som befinder sig i denne situation, i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.~~

↓ 604/2013 betragtning 28

(40) Gennemførelsen af denne forordning kan lattes og gøres mere effektiv gennem bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre kommunikationen mellem de kompetente tjenester, reducere procedurefristerne,

²⁵ EUT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

forenkle behandlingen af anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse eller fastlægge bestemmelser om gennemførelsen af overførslerne.

↓ 604/2013 betragtning 29

- (41) Der bør sikres kontinuitet mellem bestemmelserne i forordning ~~(EF) nr. 343/2003~~ (EU) nr. 604/2013 om afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig, og bestemmelserne i nærværende forordning. Tilsvarende bør der sikres sammenhæng mellem nærværende forordning og *[forslag til forordning om omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013]* ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs, og om medlemsstaternes retshåndhavende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse²⁶.~~

↓ ny

- (42) Det bør oprettes et net af kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som skal bistå af Den Europæiske Unions Asylagentur, for at øge det praktiske samarbejde og informationsudvekslingen om alle forhold, der vedrører anvendelsen af denne forordning, bl.a. udviklingen af praktiske redskaber og vejledning.

↓ 604/2013 betragtning 30

- (43) Eurodacsystemets virkemåde som fastsat ved forordning *[forslag til forordning om omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013]* bør lette anvendelsen af nærværende forordning.

↓ 604/2013 betragtning 31

- (44) Visuminformationssystemets virkemåde som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 ~~af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt~~

²⁶

~~Se side 1 i denne EUT. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhavende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).~~

ophold²⁷, og især gennemførelsen af artikel 21 og 22 heri, bør lette anvendelsen af nærværende forordning.

↓ 604/2013 betragtning 32

- (45) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af deres forpligtelser i henhold til folkeretlige instrumenter, herunder relevant retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.
-

↓ 604/2013 betragtning 33

- (46) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser²⁸.
-

↓ 604/2013 betragtning 34

⇒ ny

- (47) Undersøgelingsproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelsen af en fælles folder om Dublin/Eurodac og en særlig folder for uledsagede mindreårige, af en standardformular til udveksling af relevante oplysninger om uledsagede mindreårige, af ensartede betingelser for konsultation og udveksling af oplysninger om mindreårige og afhængige personer, af ensartede betingelser for forberedelse og indgivelse af anmodninger om overtagelse og ⇒ meddelelser om ⇐ tilbagetagelse, af to lister over relevante beviselementer og indicier og periodisk revision heraf, af en passerseddel, af ensartede betingelser for konsultation og udveksling af oplysninger om overførsler, af en standardformular til udveksling af oplysninger inden en overførsel, af en fælles helbredsattest, af ensartede betingelser og praktiske arrangementer for udveksling af en persons helbredsoplysninger inden en overførsel, og af sikre elektroniske transmissionskanaler for transmission af anmodninger.
-

↓ 604/2013 betragtning 35

(tilpasset)

- (48) For at fastsætte supplerende regler bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår identifikation af en uledsaget mindreårigs

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.)

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

familiemedlemmer, søskende eller slægtninge, kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning, kriterierne for vurdering af en slægtninges kapacitet til at tage sig af en uledsaget mindreårig, herunder i tilfælde, hvor den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, søskende eller slægtninge opholder sig i mere end én medlemsstat, hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere et afhængighedsforhold, kriterierne for vurdering af en persons kapacitet til at tage sig af en afhængig person, og hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere, om det er umuligt at rejse inden for en betydelig tidshorisont. Kommissionen må under udøvelsen af sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter ikke gå videre end det, der tjener barnets tarv bedst, jf. artikel ~~86, stk. 3~~. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau ~~☒~~, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 ~~☒~~. ~~☒~~ For navnlig at sikre en ligelig deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig med medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møderne i de ekspertgrupper i Kommissionen, der arbejder med forberedelsen af delegerede retsakter. ~~☒~~ ~~Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.~~

↓ 604/2013 betragtning 36

- (49) Ved anvendelsen af denne forordning, herunder ved forberedelse af delegerede retsakter, bør Kommissionen bl.a. høre eksperter fra alle relevante nationale myndigheder.
-

↓ 604/2013 betragtning 37

- (50) Nærmere regler om anvendelsen af forordning ~~(EF) nr. 343/2003~~ (EU) nr. 604/2013 er blevet fastsat ved forordning (EF) nr. 1560/2003. Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1560/2003 som ændret ved forordning (EU) nr. 118/2014 bør indarbejdes i nærværende forordning, enten af klarhedshensyn eller fordi de kan tjene et generelt formål. Det er navnlig vigtigt for både medlemsstaterne og de pågældende ansøgere, at der er en generel ordning, som gør det muligt at nå frem til en løsning i tilfælde, hvor medlemsstaterne er uenige om anvendelsen af en bestemmelse i nærværende forordning. Det er derfor rimeligt at indarbejde den ordning for bilæggelse af uoverensstemmelser om den humanitære klausul, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1560/2003, i nærværende forordning, og at udvide dens anvendelsesområde til hele nærværende forordning.
-

↓ 604/2013 betragtning 38

- (51) En effektiv overvågning af anvendelsen af denne forordning kræver, at den evalueres med jævne mellemrum.

↓ ny

(52) For at vurdere, om den korrigerende fordelingsmekanisme i denne forordning opfylder målet om at sikre en retfærdig deling af ansvaret mellem medlemsstaterne og lette visse medlemsstater for et uforholdsmæssigt stort pres, bør Kommissionen revidere den måde, hvorpå den korrigerende fordelingsmekanisme fungerer og navnlig kontrollere, at tærsklen for at aktivere den korrigerende fordelingsmekanisme og bringe den til ophør reelt sikrer en retfærdig deling af ansvaret mellem medlemsstaterne og hurtig adgang for ansøgerne til procedurerne for tildeling af international beskyttelse i situationer, hvor en medlemsstat modtager et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om international beskyttelse, som den er ansvarlig for i henhold til denne forordning.

↓ 604/2013 betragtning 39

(53) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og følger de principper, som særlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Denne forordning tilsigter navnlig, at den asylret, der er sikret ved chartrets artikel 18, og de rettigheder, der anerkendes i chartrets artikel 1, 4, 7, 24 og 47, respekteres fuldt ud. Denne forordning bør derfor anvendes i overensstemmelse hermed.

↓ 604/2013 betragtning 40

(54) Målet for denne forordning, nemlig fastsættelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

↓ 604/2013 betragtning 41

~~I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.~~

↓ ny

(55) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som

bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning].

ELLER

- (56) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.]

ELLER

(53) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.]

(54) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland (ved skrivelse af ...) meddelt, at landet ikke deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

ELLER

(53) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige (ved skrivelse af ...) meddelt, at landet ikke deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]

(54) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

↓ 604/2013 betragtning 42

- (57) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

I denne forordning fastsættes kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne ("den ansvarlige medlemsstat").

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger, jf. artikel 20, stk. 1, i TEUF, og som ikke er statsborger i en stat, der deltager i denne forordning i medfør af en aftale med Unionen ~~Den Europæiske Union~~
- b) "ansøgning om international beskyttelse": en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra h), i direktiv 2011/95/EU
- c) "ansøger": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- d) "behandling af en ansøgning om international beskyttelse": samtlige sagsbehandlingsskridt samt alle afgørelser eller domme, der er truffet eller afsagt af de kompetente myndigheder vedrørende en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med direktiv 2013/32/EU og direktiv 2011/95/EU, bortset fra procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til bestemmelserne i denne forordning
- e) "tilbagetrækning af en ansøgning om international beskyttelse": de skridt, hvorved ansøgeren afbryder de procedurer, som indgivelsen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse har sat i gang, i overensstemmelse med direktiv 2013/32/EU, enten udtrykkeligt eller stiltiende
- f) "person med international beskyttelse": en tredjelandstatsborger eller statsløs, som har fået international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2011/95/EU
- g) "familiemedlemmer": for så vidt familien allerede eksisterede ⇒ , før ansøgeren ankom til medlemsstaternes område ⇐ i ~~hjemlandet~~, følgende medlemmer af ansøgerens familie, der opholder sig på medlemsstaternes område:

- ansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller nationale praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens lovgivning vedrørende tredjelandstatsborgere
- mindreårige børn af par som omhandlet i første led eller af ansøgeren, på betingelse af at de er ugifte, og uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret
- såfremt ansøgeren er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for ansøgeren i henhold til loven eller ifølge praksis i den medlemsstat, hvor den voksne opholder sig
- såfremt personen med international beskyttelse er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den pågældende i henhold til loven eller ifølge praksis i den medlemsstat, hvor personen med international beskyttelse opholder sig
-

↓ ny

- ansøgerens søskende

↓ 604/2013

h) "slægtning": ansøgerens voksne tante, onkel eller bedsteforælder, som opholder sig på en medlemsstats område, uanset om ansøgeren er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret

i) "mindreårig": en tredjelandstatsborger eller statsløs person under 18 år

j) "uledsaget mindreårig": en mindreårig, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for den pågældende i henhold til loven eller ifølge national praksis i den pågældende medlemsstat, så længe den pågældende ikke reelt befinder sig i en sådan voksens varetægt; denne definition omfatter en mindreårig, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område

k) "repræsentant": en person eller en organisation, der er udpeget af de kompetente organer til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i procedurer, der er omhandlet i denne forordning, med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvor det er nødvendigt. Hvis en organisation udpeges som repræsentant, udpeger den en person, som er ansvarlig for at varetage dens opgaver i forbindelse med den mindreårige i overensstemmelse med denne forordning

l) "opholdstilladelse": enhver tilladelse, der er udstedt af myndighederne i en medlemsstat, og som giver en tredjelandstatsborger eller en statsløs ret til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse eller indtil ophøret af de omstændigheder, der stiller sig i vejen for gennemførelsen af en udsendelsesforanstaltning, bortset fra visa og tilladelser til at opholde sig i landet,

som er udstedt i den periode, der er nødvendig for at fastslå, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, eller under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse eller en ansøgning om opholdstilladelse

m) "visum": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med transit eller indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater. Visummets art vurderes ud fra følgende definitioner:

- "visum til længerevarende ophold": en tilladelse, der er udstedt af en af medlemsstaterne, eller en afgørelse, der er truffet af en af medlemsstaterne i overensstemmelse med dens nationale ret eller EU-retten, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat i mere end tre måneder
- "visum til kortvarigt ophold": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat med henblik på transit gennem eller et planlagt ophold i en eller flere af eller alle medlemsstaterne i højst tre måneder inden for en given seks måneders periode, der begynder på datoen for den første indrejse på medlemsstaternes område
- "lufthavnstransitvisum": et visum, der er gyldigt til transit gennem de internationale transitområder i en eller flere af medlemsstaternes lufthavne

n) "risiko for, at den pågældende forsvinder": tilstedeværelse i den enkelte sag af grunde, der er baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at tro, at en ansøger eller en tredjelandstatsborger eller statsløs, der er genstand for en tilbagesendelsesprocedure, vil forsvinde

↓ ny

o) "ansvarsoverdragende medlemsstat": den medlemsstat, der får gavn af den korrigerende fordelingsmekanisme, der er omhandlet i denne forordnings kapitel VII, og som gennemfører fordelingen af ansøgeren

p) "ansvarsovertagende medlemsstat": den medlemsstat, hvortil en ansøger vil blive fordelt inden for rammerne af fordelingsmekanismen, jf. kapitel VII i denne forordning

q) "genbosat person": person, der er omfattet af genbosætningsprocessen, hvorved tredjelandstatsborgere på anmodning af FN's Højkommissariat for Flygtninge ("UNHCR") på grundlag af deres behov for international beskyttelse overføres fra et tredjeland og slår sig ned i en medlemsstat, hvor de pågældende har tilladelse til at opholde sig med en af følgende statusser:

i) "flygtningestatus" som omhandlet i artikel 2, litra e), i direktiv 2011/95/EU

ii) "subsidiær beskyttelsesstatus som omhandlet i artikel 2, litra g), i direktiv 2011/95/EU

iii) enhver anden status, som giver rettigheder og fordele i henhold til national lovgivning og EU-retten svarende til dem, der er omhandlet i nr. i) og ii)

r) "Den Europæiske Unions Asylagentur": det agentur, der blev oprettet ved forordning (EU) [forslag til forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010].

KAPITEL II

ALMINDELIGE PRINCIPPER OG GARANTIER

Artikel 3

Adgang til proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse

1. Medlemsstaterne behandler enhver ansøgning om international beskyttelse fra en tredjelandstatsborger eller statsløs, der indgiver en ansøgning på en af medlemsstaternes område, herunder ved grænsen eller i transitområderne. En ansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III.

2. Kan det ikke på grundlag af kriterierne i denne forordning afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, er det den første medlemsstat, som ansøgningen om international beskyttelse indgives til, der er ansvarlig for behandlingen.

Er det umuligt at overføre en ansøger til den medlemsstat, der primært er udpeget som ansvarlig, fordi der er væsentlige grunde til at tro, at der er systemfejl i asylproceduren og i modtagelsesforholdene for ansøgere i den pågældende medlemsstat, som medfører en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som defineret i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal den medlemsstat, der træffer afgørelsen, fortsætte med at undersøge kriterierne i kapitel III for at fastslå, om en anden medlemsstat kan udpeges som ansvarlig.

Kan en overførsel ikke gennemføres i medfør af dette stykke til nogen medlemsstat, der er udpeget på grundlag af kriterierne i kapitel III, eller til den første medlemsstat, hvor ansøgningen blev indgivet, bliver den medlemsstat, der træffer afgørelsen, den ansvarlige medlemsstat.

~~3. Enhver medlemsstat bevarer muligheden for at sende en ansøger til et sikkert tredjeland under overholdelse af de regler og garantier, som er fastsat i direktiv 2013/32/EU.~~

3. Inden den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev indgivet, anvender kriterierne for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til kapitel III og IV, skal den:

a) undersøge, om ansøgningen om international beskyttelse skal afvises, jf. artikel 33, stk. 2, litra b) og c), i direktiv 2013/32/EU, når et land, som ikke er en medlemsstat, betragtes som det første asylland eller som et sikkert tredjeland for ansøgeren

b) behandle ansøgningen ved brug af en fremskyndet procedure, jf. artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU, når følgende gør sig gældende:

i) ansøgeren er statsborger i et tredjeland, eller vedkommende er statsløs og tidligere havde sædvanligt opholdssted i dette land, som anses for et sikkert oprindelsesland ifølge den fælles EU-liste over sikre oprindelseslande, der er udformet i medfør af forordning [forslag COM(2015) 452 af 9. september 2015]

ii) ansøgeren kan af alvorlige årsager betragtes som en fare for en medlemsstats nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden i henhold til national ret.

4. Hvis en medlemsstat finder, at en ansøgning skal afvises, eller behandler en ansøgning ved brug af en fremskyndet procedure, jf. stk. 3, anses denne medlemsstat for at være den ansvarlige medlemsstat.

5. En medlemsstat, der har behandlet en ansøgning om international beskyttelse, herunder i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3, er ansvarlig for at behandle alle yderligere andragender eller en fornyet ansøgning fra den pågældende ansøger, jf. artikel 40, 41 og 42 i direktiv 2013/32/EU, uanset om ansøgeren har forladt eller er blevet flyttet fra medlemsstaternes område.

Artikel 4

Ansøgerens forpligtelser

1. Hvis en person, der har til hensigt at indgive en ansøgning om international beskyttelse, er indrejst på irregulær vis på medlemsstaternes område, skal ansøgningen indgives i den medlemsstat, hvor den pågældende først indrejste. Hvis en person, der har til hensigt at indgive en ansøgning om international beskyttelse, har lovligt ophold i en medlemsstat, skal ansøgningen indgives i denne medlemsstat.

2. Ansøgeren fremlægger snarest muligt og senest under samtalen, jf. artikel 7, alle elementer og oplysninger, der er relevante for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og samarbejder med medlemsstaternes kompetente myndigheder.

3. Ansøgeren:

a) efterkommer den afgørelse om overførsel, som den pågældende får meddelelse om, jf. artikel 27, stk. 1 og 2, og artikel 38, litra b)

b) opholder sig i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives, og er til rådighed for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvortil den pågældende overføres.

Artikel 5

Konsekvenser i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelserne

1. Overholder en ansøger ikke forpligtelsen i artikel 4, stk. 1, behandler den medlemsstat, der i henhold til denne forordning er ansvarlig, ansøgningen ved brug af en fremskyndet procedure, jf. artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU.

2. Den medlemsstat, som ansøgeren er forpligtet til at opholde sig i, fortsætter procedurene for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, selv hvis ansøgeren forlader denne medlemsstats område uden tilladelse eller på anden vis ikke er til rådighed for denne medlemsstats kompetente myndigheder.

3. Ansøgeren har ikke ret til de modtagelsesforhold, der er omhandlet i artikel 14-19 i direktiv 2013/33/EU med undtagelse af akut lægehjælp, under procedurerne i henhold til denne forordning i nogen anden medlemsstat end den, hvor den pågældende skal opholde sig.

4. De kompetente myndigheder tager kun hensyn til de elementer og oplysninger, der er relevante for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, hvis de fremlægges inden for fristen i artikel 4, stk. 2.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~4~~ 6

Retten til information

1. Så snart en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, jf. artikel ~~20~~ 21, stk. 2, i en medlemsstat, skal dennes kompetente myndigheder informere ansøgeren om anvendelsen af denne forordning ⇒ og de forpligtelser, der er fastsat i artikel 4, samt konsekvenserne af ikke at opfylde disse forpligtelser, jf. artikel 5, ⇐ og navnlig ~~om~~:

↓ ny

a) at retten til at søge om international beskyttelse ikke indebærer, at ansøgeren kan vælge, hvilken medlemsstat der skal være ansvarlig for at behandle ansøgningen om international beskyttelse

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

~~ab)~~ formålene med denne forordning og følgerne af at indgive en anden ansøgning i en anden medlemsstat og følgerne af at ~~flytte fra en medlemsstat til en anden~~ ⇒ forlade den medlemsstat, hvori den pågældende har pligt til at opholde sig ⇐ under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i medfør af denne forordning, og under behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse ⇒, navnlig at ansøgeren ikke har ret til de modtagelsesforhold, der er omhandlet i artikel 14-19 i direktiv 2013/33/EU med undtagelse af akut lægehjælp, i nogen anden medlemsstat end den, hvor den pågældende skal opholde sig ⇐

~~bc)~~ kriterierne ⇒ og procedurerne ⇐ for fastlæggelse af den ansvarlige medlemsstat, sådanne kriteriers rækkefølge i procedurens forskellige etaper og deres varighed, ~~herunder at indgivelse af en ansøgning om international beskyttelse i en medlemsstat kan medføre, at denne medlemsstat bliver ansvarlig i henhold til denne forordning, selv hvis et sådant ansvar ikke følger af disse kriterier~~

~~ed)~~ den personlige samtale som omhandlet i artikel ~~5~~ 7 og ~~muligheden for~~ ⇒ pligten til ⇐ at afgive ⇒ og underbygge ⇐ oplysninger om, at familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer opholder sig i medlemsstaterne, herunder hvordan ansøgeren kan afgive sådanne oplysninger

~~de)~~ muligheden for at påklage en afgørelse om overførsel ~~og, hvor det er relevant, at anmode om suspension af overførslen~~ ⇒ inden 7 dage efter meddelelsen herom og det forhold, at denne påklage skal begrænses til en vurdering af, om artikel 3, stk. 2, vedrørende umenneskelig eller nedværdigende behandling eller artikel 10-13 og artikel 18 er blevet tilsidesat ⇐

~~ef)~~ det forhold, at medlemsstaternes kompetente myndigheder ⇒ og Den Europæiske Unions Asylagentur behandler ansøgerens personoplysninger, herunder udveksler ⇐ ~~udelukkende kan udveksle~~ oplysninger om vedkommende ☒ udelukkende ☒ med henblik på gennemførelsen af deres forpligtelser som følge af denne forordning

↓ ny

g) de pågældende kategorier af personoplysninger

↓ 604/2013
⇒ ny

~~fh)~~ at den pågældende har ret til at få indsigt i oplysninger om vedkommende selv og til at kræve, at sådanne oplysninger rettes, hvis de er ukorrekte, eller slettes, hvis de er ulovligt behandlede, samt procedurerne for udøvelse af disse rettigheder, herunder kontaktoplysninger for de myndigheder, der er omhandlet i artikel ~~3547~~, og for de nationale databeskyttelsesmyndigheder, som har ansvaret for at behandle krav om beskyttelse af personoplysninger ⇒ , og den databeskyttelsesansvarliges kontaktoplysninger ⇐

↓ ny

i) den fordelingsprocedure, der er omhandlet i kapitel VII, når det er relevant.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

2. De oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, skal gives skriftligt på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed formodes at forstå. Medlemsstaterne skal til det formål benytte den fælles folder, som er udarbejdet i henhold til stk. 3.

Når det er nødvendigt for at sikre, at ansøgeren forstår oplysningerne korrekt, skal de også gives mundtligt, f.eks. under den personlige samtale, jf. artikel ~~57~~.

3. Kommissionen udarbejder ved gennemførelsesretsakter en fælles folder samt en særlig folder for uledsagede mindreårige, som mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1. Den fælles folder skal også indeholde oplysninger vedrørende anvendelsen af forordning (EU) [*forslag til forordning om omarbejdning af forordning nr. 603/2013*] og navnlig det formål, med henblik på hvilket en ansøgers data kan behandles i Eurodac. Den fælles folder udarbejdes på en sådan måde, at den sætter medlemsstaterne i stand til at supplere den med yderligere oplysninger, som er specifikke for den enkelte medlemsstat. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~4456~~, stk. 2.

Artikel ~~5~~ 7

Personlig samtale

1. For at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, afholder den medlemsstat, som træffer afgørelsen, en personlig samtale med ansøgeren \Rightarrow , medmindre ansøgeren er forsvundet, eller de oplysninger, ansøgeren har fremlagt i medfør af artikel 4, stk. 2, er tilstrækkelige til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig \Leftarrow . Samtalen skal også sikre, at de oplysninger, der gives til ansøgeren i overensstemmelse med artikel ~~4~~ 6, bliver forstået korrekt.

~~2. Den personlige samtale kan undlades, hvis:~~

~~a) ansøgeren er forsvundet, eller~~

~~b) ansøgeren efter at have modtaget de i artikel 4 omhandlede oplysninger allerede på anden vis har afgivet oplysninger, der er relevante for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Den medlemsstat, der undlader at afholde samtalen, skal give ansøgeren mulighed for at fremlægge alle yderligere oplysninger, der er relevante for en korrekt afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, inden der træffes afgørelse om at overføre ansøgeren til den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel 26, stk. 1.~~

~~3~~2. Den personlige samtale skal afholdes hurtigt, og under alle omstændigheder inden der træffes afgørelse om at overføre ansøgeren til den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel ~~26, stk. 1~~ \Rightarrow fremlægges en anmodning om overtagelse, jf. artikel 24 \Leftarrow .

43. Den personlige samtale skal afholdes på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed formodes at forstå, og som vedkommende kan kommunikere på. Når det er nødvendigt, gør medlemsstaterne brug af en tolk, der kan sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, som afholder den personlige samtale.

54. Den personlige samtale skal finde sted under forhold, som sikrer en passende fortrolighed. Den skal afholdes af en person, der er kvalificeret hertil i henhold til den nationale lovgivning.

65. Den medlemsstat, som afholder den personlige samtale, skal udarbejde et skriftligt resumé heraf, der mindst indeholder de vigtigste oplysninger, som ansøgeren har givet under samtalen. Dette resumé kan enten have form af en rapport eller et standardskema. Medlemsstaten sikrer, at ansøgeren og/eller den juridiske rådgiver eller anden rådgiver, der repræsenterer ansøgeren, i god tid får adgang til resuméet.

Artikel ~~6~~ 8

Garantier for mindreårige

1. Barnets tarv skal være et primært hensyn for medlemsstaterne i forbindelse med alle de procedurer, som er fastsat i denne forordning.

2. Enhver medlemsstat ~~Medlemsstaterne~~ \Rightarrow , hvori en mindreårig er forpligtet til at opholde sig, \Leftarrow sikrer, at en repræsentant repræsenterer og/eller bistår ~~en uledsaget mindreårig~~ den uledsagede mindreårig i forbindelse med ~~alle de~~ relevante procedurer, som er fastsat i denne forordning. Repræsentanten skal have de fornødne kvalifikationer og den fornødne ekspertise til at sikre, at der tages hensyn til den mindreåriges tarv under de procedurer, der gennemføres i henhold til denne forordning. En sådan repræsentant skal have adgang til indholdet af de relevante dokumenter i ansøgerens aktmappe, herunder den særlige folder for uledsagede mindreårige.

Dette stykke berører ikke de relevante bestemmelser i artikel 25 i direktiv 2013/32/EU.

3. Ved vurderingen af barnets tarv samarbejder medlemsstaterne tæt med hinanden og tager navnlig behørigt hensyn til følgende faktorer:

- a) mulighederne for familiesammenføring
- b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling
- c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at barnet er offer for menneskehandel
- d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed.

↓ ny

4. Inden overførslen af en uledsaget mindreårig til den ansvarlige medlemsstat eller, hvis det er relevant, til den ansvarsovertagende medlemsstat sikrer den overførende medlemsstat, at den ansvarlige medlemsstat eller den ansvarsovertagende medlemsstat straks træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 14 og 24 i direktiv 2013/33/EU og artikel 25 i direktiv 2013/32/EU. Forud for alle afgørelser om overførsel af en uledsaget mindreårig skal der foretages en vurdering af, hvad der er i barnets tarv. Vurderingen skal baseres på de faktorer, der er opført på listen i stk. 3. Vurderingen skal foretages hurtigt af personale, der har de kvalifikationer og den ekspertise, der kan sikre, at der tages hensyn til barnets tarv.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

45. Med henblik på anvendelsen af artikel ~~8~~10 træffer den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreårige indgav ansøgningen om international beskyttelse, hurtigst muligt passende foranstaltninger til at identificere den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, ~~søskende~~ eller slægtninge på medlemsstaternes område, samtidig med at den varetager barnets tarv.

Med henblik på dette kan den pågældende medlemsstat søge bistand hos internationale eller andre relevante organisationer og lette den mindreåriges adgang til disse organisationers sporingstjenester.

Ansatte ved de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel ~~35~~47, som beskæftiger sig med anmodninger vedrørende uledsagede mindreårige, skal have modtaget og fortsat modtage passende uddannelse vedrørende mindreåriges specifikke behov.

56. Med henblik på at gøre det lettere at træffe de passende foranstaltninger til at identificere den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, ~~søskende~~ eller slægtninge, som opholder sig på en anden medlemsstats område, i medfør af denne artikels stk. 45, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, herunder en standardformular til udveksling af relevante oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~44~~56, stk. 2.

KAPITEL III

KRITERIER TIL AFGØRELSE AF, HVILKEN MEDLEMSSTAT DER ER ANSVARLIG

Artikel ~~7~~ 9

Kriteriernes rækkefølge

1. Kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, finder kun anvendelse én gang i den rækkefølge, der er fastsat i dette kapitel.

2. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter kriterierne i dette kapitel, ~~træffes~~ på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor ansøgeren for første gang indgav sin ansøgning om international beskyttelse til en medlemsstat.

~~3. Med henblik på anvendelsen af kriterierne i artikel 8, 10 og 16 skal medlemsstaterne inddrage alle foreliggende beviser for, at familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer til ansøgeren opholder sig på en medlemsstats område, forudsat at disse beviser fremlægges, inden en anden medlemsstat har accepteret anmodningen om at overtage eller tilbagetage den pågældende i henhold til henholdsvis artikel 22 og 25, og forudsat at der endnu ikke er truffet en første afgørelse med hensyn til substansen om ansøgerens tidligere ansøgninger om international beskyttelse.~~

Artikel ~~8~~ 10

Mindreårige

1. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det kun kriterierne i denne artikel, der finder anvendelse i den rækkefølge, der er opstillet i stk. 2-5.

~~12. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det~~ Det er den medlemsstat, hvor et af vedkommendes familiemedlemmer ~~eller en af vedkommendes søskende~~ opholder sig lovligt, der er ansvarlig, under forudsætning af at dette tjener den mindreåriges tarv bedst. Er ansøgeren en gift mindreårig, hvis ægtefælle ikke opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor vedkommendes far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den mindreårige i henhold til medlemsstatens lov eller praksis, eller en af vedkommendes søskende, har lovligt ophold, der er den ansvarlige medlemsstat.

~~23. Er~~ Har ansøgeren ~~en uledsaget mindreårig, der har~~ en slægtning, som opholder sig lovligt i en anden medlemsstat, og det på grundlag af en konkret vurdering er fastslået, at slægtingen kan tage sig af vedkommende, skal den pågældende medlemsstat sammenføre den mindreårige med vedkommendes slægtning og være ansvarlig medlemsstat, forudsat at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.

~~34. Når familiemedlemmer, søskende~~ eller slægtninge som omhandlet i stk. ~~12~~ og ~~23~~ opholder sig i mere end én medlemsstat, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på grundlag af, hvad der tjener den uledsagede mindreåriges tarv bedst.

~~45. Hvis der ikke findes et familiemedlem, søskende~~ eller en slægtning som omhandlet i stk. ~~12~~ og ~~23~~, er det den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreårig først har indgivet sin ansøgning om international beskyttelse, der er ansvarlig, ~~forudsat at~~ medmindre det påvises, at dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst.

~~56.~~ Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel ~~45~~57 om identifikation af den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, ~~søskende~~ eller slægtninge, kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning, kriterierne for vurderingen af en slægtnings kapacitet til at tage sig af den uledsagede mindreårige, herunder hvor den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, søskende eller slægtninge opholder sig i mere end én medlemsstat. Kommissionen må under udøvelsen af sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter ikke gå videre end det, der tjener barnets tarv bedst, jf. artikel ~~68~~, stk. 3.

~~67.~~ Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for konsultationen og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~44~~56, stk. 2.

Artikel ~~9~~ 11

Familiemedlemmer, som er personer med international beskyttelse

Hvis ansøgeren, uanset om familien i forvejen var stiftet i hjemlandet, har et familiemedlem, der har fået tilladelse til at opholde sig som en person med international beskyttelse i en medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel ~~10~~ 12

Familiemedlemmer, som er ansøgere om international beskyttelse

Hvis ansøgeren har et familiemedlem i en medlemsstat, om hvis ansøgning om international beskyttelse i den pågældende medlemsstat der endnu ikke er truffet en første afgørelse med hensyn til substans, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel ~~11~~ 13

Procedure for familier

Hvis flere familiemedlemmer ~~og/eller mindreårige ugifte søskende~~ indgiver en ansøgning om international beskyttelse i samme medlemsstat på samme tidspunkt eller på tidspunkter, der ligger tilstrækkelig tæt på hinanden til, at procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan gennemføres samlet, og hvis anvendelsen af kriterierne i denne forordning ville medføre, at de ville blive adskilt, baseres afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på følgende bestemmelser:

a) Den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for overtagelsen af det største antal familiemedlemmer og/eller mindreårige ugifte søskende, er ansvarlig for behandlingen af ansøgningerne om international beskyttelse fra dem alle.

b) Hvis litra a) ikke kan anvendes, er det den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen fra det ældste medlem af familien, der er ansvarlig.

Artikel ~~12~~ 14

Udstedelse af opholdstilladelser eller visa

1. Er ansøgeren i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse \Rightarrow eller et opholdsdokument, der er udløbet mindre end to år inden indgivelsen af den første ansøgning \Leftarrow , er det den

medlemsstat, der har udstedt denne, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

2. Er ansøgeren i besiddelse af et gyldigt visum \Rightarrow eller et visum, der er udløbet mindre end seks måneder inden indgivelsen af den første ansøgning \Leftarrow , er det den medlemsstat, der har udstedt dette visum, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, medmindre det pågældende visum er udstedt på vegne af en anden medlemsstat under en repræsentationsordning som omhandlet i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa²⁹. I så fald er det den repræsenterede medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

3. Er ansøgeren i besiddelse af flere gyldige opholdstilladelser eller visa, der er udstedt af forskellige medlemsstater, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse medlemsstaterne i følgende rækkefølge:

- a) den medlemsstat, der har udstedt den opholdstilladelse, som giver ret til det længste ophold, eller hvis opholdstilladelserne giver ret til ophold af samme varighed, den medlemsstat, som har udstedt den opholdstilladelse, der udløber senest
- b) den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest, hvis de forskellige visa er af samme art
- c) i tilfælde af visa af forskellig art den medlemsstat, der har udstedt det visum, som har den længste gyldighedsperiode, eller i tilfælde af samme gyldighedsperiode den medlemsstat, der har udstedt det visum, som udløber senest.

~~4. Er ansøgeren kun i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mindre end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mindre end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for vedkommende at rejse ind på en medlemsstats område, finder stk. 1, 2 og 3 anvendelse, for så vidt ansøgeren ikke har forladt medlemsstaternes område.~~

~~Er ansøgeren i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mere end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mere end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for vedkommende at rejse ind på en medlemsstats område, og vedkommende ikke har forladt medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet, der er ansvarlig.~~

54. Det forhold, at opholdstilladelsen eller visummet er udstedt på grundlag af en fiktiv identitet eller misbrug af en anden persons identitet eller ved hjælp af forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter, er ikke til hinder for, at ansvaret pålægges den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet. Den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet, er dog ikke ansvarlig, hvis den kan fastslå, at der er begået svig, efter at dokumentet er udstedt.

Artikel ~~13~~ 15

Indrejse og/eller ophold

1 Påvises det på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i denne forordnings artikel ~~22~~25, stk. ~~3~~4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) [forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013], at en

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

ansøger ulovligt har passeret grænsen til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, og at den pågældende er indrejst fra et tredjeland, er den medlemsstat, hvori vedkommende er indrejst ulovligt, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette ansvar ophører 12 måneder efter den dato, hvor grænsen blev passeret ulovligt.

~~2. Hvis en medlemsstat ikke kan holdes eller ikke længere holdes ansvarlig i henhold til denne artikels stk. 1, og hvis det påvises på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22, stk. 3, at ansøgeren — der ulovligt er rejst ind på medlemsstaternes område, eller for hvem omstændighederne ved indreisen ikke kan fastslås — har opholdt sig i en medlemsstat i en sammenhængende periode på mindst fem måneder forud for indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for at behandle ansøgningen om international beskyttelse.~~

~~Har ansøgeren opholdt sig i flere medlemsstater i perioder på mindst fem måneder, er den medlemsstat, hvor vedkommende senest har haft ophold, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.~~

Artikel ~~14~~ 16

Indrejse med visumfritagelse

~~1.~~ Rejser en tredjelandstatsborger eller statsløs ind i en medlemsstat, hvor vedkommende er fritaget for visumpligt, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

~~2. Princippet i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse indgiver sin ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat, hvor vedkommende også er fritaget for visum til indrejse på området. I så fald er det denne anden medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.~~

Artikel ~~15~~ 17

Ansøgning i et internationalt transitområde i en lufthavn

Indgives ansøgningen om international beskyttelse under transit i en lufthavns internationale transitområde i en medlemsstat af en tredjelandstatsborger eller statsløs, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

KAPITEL IV

AFHÆNGIGE PERSONER OG DISKRETIONÆRE KLAUSULER

Artikel ~~16~~ 18

Afhængige personer

1. Når ansøgeren på grund af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig sygdom, et alvorligt handicap eller høj alder er afhængig af hjælp fra vedkommendes barn, søskende eller forælder, som har lovligt ophold i en af medlemsstaterne, eller når vedkommendes barn, søskende eller forælder, der har lovligt ophold i en af medlemsstaterne, er afhængig af hjælp fra ansøgeren, skal medlemsstaterne normalt lade ansøgeren blive sammen med eller sammenføre denne med barnet, søskenden eller forælderen, under forudsætning af, at der fandtes familiemæssige bånd i hjemlandet, at barnet, søskenden eller forælderen eller ansøgeren er i stand til at tage sig af den afhængige person, og at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

2. Hvis barnet, søskenden eller forælderen, jf. stk. 1, har lovligt ophold i en anden medlemsstat end den, hvor ansøgeren opholder sig, er den medlemsstat, der er ansvarlig, den, hvor barnet, søskenden eller forælderen har lovligt ophold, medmindre ansøgerens helbred gør det umuligt for vedkommende at rejse til den pågældende medlemsstat inden for en betydelig tidshorizont. I så fald er den ansvarlige medlemsstat den medlemsstat, hvor ansøgeren opholder sig. En sådan medlemsstat er ikke forpligtet til at sammenføre ansøgerens barn, søskende eller forælder til medlemsstaten.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel ~~455~~7 om, hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere afhængighedsforholdet, kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning, kriterierne for vurderingen af den pågældende persons kapacitet til at tage sig af den afhængige person, og hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere, om det er umuligt at rejse inden for en betydelig tidshorizont.

4. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for konsultation og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~445~~6, stk. 2.

Artikel ~~17~~ 19

Diskretionære klausuler

1. Uanset artikel 3, stk. 1, ⇨ og så længe ingen medlemsstat er fastslået som ansvarlig, ⇩ kan enhver medlemsstat beslutte at behandle en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs ⇨ baseret på familiemæssige årsager i forbindelse med andre familiemedlemmer end dem, der er omfattet af artikel 2, litra g), ⇩ selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den efter kriterierne i denne forordning.

Den medlemsstat, der beslutter at behandle en ansøgning om international beskyttelse i medfør af dette stykke, bliver den ansvarlige medlemsstat og påtager sig de forpligtelser, der er forbundet med dette ansvar. I givet fald underretter den, ~~ved brug af det elektroniske kommunikationsnet Dublinet, som er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003,~~ den medlemsstat, der tidligere var ansvarlig, den medlemsstat, der gennemfører en procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den medlemsstat, der har modtaget en anmodning om at overtage ~~eller tilbagetage~~ ansøgeren.

Den medlemsstat, der bliver ansvarlig i henhold til dette stykke, skal også straks angive dette i Eurodac i henhold til forordning (EU) [*forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013*] ved at tilføje den dato, hvor beslutningen om at behandle ansøgningen blev truffet.

2. Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, og som gennemfører proceduren til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, ~~eller den ansvarlige medlemsstat,~~ kan når som helst, inden det er fastlagt, hvilken medlemsstat der er ansvarlig ~~der træffes en første substansafgørelse,~~ anmode en anden medlemsstat om at overtage en ansøger med henblik på at sammenføre familierelationer, ~~af humanitære årsager, navnlig baseret på familiemæssige eller kulturelle hensyn,~~ selv om denne anden medlemsstat ikke er ansvarlig efter kriterierne i artikel ~~8-11~~10-13 og ~~16~~artikel 18. De pågældende skal give deres skriftlige samtykke.

Anmodningen om overtagelse skal indeholde alle de oplysninger, som den anmodende medlemsstat råder over, som kan gøre det muligt for den anmodede medlemsstat at vurdere situationen.

Den anmodede medlemsstat foretager den kontrol, der er nødvendig for at undersøge de anførte humanitære årsager, og skal svare den anmodende medlemsstat senest ~~to~~ ⇒ en ⇐ måned~~er~~ efter modtagelsen af anmodningen ~~ved at benytte det elektroniske kommunikationsnet Dublinet, som er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003.~~ Er svaret et afslag på anmodningen, skal afslaget begrundes.

Accepterer den anmodede medlemsstat anmodningen, overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen til denne stat.

KAPITEL V

DEN ANSVARLIGE MEDLEMSSTATS FORPLIGTELSE

Artikel ~~18~~ 20

Den ansvarlige medlemsstats forpligtelser

1. Den medlemsstat, der efter denne forordning er ansvarlig, er forpligtet til:

- a) på de betingelser, der er fastsat i artikel ~~24~~24, ~~25~~25 og ~~29~~30, at overtage en ansøger, der har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat
- b) på de betingelser, der er fastsat i artikel ~~26~~26, ~~24~~24, ~~25~~25 og ~~29~~30, at tilbagetage en ansøger, hvis ansøgning er under behandling, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse
- c) på de betingelser, der er fastsat i artikel ~~26~~26, ~~24~~24, ~~25~~25 og ~~29~~30, at tilbagetage en tredjelandsstatsborger eller statsløs, der har trukket sin ansøgning tilbage under behandlingen, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse
- d) på de betingelser, der er fastsat i artikel ~~26~~26, ~~24~~24, ~~25~~25 og ~~29~~30, at tilbagetage en tredjelandsstatsborger eller statsløs, hvis ansøgning der er meddelt afslag på, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse.

↓ ny

e) på de betingelser, der er fastsat i artikel 26 og 30, at tilbagetage en person, som har fået international beskyttelse, og som har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat, som gav den pågældende denne beskyttelsesstatus, eller som opholder sig på en anden medlemsstats område end den ansvarlige medlemsstats område, som indrømmede den pågældende denne beskyttelse uden opholdsdokument.

2. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, litra a), behandler eller færdiggør den ansvarlige medlemsstat behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

3. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, litra a), behandler eller færdiggør den ansvarlige medlemsstat behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse ved brug af en fremskyndet procedure, jf. artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU.

4. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, litra c), behandler den ansvarlige medlemsstat alle andre andragender eller en ny ansøgning fra ansøgeren som en fornyet ansøgning, jf. direktiv 2013/32/EU.

5. I den situation, der er omhandlet i stk. 1, litra d), skal der ikke findes flere retsmidler for den afgørelse, som den ansvarlige myndighed i den ansvarlige medlemsstat har truffet om at give afslag på ansøgningen i henhold til kapitel V i direktiv 2013/32/EU.

6. Udsteder en medlemsstat et opholdsdokument til ansøgeren, overføres de i stk. 1 omhandlede forpligtelser til denne medlemsstat.

7. Den ansvarlige medlemsstat anfører i den elektroniske fil, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, det forhold, at det er den, der er den ansvarlige medlemsstat.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

~~2. I de tilfælde, der er omfattet af anvendelsesområdet for stk. 1, litra a) og b), skal den ansvarlige medlemsstat behandle eller afslutte behandlingen af den ansøgning om international beskyttelse, som ansøgeren har indgivet.~~

~~Når den ansvarlige medlemsstat har indstillet behandlingen af en ansøgning, efter at ansøgeren har trukket den tilbage, inden der er truffet en substansafgørelse i første instans, sikrer den pågældende medlemsstat i de tilfælde, der er omfattet af anvendelsesområdet for stk. 1, litra c), at ansøgeren har ret til at anmode om, at behandlingen af vedkommendes ansøgning afsluttes, eller til at indgive en ny ansøgning om international beskyttelse, som ikke skal behandles som en fornyet ansøgning som fastsat i direktiv 2013/32/EU. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaten, at behandlingen af ansøgningen afsluttes.~~

~~Når der kun er givet afslag på ansøgningen i første instans, skal den ansvarlige medlemsstat i de tilfælde, der er omfattet af anvendelsesområdet for stk. 1, litra d), sikre, at den pågældende har eller har haft mulighed for at anvende effektive retsmidler som omhandlet i artikel 46 i direktiv 2013/32/EU.~~

Artikel 19

Ansvarets ophør

1. Udsteder en medlemsstat en opholdstilladelse til en ansøger, overgår de i artikel 18, stk. 1, nævnte forpligtelser til den pågældende medlemsstat.

2. De i artikel 18, stk. 1, nævnte forpligtelser bortfalder, hvis den ansvarlige medlemsstat, når den anmodes om at overtage eller tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c) eller d), kan fastslå, at den pågældende har forladt medlemsstaternes område i mindst tre måneder, medmindre den pågældende har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af den ansvarlige medlemsstat.

~~En ansøgning, som indgives efter en fraværsperiode, jf. første afsnit, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.~~

~~3. De i artikel 18, stk. 1, litra e) og d), anførte forpligtelser bortfalder, hvis den ansvarlige medlemsstat, når den anmodes om at tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra e) eller d), kan fastslå, at den pågældende har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, som er udstedt efter tilbagetrækningen af eller afslaget på ansøgningen.~~

~~En ansøgning, som indgives efter en faktisk udsendelse har fundet sted, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.~~

KAPITEL VI

~~PROCEDURER FOR OVERTAGELSE OG TILBAGETAGELSE~~

~~AFDELING I~~

~~INDLEDNING AF PROCEDUREN~~

~~Artikel ~~20~~ 21~~

Indledning af proceduren

1. Proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, indledes, så snart en ansøgning om international beskyttelse indgives for første gang i en medlemsstat \Rightarrow , forudsat at den medlemsstat, hvor den første ansøgning blev indgivet, ikke allerede er den ansvarlige medlemsstat i medfør af artikel 3, stk. 4 eller 5 \Leftarrow .

2. En ansøgning om international beskyttelse betragtes som indgivet på det tidspunkt, hvor en af ansøgeren indgivet formular eller en af myndighederne udfærdiget rapport er kommet den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder i hænde. I tilfælde, hvor der ikke er tale om en skriftlig ansøgning, skal tidsrummet mellem ansøgerens hensigtserklæring og udfærdigelsen af en rapport være så kort som muligt.

3. Ved anvendelsen af denne forordning betragtes den situation, som et mindreårigt barn, der ledsager ansøgeren, og som falder ind under definitionen af et familiemedlem, befinder sig i, som værende uløseligt forbundet med den situation, som den pågældendes familiemedlem befinder sig i, og ansvaret for denne situation påhviler den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse fra det pågældende familiemedlem, selv når den mindreårige ikke selv er ansøger, forudsat at det tjener den mindreåriges tarv bedst. På samme måde behandles børn født efter ansøgenes ankomst til medlemsstaternes område, uden at det er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for dem.

4. Indgives en ansøgning om international beskyttelse til de kompetente myndigheder i en medlemsstat af en ansøger, der opholder sig på en anden medlemsstats område, påhviler afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, den medlemsstat, på hvis område ansøgeren opholder sig. Sidstnævnte medlemsstat underrettes straks om ansøgerens ophold af den medlemsstat, der har fået forelagt ansøgningen, og betragtes derefter i henhold til denne forordning som den medlemsstat, som ansøgningen om international beskyttelse er indgivet til.

Ansøgeren underrettes skriftligt om ændringen af, hvilken medlemsstat der træffer afgørelsen, og om datoen herfor.

5. Den medlemsstat, som den første ansøgning om international beskyttelse er indgivet til, skal på de i artikel ~~2326~~, ~~24~~, ~~25~~ og ~~2930~~ fastsatte betingelser ~~og med henblik på at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig,~~ tilbagetage en ansøger, der opholder sig i en anden medlemsstat uden opholdstilladelse, eller som dér har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse efter at have trukket sin første ansøgning, som er indgivet i en anden medlemsstat, tilbage under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

~~Denne forpligtelse bortfalder, når den medlemsstat, som er blevet anmodet om at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan fastslå, at ansøgeren i mellemtiden har forladt medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder eller har fået opholdstilladelse af en anden medlemsstat.~~

~~En ansøgning, som indgives efter den i andet afsnit omhandlede fraværsperiode, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.~~

↓ ny

AFDELING II

Registrering og overvågning af ansøgninger

Artikel 22

Registrering

1. Den medlemsstat, hvori der indgives en ansøgning om international beskyttelse, indlæser i det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1 inden for den frist, der er anført i artikel 10, stk. 1, i forordning [*forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) 603/2013*] følgende oplysninger:

a) der er indgivet en sådan ansøgning

b) forbindelser til ansøgninger fra familiemedlemmer eller slægtninge, der rejser sammen, når det er relevant

c) det referencenummer, der er omhandlet i artikel 12, nr. i), i forordning [*forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013*].

2. Ved indlæsningen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, registrerer det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, hver enkelt ansøgning under et unikt ansøgningsnummer, opretter en elektronisk fil for hver ansøgning og meddeler dette ansøgningsnummer til den medlemsstat, hvori ansøgningen er indgivet.

3. Medlemsstaterne fremlægger oplysninger for Den Europæiske Unions Asylagentur om anstallet af tredjelandstatsborgere, der hver uge reelt er blevet genbosat. Agenturet validerer disse oplysninger og indlæser dem i det automatiserede system.

4. Hvis et hit i Eurodac viser, at ansøgeren tidligere har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, inden den pågældende forlod eller blev udsendt fra medlemsstaternes område, anfører den medlemsstat, hvori den nye ansøgning blev indgivet, også, hvilken medlemsstat der var ansvarlig for behandlingen af den tidligere ansøgning.

5. Den medlemsstat, hvori ansøgningen blev indgivet, søger i VIS, jf. artikel 21 i forordning (EF) nr. 767/2008. Hvis et hit i VIS viser, at ansøgeren er i besiddelse af et gyldigt visum eller et visum, der er udløbet mindre end seks måneder før indgivelsen af den første ansøgning, anfører medlemsstaten visumansøgningens nummer og den medlemsstat, hvis myndighed udstedte eller forlængede visummet, og om visummet blev udstedt på en anden medlemsstats vegne.

Artikel 23

Oplysninger i det automatiserede system

1. Det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, viser i realtid:

- a) det samlede antal ansøgninger, der er indgivet i Unionen
- b) det reelle antal ansøgninger, der er indgivet i hver medlemsstat
- c) antallet af tredjelandsstatsborgere, der genbosættes i hver medlemsstat
- d) det reelle antal ansøgninger, som hver medlemsstat i egenskab af ansvarlig medlemsstat skal behandle
- e) hver medlemsstats andel i medfør af den referencenøgle, der er omhandlet i artikel 35.

2. I den elektroniske fil, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2, registreres udelukkende følgende oplysninger:

- a) det unikke ansøgningsnummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2
- b) forbindelse til de ansøgninger, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 22, stk. 4
- c) det referencenummer, der er omhandlet i artikel 12, nr. i, litra d, i forordning [forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013]
- d) en eventuel indberetning efter en sikkerhedskontrol, jf. artikel 40
- e) den ansvarlige medlemsstat
- f) i tilfælde af, at den samme ansøger tidligere har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, jf. artikel 22, stk. 4, den medlemsstat, der var ansvarlig for den tidligere ansøgning

g) i tilfælde af, at der er udstedt et visum til ansøgeren, jf. artikel 22, stk. 5, den medlemsstat, der har udstedt eller forlænget visummet, eller på hvis vegne visummet blev udstedt, samt visumansøgningens nummer

h) hvis fordelingsmekanismen i henhold til kapitel VII finder anvendelse, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 36, stk. 4, og artikel 39, litra h).

3. Når den ansvarlige medlemsstat i medfør af artikel 20, stk. 7, og artikel 22, stk. 3, meddeler disse oplysninger, tæller det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, den ansøgning og den tredjelandsstatsborger, der reelt er genbosat, med i den pågældende medlemsstats andel af ansøgere.

4. De elektroniske filer skal slettes automatisk efter udløbet af det tidsrum, der er fastsat i artikel 17, stk. 1, i forordning [forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013].

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

AFDELING ~~II~~ III

PROCEDURER FOR ANMODNINGER OM OVERTAGELSE

Artikel ~~21~~ 24

Indgivelse af en anmodning om overtagelse

1. Hvis en medlemsstat, som en ansøgning om international beskyttelse indgives til, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, ~~kan~~ ⇒ anmoder ⇐ den snarest muligt og under alle omstændigheder inden for en frist på ~~tre~~ ⇒ en ⇐ måneder efter, at ansøgningen er indgivet, jf. artikel ~~20~~ 21, stk. 2, ~~anmode~~ denne anden medlemsstat om at overtage ansøgeren.

I tilfælde af et hit med data registreret i Eurodac, jf. artikel ~~14~~ 13 i forordning (EU) [forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013] ⇒, eller et hit med data registreret i VIS, jf. artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) nr. 767/2008, ⇐ skal anmodningen uanset nærværende stykkes første afsnit sendes senest to ~~måneder~~ ⇒ uger ⇐ efter modtagelsen af hittet, ~~jf. artikel 15, stk. 2, i nævnte forordning.~~

Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for de frister, der er fastsat i første og andet afsnit, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til.

~~2. Den anmodende medlemsstat kan anmode om et hurtigt svar i de tilfælde, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet som følge af afslag på indrejse eller ophold, anholdelse for ulovligt ophold, forkyndelse eller gennemførelse af en udsendelsesforanstaltning.~~

~~Anmodningen skal indeholde grundene til, at et hurtigt svar er nødvendigt, samt den ønskede frist for besvarelse. Fristen skal være på mindst en uge.~~

~~32~~. I de i stk. 1 ~~og 2~~ omhandlede tilfælde skal anmodningen om en anden medlemsstats overtagelse ske ved hjælp af en standardformular, og der skal vedlægges de beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel ~~225~~, stk. ~~34~~, og/eller andre relevante oplysninger fra ansøgerens erklæring, sådan at myndighederne i den anmodede medlemsstat kan kontrollere, om den er ansvarlig efter kriterierne i denne forordning.

Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for udarbejdelse og indgivelse af anmodninger om overtagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~4456~~, stk. 2.

Artikel ~~22~~ ~~25~~

Besvarelse af en anmodning om overtagelse

1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og skal tage stilling til anmodningen om overtagelse af ansøgeren senest ~~te~~ ⇒ en ⇐ måned~~er~~ efter modtagelsen af anmodningen.

↓ ny

2. Uanset bestemmelserne i første stykke træffer den anmodede medlemsstat i tilfælde af et hit med data registreret i Eurodac, jf. artikel 13 i forordning [*forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013*], eller et hit med data registreret i VIS, jf. artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) nr. 767/2008, afgørelse om anmodningen inden to uger fra modtagelsen heraf.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

~~33~~. Med henblik på proceduren til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig, anvendes der beviseløse og indicier.

~~34~~. Kommissionen udarbejder og reviderer med jævne mellemrum ved gennemførelsesretsakter to lister med angivelse af, hvilke beviseløse og indicier der er relevante, efter kriterierne i litra a) og b). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~4456~~, stk. 2.

a) Beviser:

- i) Herved forstås formelle beviser, som fastslår ansvaret i henhold til denne forordning, så længe disse beviser ikke tilbagevises af beviser på det modsatte
- ii) Medlemsstaterne skal forelægge eksempler på de forskellige typer administrative dokumenter i overensstemmelse med den typologi, der er fastlagt i listen over formelle beviser, for det i artikel 44 omhandlede udvalg

b) Indicier:

- i) Herved forstås sandsynliggørende oplysninger, der, selv om de kan anfægtes, i nogle tilfælde kan være tilstrækkelige afhængigt af den beviskraft, som tillægges dem
- ii) Deres beviskraft med hensyn til, hvem der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, vurderes i de enkelte sager.

45. Beviskravet bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for en korrekt anvendelse af denne forordning.

56. Foreligger der ikke formelle beviser, accepterer den anmodede medlemsstat, at den er ansvarlig, såfremt indicierne er sammenhængende, kan efterprøves og er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret.

~~6. Har den anmodende medlemsstat anmodet om et hurtigt svar, jf. bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, gør den anmodede stat alt, hvad den kan, for at overholde tidsfristen. Kan det undtagelsesvis påvises, at behandlingen af en anmodning om overtagelse af en ansøger er særlig kompliceret, kan den anmodede medlemsstat svare efter den ønskede frist, men under alle omstændigheder inden for en måned. I sådanne tilfælde skal den anmodede medlemsstat inden for den oprindeligt ønskede tidsfrist meddele den anmodende medlemsstat, at den udsætter sit svar.~~

7. ~~Er der ikke givet svar på~~ Fremsætter den anmodede medlemsstat ingen indvendinger mod anmodningen om overtagelse ved udløbet af den frist på ~~to~~ en måned~~er~~, der er fastsat i stk. 1, ~~og på én måned, der er fastsat i stk. 6,~~ i et velbegrundet svar, ~~der~~ anses den for at være accepteret og medfører en pligt til at overtage den pågældende person, herunder en pligt til at træffe passende foranstaltninger med henblik på ankomsten.

AFDELING III

PROCEDURER FOR ANMODNINGER ~~OM~~ MEDDELELSER ~~OM~~ TILBAGETAGELSE

Artikel ~~23~~ 26

Indgivelse ~~OM~~ Fremlæggelse ~~OM~~ af en anmodning ~~OM~~ meddelelse ~~OM~~ om tilbagetagelse, når en ny ansøgning er indgivet i den anmodende medlemsstat

1. ~~Når en medlemsstat, hvor en person som ~~OM~~ I den situation, der er ~~OM~~ omhandlet i artikel ~~18~~20, stk. 1, litra b), c), eller d) ~~eller e), ~~har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig i henhold til artikel 20, stk. 5, og artikel 18, stk. 1, litra b), e) eller d), kan den anmode den anden ~~eller~~ sender den ~~medlemsstat ~~eller~~~~, som personen opholder sig i, senest to uger efter at have fået et hit i Eurodac en meddelelse om at tilbagetage den pågældende og overfører vedkommende til den ansvarlige medlemsstat ~~eller~~.~~~~~~

~~2. En anmodning om tilbagetagelse fremsættes så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for to måneder efter modtagelsen af hittet i Eurodac i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 603/2013.~~

~~Er anmodningen om tilbagetagelse baseret på andre beviser end oplysninger fra Eurodac-systemet, sendes den til den anmodede medlemsstat senest tre måneder fra datoen for indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, jf. artikel 20, stk. 2.~~

~~3. Når anmodningen om tilbagetagelse ikke fremsættes inden for de frister, som er fastsat i stk. 2, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, som den nye ansøgning er indgivet til.~~

42. En anmodning ~~eller~~ meddelelse ~~OM~~ om tilbagetagelse skal fremsættes ved brug af en standardformular og skal omfatte beviser eller indicier, jf. beskrivelsen i de to lister nævnt i artikel ~~22~~25, stk. ~~34~~, og/eller relevante elementer fra den pågældendes erklæringer, ~~der gør det muligt for myndighederne i den anmodede medlemsstat at kontrollere, om den er ansvarlig på grundlag af kriterierne i denne forordning.~~

↓ ny

3. Den ansvarlige medlemsstat bekræfter straks modtagelsen af meddelelsen fra den medlemsstat, der sendte denne.

↓ 604/2013 (tilpasset)

⇒ ny

4. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for udarbejdelse og indgivelse af ~~anmodninger~~ ⇒ meddelelser ⇐ om tilbagetagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~445~~6, stk. 2.

Artikel 24

~~Indgivelse af en anmodning om tilbagetagelse, når der ikke er indgivet nogen ny ansøgning i den anmodende medlemsstat~~

~~1. Når en medlemsstat, på hvis område en person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra b), c) eller d), opholder sig uden opholdstilladelse, og som ikke har modtaget nogen ny ansøgning om international beskyttelse, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig i henhold til artikel 20, stk. 5, og artikel 18, stk. 1, litra b), c) eller d), kan den anmode denne anden medlemsstat om at tilbagetage den pågældende.~~

~~2. Når en medlemsstat, på hvis område en person opholder sig uden opholdstilladelse, beslutter at søge i Eurodaesystemet i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 603/2013, skal anmodningen om tilbagetagelse af en person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra b) eller c), i nærværende forordning eller en person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), hvis ansøgning om international beskyttelse der ikke er givet afslag på ved en endelig afgørelse, fremsættes så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest to måneder fra modtagelsen af Eurodachittet, jf. artikel 17, stk. 5, i forordning (EU) nr. 603/2013, uanset artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold³⁰.~~

~~Er anmodningen om tilbagetagelse baseret på andre beviser end oplysninger fra Eurodaesystemet, sendes den til den anmodede medlemsstat senest tre måneder fra den dato, hvor den anmodende medlemsstat bliver klar over, at det muligvis er en anden medlemsstat, der er ansvarlig for den pågældende.~~

~~3. Når anmodningen om tilbagetagelse ikke fremsættes inden for de frister, som er fastsat i stk. 2, skal den medlemsstat på hvis område den pågældende opholder sig uden opholdstilladelse give vedkommende mulighed for at indgive en ny ansøgning.~~

~~4. Når en person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), hvis ansøgning om international beskyttelse der er givet afslag på ved en endelig afgørelse i én medlemsstat, opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse, kan sidstnævnte medlemsstat enten anmode den førstnævnte medlemsstat om at tilbagetage den pågældende eller gennemføre en tilbagesendelsesprocedure i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF.~~

³⁰

~~EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98.~~

~~Når sidstnævnte medlemsstat beslutter at anmode den førstnævnte medlemsstat om at tilbagetage den pågældende, finder reglerne i direktiv 2008/115/EF ikke anvendelse.~~

~~5. Anmodningen om tilbagetagelse af den i artikel 18, stk. 1, litra b), c) eller d), omhandlede person skal fremsættes ved brug af en standardformular og skal omfatte beviser eller indicier, jf. beskrivelsen i de to lister nævnt i artikel 22, stk. 3, og/eller relevante elementer fra den pågældendes erklæringer, der gør det muligt for myndighederne i den anmodede medlemsstat at kontrollere, om den er ansvarlig på grundlag af kriterierne i denne forordning.~~

~~Kommissionen udarbejder og reviderer med jævne mellemrum ved gennemførelsesretsakter to lister med angivelse af de relevante beviser og indicier i overensstemmelse med kriterierne i artikel 22, stk. 3, litra a) og b), og vedtager ensartede betingelser for udarbejdelse og indgivelse af anmodninger om tilbagetagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.~~

Artikel 25

Besvarelse af en anmodning om tilbagetagelse

~~1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og tager stilling til anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter den dato, hvor den modtog anmodningen. Når anmodningen bygger på oplysninger fra Eurodaesystemet, sættes tidsfristen til to uger.~~

~~2. Hvis der ikke er givet svar på anmodningen om tilbagetagelse ved udløbet af den frist på en måned eller to uger, der er fastsat i stk. 1, anses den for at være accepteret, hvilket medfører en pligt til at tilbagetage den pågældende, herunder til at træffe passende foranstaltninger med henblik på ankomsten.~~

AFDELING IV V

PROCEDUREMÆSSIGE GARANTIER

Artikel 26 27

Meddelelse af en afgørelse om overførsel

1. Når den anmodede medlemsstat accepterer at overtage ~~eller tilbagetage~~ en ansøger ~~eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c) eller d)~~, meddeler den anmodende medlemsstat ~~den pågældende~~ ⇒ straks skriftligt ansøgeren ⇐ afgørelsen om, at vedkommende skal overføres til den ansvarlige medlemsstat, og i givet fald afgørelsen om ikke at behandle vedkommendes ansøgning om international beskyttelse.

↓ ny

2. Hvis ansøgeren eller en anden person, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra c), d) eller e), skal tages tilbage, meddeler den medlemsstat, hvor den pågældende opholder sig, uden unødigt forsinkelse den pågældende afgørelsen at overføre vedkommende til den ansvarlige medlemsstat.

3. Hvis en juridisk rådgiver eller anden rådgiver repræsenterer den pågældende, kan medlemsstaterne vælge at meddele afgørelsen til en sådan juridisk rådgiver eller anden rådgiver i stedet for til den pågældende selv og, hvor det er relevant, give den pågældende meddelelse om afgørelsen.

24. Den i stk. 1 ⇒ og 2 ⇐ omhandlede afgørelse skal indeholde oplysninger om de retsmidler, som er til rådighed, ~~herunder om retten til eventuelt at anmode om opsættende virkning~~, og om fristerne for anvendelse af disse retsmidler og for gennemførelsen af overførslen og omfatter om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår den pågældende skal møde op, hvis vedkommende selv tager til den ansvarlige medlemsstat.

Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om personer eller enheder, der kan yde retshjælp til den pågældende, videregives til vedkommende sammen med den i stk. 1 ⇒ og 2 ⇐ omhandlede afgørelse, såfremt disse oplysninger ikke allerede er blevet meddelt.

35. Hvis den pågældende ikke bistås eller repræsenteres af en juridisk rådgiver eller anden rådgiver skal medlemsstaterne underrette vedkommende om de vigtigste elementer i afgørelsen, som altid skal omfatte oplysninger om tilgængelige retsmidler og fristerne for anvendelse af sådanne retsmidler, på et sprog, som den pågældende forstår eller med rimelighed formodes at forstå.

Artikel ~~27~~ 28

Retsmidler

1. Ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel ~~1820~~, stk. 1, litra c), ~~eller~~ d) ⇒ eller e), ⇐ har ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en domstol eller et domstolslignende organ af de faktiske og retlige forhold mod en afgørelse om overførsel.

2. Medlemsstaterne fastsætter en rimelig frist ⇒ på 7 dage efter meddelelsen af afgørelsen om overførsel ⇐, inden for hvilken den pågældende kan udøve retten til effektive retsmidler efter stk. 1.

3. ~~Med henblik på I de~~ tilfælde, hvor afgørelser om overførsel påklages eller indbringes, ~~skal det i medlemsstaternes nationale lovgivning fastsættes, at:~~ ⇒ træffer domstolen inden 15 dage en realitetsafgørelse. Der vil ikke blive foretaget en overførsel, inden der er truffet afgørelse om klagen eller indbringelsen for en domstol. ⇐

~~a) klagen eller indbringelsen giver personen ret til at forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger, eller~~

~~b) overførslen suspenderes automatisk, og at denne suspension udløber efter en vis rimelig periode, i løbet af hvilken en domstol eller et domstolslignende organ efter nøje og stringent undersøgelse skal have truffet en afgørelse om at tillægge en klage eller indbringelse opsættende virkning, eller~~

~~c) den pågældende har lejlighed til inden for en rimelig frist at anmode en domstol eller et domstolslignende organ om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel, indtil der foreligger et resultat af vedkommendes klage eller indbringelse. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive retsmidler ved at udsætte overførslen~~

~~indtil afgørelsen om den første anmodning om udsættelse er truffet. Enhver afgørelse om, hvorvidt gennemførelsen af afgørelsen om overførsel udsættes, skal træffes inden for en rimelig frist, idet der skal kunne foretages en nøje og stringent undersøgelse af anmodningen om udsættelse. En afgørelse om ikke at udsætte gennemførelsen af overførslen skal indeholde oplysning om den begrundelse, som den er baseret på.~~

~~4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de kompetente myndigheder på eget initiativ kan beslutte at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen foreligger.~~

↓ ny

4. Anvendelsesområdet for det effektive retsmiddel, der er fastsat i stk. 1, skal begrænses til en vurdering af, om artikel 3, stk. 2, vedrørende risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling eller artikel 10-13 og artikel 18 er blevet tilsidesat.

5. Hvis der ikke træffes afgørelse om overførsel, jf. stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der findes et effektivt retsmiddel til brug ved en domstol eller et domstolslignende organ, når ansøgeren hævder, at et familiemedlem eller, i tilfælde af uledsagede mindreårige, en slægtning opholder sig lovligt i en anden medlemsstat end den, der behandler den pågældendes ansøgning om international beskyttelse, og derfor anser den anden medlemsstat for at være ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

↓ 604/2013

⇒ ny

56. Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende har adgang til retshjælp og om nødvendigt til sproglig bistand.

67. Medlemsstaterne sikrer, at retshjælp på anmodning ydes gratis, når den pågældende ikke selv har råd til at betale omkostningerne. Medlemsstaterne kan fastsætte, at ansøgerne for så vidt angår gebyrer og andre omkostninger ikke behandles mere gunstigt end den behandling, der generelt gives landets egne statsborgere i spørgsmål vedrørende retshjælp.

Medlemsstaterne kan uden vilkårligt at begrænse adgangen til gratis retshjælp eller juridisk repræsentation fastsætte, at der ikke ydes gratis retshjælp, når den kompetente myndighed eller en domstol eller et domstolslignende organ vurderer, at klagen eller indbringelsen er udsigtsløs.

Når en afgørelse om ikke at yde gratis retshjælp og juridisk repræsentation i henhold til dette stykke træffes af en myndighed, der ikke er en domstol eller et domstolslignende organ, skal medlemsstaterne give ret til et effektivt retsmiddel ved en domstol eller et domstolslignende organ til anfægtelse af denne afgørelse. ⇒ Hvis en afgørelse anfægtes, skal dette retsmiddel udgøre en integreret del af det retsmiddel, der er omhandlet i stk. 1. ⇐

Ved overholdelsen af kravene i dette stykke skal medlemsstaterne sikre, at retshjælp og juridisk repræsentation ikke begrænses vilkårligt, og at ansøgerens effektive adgang til prøvelse ikke hindres.

Retshjælpen skal mindst omfatte udfærdigelsen af de krævede proceduremæssige dokumenter og repræsentation for en domstol eller et domstolslignende organ og kan begrænses til juridiske rådgivere eller andre rådgivere, der specifikt er udpeget efter national ret til at bistå og repræsentere.

Procedurene for adgang til retshjælp fastsættes i national ret.

AFDELING ~~V~~ VI

FRIHEDSBERØVELSE MED HENBLIK PÅ OVERFØRSEL

Artikel ~~28~~ 29

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne må ikke frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende er omfattet af den procedure, der fastsættes ved denne forordning.
2. Er der væsentlig risiko for, at en person forsvinder, kan medlemsstaterne frihedsberøve den pågældende for at sikre overførselsprocedurerne i overensstemmelse med denne forordning på grundlag af en individuel vurdering af hver sag, og kun hvis frihedsberøvelsen er en forholdsmæssig foranstaltning, og andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt.
3. Frihedsberøvelsen skal være så kort som mulig og må ikke overskride det tidsrum, der med rimelighed kan kræves for at gennemføre de nødvendige administrative procedurer med behørig omhu, indtil overførslen i henhold til denne forordning er gennemført.

Når en person er frihedsberøvet i medfør af denne artikel, må fristen for indgivelse af en anmodning om overtagelse eller ~~tilbagetagelse~~ ⇒ en meddelelse om tilbagetagelse ⇐ ikke overskride ~~en måned~~ ⇒ to uger ⇐ fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen. Den medlemsstat, der udfører proceduren i henhold til denne forordning, skal anmode om et hurtigt svar ~~i sådanne tilfælde~~ ⇒ på en anmodning om overtagelse ⇐. Et sådant svar gives senest ~~to~~ ⇒ en ⇐ uger fra modtagelsen af anmodningen ⇒ om overtagelse ⇐. Hvis der ikke er givet svar ved udløbet af fristen på ~~to~~ ⇒ en ⇐ uger, anses anmodningen ⇒ om overtagelse ⇐ for at være accepteret, hvilket medfører en pligt til at overtage ~~eller tilbagetage~~ den pågældende person, herunder en pligt til at træffe passende foranstaltninger med henblik på ankomsten.

Når en person er frihedsberøvet i medfør af denne artikel, skal overførslen af den pågældende fra den anmodende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat finde sted så hurtigt, som det er praktisk muligt, og senest ~~seks~~ ⇒ fire ⇐ uger ⇒ efter den endelige afgørelse om overførsel ⇐ ~~efter den implicite eller eksplicite accept af en anden medlemsstats anmodning om at overtage eller tilbagetage den pågældende person, eller fra det tidspunkt, hvor klagen eller indbringelsen for en domstol ikke længere har opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3.~~

Hvis den anmodende medlemsstat ikke overholder fristerne for indgivelse af en anmodning om overtagelse eller ~~tilbagetagelse~~ ⇒ eller en meddelelse om tilbagetagelse ⇐, eller hvis overførslen ikke finder sted inden udløbet af den i tredje afsnit omhandlede frist på ~~seks~~ ⇒ fire ⇐ uger, må personen ikke længere frihedsberøves. Artikel ~~24~~24, ~~23~~26, ~~24~~ og ~~29~~30 finder fortsat tilsvarende anvendelse.

4. For så vidt angår betingelserne og garantierne for frihedsberøvede personer for at sikre overførselsprocedurerne til den ansvarlige medlemsstat finder artikel 9, 10 og 11 i direktiv 2013/33/EU anvendelse.

AFDELING VI

OVERFØRSLER

Artikel ~~29~~ 30

Nærmere bestemmelser og frister

↓ ny

1. Den medlemsstat, der fastslås som ansvarlig, og hvis anmodning om overtagelse, jf. artikel 20, stk. 1, litra a), blev accepteret, eller som fremsatte en meddelelse om tilbagetagelse, jf. artikel 20, stk. 1, litra b)-e), træffer afgørelse om overførsel senest én uge efter accepten eller meddelelsen og overfører ansøgeren eller den pågældende person til den ansvarlige medlemsstat.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

Overførslen af ansøgeren eller af en anden person som omhandlet i artikel ~~18~~20, stk. 1, litra c), ~~eller~~ d) ⇒ eller e) ⇐, fra den anmodende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat sker i overensstemmelse med den anmodende medlemsstats nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er praktisk muligt og senest ⇒ fire uger efter den endelige afgørelse om overførsel ⇐ ~~seks måneder efter, at anmodningen fra en anden medlemsstat om overtagelse eller tilbagetagelse af den pågældende er accepteret, eller efter, at der er truffet endelig afgørelse om en klage eller indbringelse, hvor dette tillægges opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3.~~

Såfremt overførslerne til den ansvarlige medlemsstat sker i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse, sikrer medlemsstaterne, at de foretages på en human måde under fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.

Om nødvendigt udsteder den anmodende medlemsstat en passerseddel til ansøgeren. Kommissionen udfærdiger ved gennemførelsesretsakter modellen for passersedlen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~44~~56, stk. 2.

Den ansvarlige medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om, at den pågældende er vel ankommet, eller at vedkommende ikke har givet møde inden for den fastsatte frist, alt efter tilfælde.

~~2. Finder overførslen ikke sted inden for fristen på seks måneder, fritages den ansvarlige medlemsstat for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende, og ansvaret overføres så til den anmodende medlemsstat. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af den pågældende, eller til højst 18 måneder, hvis den pågældende forsvinder.~~

~~32~~. Overføres en person fejlagtigt, eller underkendes en afgørelse om overførsel efter påklage, efter at overførslen er blevet gennemført, tilbagetager den medlemsstat, som har gennemført overførslen, straks den pågældende.

~~43~~. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser for konsultation og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, navnlig ved udsættelse af overførslen eller forsinket overførsel, ved overførsler efter implicit accept, ved overførsler af mindreårige eller afhængige personer og ved kontrollerede overførsler. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~44~~~~56~~, stk. 2.

Artikel ~~30~~ 31

Omkostningerne ved overførsler

1. De omkostninger, som er nødvendige for at overføre en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel ~~18~~~~20~~, stk. 1, litra c) ~~eller d)~~ \Rightarrow eller e) \Leftarrow , til den ansvarlige medlemsstat, afholdes af den overførende medlemsstat
2. Når den pågældende skal overføres tilbage til en medlemsstat som følge af en fejlagtig overførsel eller en afgørelse om overførsel, der er blevet underkendt efter påklage, efter at overførslen er blevet gennemført, er den medlemsstat, som oprindeligt gennemførte overførslen, ansvarlig for omkostningerne ved at tilbageføre den pågældende til dens område.
3. De personer, der skal overføres i henhold til denne forordning, skal ikke afholde omkostningerne ved sådanne overførsler.

Artikel ~~31~~ 32

Udveksling af relevante oplysninger, inden en overførsel gennemføres

1. Den medlemsstat, som gennemfører overførslen af en ansøger eller en anden person, jf. artikel ~~18~~~~20~~, stk. 1, litra c) eller d), meddeler udelukkende den ansvarlige medlemsstat de personoplysninger om den person, der skal overføres, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der ~~kræves~~ \Rightarrow er nødvendigt \Leftarrow for at sikre, at de kompetente myndigheder i henhold til den nationale lovgivning i den ansvarlige medlemsstat er i stand til at yde den pågældende passende bistand, herunder ydelse af akut lægebehandling, der er nødvendig for at beskytte vedkommendes vitale interesser, og for at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, som følger af denne forordning og af andre relevante retlige instrumenter på asylområdet. Disse oplysninger meddeles til den ansvarlige medlemsstat inden for en rimelig frist, inden overførslen gennemføres, for at sikre, at dennes kompetente myndigheder i henhold til den nationale lovgivning har tilstrækkelig tid til at træffe de nødvendige foranstaltninger.
2. Den overførende medlemsstat skal, for så vidt den kompetente myndighed i henhold til den nationale lovgivning har adgang til sådanne oplysninger, sende den ansvarlige medlemsstat alle oplysninger, der er væsentlige for at sikre rettigheder for og umiddelbare særlige behov hos den person, der skal overføres, herunder navnlig:
 - a) eventuelle øjeblikkelige foranstaltninger, som den ansvarlige medlemsstat skal træffe for at sikre, at de særlige behov, som den person, der skal overføres, har, herunder eventuel nødvendig akut lægebehandling, tilgodeses
 - b) kontaktoplysninger om familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer i den modtagende medlemsstat, hvor det er relevant
 - c) når der er tale om mindreårige, oplysninger om deres uddannelse

d) en vurdering af ansøgerens alder.

3. Udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel finder kun sted mellem de myndigheder, som er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel ~~35~~47 i denne forordning ved brug af det elektroniske kommunikationsnet "DubliNet", der er oprettet ved artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er fastsat i stk. 1 i denne artikel, og må ikke behandles yderligere.

4. For at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne udarbejder Kommissionen ved gennemførelsesretsakter en standardformular til overførsel af de oplysninger, som kræves i henhold til denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~44~~56, stk. 2.

5. Reglerne i artikel ~~34, stk. 8-12~~ ⇒ 46, stk. 8 ⇐, finder anvendelse på udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

Artikel ~~32~~ 33

Udveksling af sundhedsoplysninger, inden en overførsel gennemføres

1. Den overførende medlemsstat sender, for så vidt den kompetente myndighed i henhold til den nationale lovgivning har adgang til sådanne oplysninger, udelukkende med henblik på ydelse af lægebehandling eller patientbehandling, navnlig vedrørende handicappede, ældre, gravide kvinder, mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, den ansvarlige medlemsstat oplysninger om særlige behov hos den person, der skal overføres, som i specifikke tilfælde kan omfatte oplysninger om den fysiske eller psykiske sundhedstilstand hos den pågældende person. Disse oplysninger sendes i en fælles helbredsattest samt de nødvendige bilag hertil. Den ansvarlige medlemsstat sikrer, at der tages tilstrækkeligt hensyn til disse særlige behov, herunder navnlig behovet for nødvendig lægebehandling.

Kommissionen udarbejder ved gennemførelsesretsakter den fælles helbredsattest. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~44~~56, stk. 2.

2. Den overførende medlemsstat sender kun den ansvarlige medlemsstat de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, efter at have indhentet ansøgerens og/eller dennes repræsentants udtrykkelige samtykke, eller, ~~hvor den pågældende fysisk eller retligt ikke er i stand til at give sit samtykke,~~ når fremsendelsen er nødvendig for at beskytte ⇒ folkesundheden eller den offentlige sikkerhed, ⇐ ☒ eller hvis ansøgeren er fysisk eller retligt ikke i stand til at give sit samtykke, for at beskytte ☒ ansøgerens eller en anden persons vitale interesser. Et manglende samtykke, herunder hvis samtykke nægtes, udgør ikke en hindring for overførslen.

3. Behandlingen af helbredsmæssige personoplysninger som omhandlet i stk. 1 må kun foretages af en sundhedsperson, der i henhold til national ret eller regler, som er fastsat af kompetente nationale organer, har lægelig tavshedspligt, eller af en anden person med en tilsvarende professionel tavshedspligt.

4. Udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel finder kun sted mellem de sundhedspersoner eller andre personer, som er omhandlet i stk. 3. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er fastsat i stk. 1, og må ikke behandles yderligere.

5. Kommissionen vedtager ved gennemførelsesretsakter ensartede betingelser og praktiske arrangementer til udveksling af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~44~~56, stk. 2.

6. Reglerne i artikel ~~34, stk. 8-12~~ ⇒ 46, stk. 8 ⇐, finder anvendelse på udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

~~Artikel 33~~

~~Procedure for tidlig varslingsberedskab og krisestyring~~

~~1. Når Kommissionen, navnlig på grundlag af oplysninger indsamlet af EASO i henhold til forordning (EU) nr. 439/2010, fastslår, at anvendelsen af nærværende forordning vil kunne blive forstyrret, enten som følge af en dokumenteret risiko for et særligt pres, der udøves på en medlemsstats asylsystem, og/eller problemer i en medlemsstats asylsystems funktion, fremsætter Kommissionen i samarbejde med EASO henstillinger til den pågældende medlemsstat om at udarbejde en forebyggende handlingsplan.~~

~~Den pågældende medlemsstat skal underrette Rådet og Kommissionen om, hvorvidt den har til hensigt at udarbejde en sådan forebyggende handlingsplan for at mindske presset og/eller problemerne i sit asylsystems funktion og samtidig sikre beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder for ansøgere om international beskyttelse.~~

~~En medlemsstat kan efter eget skøn og på eget initiativ udarbejde en forebyggende handlingsplan og senere revisioner heraf. Medlemsstaten kan i forbindelse med udarbejdelsen af sin forebyggende handlingsplan anmode om bistand fra Kommissionen, andre medlemsstater, EASO og andre relevante EU-organer.~~

~~2. Når den udarbejder en forebyggende handlingsplan, skal den pågældende medlemsstat forelægge den og regelmæssigt aflægge rapport om dens gennemførelse til Rådet og Kommissionen. Kommissionen underretter efterfølgende Europa-Parlamentet om de vigtigste elementer i den forebyggende handlingsplan. Kommissionen forelægger rapporter om gennemførelsen til Rådet og fremsender rapporter om gennemførelsen til Europa-Parlamentet.~~

~~Den pågældende medlemsstat træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at imødegå situationen med et særligt pres på sit asylsystem eller sikre, at de påpegede mangler afhjælpes, inden situationen forværres. Hvis den forebyggende handlingsplan indeholder foranstaltninger, der tager sigte på at imødegå et særligt pres på en medlemsstats asylsystem, som vil kunne forstyrre anvendelsen af denne forordning, rådfører Kommissionen sig med EASO, inden den aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.~~

~~3. Hvis Kommissionen på grundlag af EASO's analyse fastslår, at gennemførelsen af den forebyggende handlingsplan ikke har afhjulpnet de mangler, der blev påpeget, eller hvis der er alvorlig risiko for, at asylsituationen i den pågældende medlemsstat udvikler sig til en krise, der sandsynligvis ikke kan afhjælpes med en forebyggende handlingsplan, kan Kommissionen, eventuelt i samarbejde med EASO, anmode den pågældende medlemsstat om at udarbejde en krisestyringshandlingsplan og om nødvendigt senere revisioner heraf. Krisestyringshandlingsplanen skal under hele processen sikre foreneligheden med gældende EU-ret på asylområdet, navnlig med hensyn til grundlæggende rettigheder for ansøgere om international beskyttelse.~~

~~Efter at have modtaget anmodningen om at udarbejde en krisestyringshandlingsplan udarbejder den pågældende medlemsstat i samarbejde med Kommissionen og EASO en sådan plan hurtigst muligt, og senest tre måneder efter anmodningen.~~

~~Den pågældende medlemsstat forelægger sin krisestyringshandlingsplan og aflægger mindst hver tredje måned rapport om gennemførelsen heraf til Kommissionen og andre relevante interessenter, såsom EASO, når dette er relevant.~~

~~Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om krisestyringshandlingsplanen, om eventuelle revisioner og om gennemførelsen heraf. I disse rapporter skal den pågældende medlemsstat indberette data med henblik på overvågning af overholdelse af krisestyringshandlingsplanen, såsom procedurens varighed, betingelserne for frihedsberøvelse og modtagekapaciteten set i forhold til tilstrømningen af ansøgere.~~

~~4. Under hele processen for tidlig varsling, beredskab og styring af asylkriser overvåger Rådet nøje situationen og kan rekvirere yderligere oplysninger og yde politisk rådgivning, navnlig med hensyn til situationens alvor og hastende karakter og det deraf følgende behov for, at en medlemsstat udarbejder enten en forebyggende handlingsplan eller om nødvendigt en krisestyringshandlingsplan. Europa-Parlamentet og Rådet kan under hele processen drøfte og yde rådgivning om eventuelle solidaritetsforanstaltninger, som de måtte finde passende.~~

↓ ny

KAPITEL VII

Korrigerende fordelingsmekanisme

Artikel 34

Generelt princip

1. Den fordelingsmekanisme, der er omhandlet i dette kapitel, skal anvendes til gavn for en medlemsstat, hvis denne medlemsstat modtager et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om international beskyttelse, som den i henhold til denne forordning har ansvaret for.

2. Stk. 1 finder anvendelse, hvis det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, viser, at antallet af ansøgninger om international beskyttelse, for hvilke en medlemsstat er ansvarlig i henhold til kriterierne i kapitel III, artikel 3, stk. 2 eller 3, og artikel 18 og 19, ud over de personer, der reelt er blevet genbosat, er på over 150 % af referencetallet for den pågældende medlemsstat, hvilket afgøres ved brug af den i artikel 35 omhandlede nøgle.

3. En medlemsstats referencenummer fastslås ved at anvende den i artikel 35 omhandlede nøgle på det samlede antal ansøgninger samt det samlede antal genbosatte personer, som de respektive ansvarlige medlemsstater har indlæst i det automatiserede system i de 12 foregående måneder.

4. Det automatiserede system informerer en gang om ugen medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur om medlemsstaternes respektive andele af de ansøgninger, de er ansvarlige for.

5. Det automatiserede system skal løbende overvåge, om en medlemsstat er over den tærskel, der er omhandlet i stk. 2, og i givet tilfælde meddele medlemsstaterne og Kommissionen dette med angivelse af antallet af ansøgninger over denne tærskel.

6. Ved afgivelsen af den i stk. 5 omhandlede meddelelse finder fordelingsmekanisme anvendelse.

Artikel 35

Referencenøgle

1. Med henblik på den korrigerende mekanisme skal referencetallet for hver medlemsstat fastslås ved brug af en nøgle.
2. Den i stk. 1 omhandlede referencenøgle baseres på følgende kriterier for hver medlemsstat i henhold til tal fra Eurostat:
 - a) befolkningens størrelse (50 % af vægtningen)
 - b) det samlede BNP (50 % af vægtningen).
3. De i stk. 2 omhandlede kriterier skal anvendes ved hjælp af den formel, der er fastsat i bilag I.
4. Den Europæiske Unions Asylagentur fastsætter referencenøglen og justerer de tal, der indgår i kriterierne for referencenøglen og den i stk. 2 omhandlede referencenøgle hvert år på grundlag af tal fra Eurostat.

Artikel 36

Anvendelse af referencenøglen

1. Når den tærskel, der er omhandlet i artikel 34, stk. 2, nås, skal det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, anvende den i artikel 35 omhandlede referencenøgle på de medlemsstater, hvis antal af ansøgninger, som de er ansvarlige for, ligger under deres andel i henhold til artikel 35, stk. 1, og informere medlemsstaterne herom.
2. Ansøgere, der har indgivet deres ansøgning til den ansvarsoverdragende medlemsstat efter meddelelsen om omfordeling, jf. artikel 34, stk. 5, fordeles til de medlemsstater, der er omhandlet i stk. 1, og disse medlemsstater afgør, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.
3. Ansøgninger, der skal afvises eller behandles ved brug af en fremskyndet procedure, jf. artikel 3, stk. 3, er ikke omfattet af fordelingen.
4. På grundlag af anvendelsen af referencenøglen i medfør af stk. 1 angiver det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, hvilken medlemsstat der er den ansvarsovertagende, og videreformidler disse oplysninger senest 72 timer efter den registrering, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, til den ansvarsoverdragende medlemsstat og den ansvarsovertagende medlemsstat og tilføjer den ansvarsovertagende medlemsstat til den elektroniske fil, der er omhandlet i artikel 23, stk. 2.

Artikel 37

Finansiel solidaritet

1. Tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden og derefter ved udløbet af hver tolv måneders periode kan en medlemsstat i det automatiserede system anføre, at den midlertidigt ikke vil deltage i den korrigerende fordelingsmekanisme, der er omhandlet i denne forordnings kapitel VII, som ansvarsovertagende medlemsstat og meddele medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur dette.

2. Det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, anvender i så tilfælde referencenøglen i denne tolv måneders periode på de medlemsstater, hvis antal af ansøgninger, som de er ansvarlige for, ligger under deres andel i henhold til artikel 35, stk. 1, med undtagelse af den medlemsstat, der indlæste oplysningen, og den ansvarsovertagende medlemsstat. Det automatiserede system, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, skal tælle hver ansøgning, som ellers ville være blevet fordelt, med til andelen for den medlemsstat, der indlæste oplysningerne i henhold til artikel 36, stk. 4.

3. Ved udløbet af den tolv måneders periode, der er omhandlet i stk. 2, meddeler det automatiserede system den medlemsstat, der ikke deltager i den korrigerende fordelingsmekanisme, det antal ansøgere, som den ellers skulle have modtaget som ansvarsovertagende medlemsstat. Den pågældende medlemsstat yder derefter et solidaritetsbidrag på 250 000 EUR for hver ansøger, som ellers skulle have været fordelt til medlemsstaten i løbet af den pågældende tolv måneders periode. Solidaritetsbidraget skal betales til den medlemsstat, der fastslås som ansvarlig for behandlingen af de respektive ansøgninger.

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 56, retningslinjerne for gennemførelsen af stk. 3.

5. Den Europæiske Unions Asylagentur overvåger og rapporterer hvert år til Kommissionen om anvendelsen af solidaritetsmekanismen.

Artikel 38

Den ansvarsoverdragende medlemsstats forpligtelser

Den ansvarsoverdragende medlemsstat:

- a) træffer beslutning senest inden en uge efter den meddelelse, der er omhandlet i artikel 36, stk. 4, om at overføre ansøgeren til den ansvarsovertagende medlemsstat, medmindre den ansvarsoverdragende medlemsstat inden for samme frist kan acceptere ansvaret for at behandle ansøgningen på grundlag af kriterierne i artikel 10-13 og artikel 18
- b) meddeler straks ansøgeren afgørelsen om at overføre vedkommende til den ansvarsovertagende medlemsstat
- c) overfører ansøgeren til den ansvarsovertagende medlemsstat senest fire uger efter den endelige afgørelse om overførsel.

Artikel 39

Den ansvarsovertagende medlemsstats forpligtelser

Den ansvarsovertagende medlemsstat:

- a) bekræfter over for den ansvarsoverdragende medlemsstat modtagelsen af meddelelsen om fordeling og anfører, hvilken kompetent myndighed ansøgeren skal rapportere til efter overførslen

- b) meddeler den ansvarsoverdragende medlemsstat, at ansøgeren er ankommet, eller at den pågældende ikke dukkede op inden for fristen
- c) modtager ansøgeren og gennemfører den personlige samtale, der er omhandlet i artikel 7, hvis det er relevant
- d) behandler den pågældendes ansøgning om international beskyttelse som ansvarlig medlemsstat, medmindre en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen i henhold til kriterierne i artikel 10-13 og artikel 16-18
- e) hvis en anden medlemsstat i henhold til kriterierne i artikel 10-13 og artikel 16-18 er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, anmoder den ansvarsovertagende medlemsstat denne anden medlemsstat om at overtage ansøgeren
- f) informerer den ansvarlige medlemsstat om overførslen til denne medlemsstat, hvis det er relevant
- g) overfører ansøgeren til den ansvarlige medlemsstat, hvis det er relevant
- h) indlæser i den elektroniske fil, der er omhandlet i artikel 23, stk. 2, at den vil behandle ansøgningen om international beskyttelse som ansvarlig medlemsstat, hvis det er relevant.

Artikel 40

Udveksling af relevante oplysninger med henblik på sikkerhedskontrol

1. Når der i henhold til artikel 38, litra a), træffes en afgørelse om overførsel, sender den ansvarsoverdragende medlemsstat samtidig og udelukkende for at kontrollere, om ansøgeren af alvorlige årsager kan anses for at udgøre en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, ansøgerens fingeraftryksdata, jf. forordning [forslag til forordning om omarbejdning af forordning 603/2013/EU], til den ansvarsovertagende medlemsstat

2. Hvis oplysningerne om en ansøger efter en sikkerhedskontrol viser, at den pågældende af alvorlige årsager betragtes som en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, skal oplysningerne om indberetningens art deles med de retshåndhævende myndigheder i den ansvarsoverdragende medlemsstat og ikke videreformidles via de elektroniske kommunikationskanaler, der er omhandlet i artikel 47, stk. 4.

Den ansvarsovertagende medlemsstat informerer den ansvarsoverdragende medlemsstat om, at der findes en sådan indberetning med en præcisering af, at de retshåndhævende myndigheder i den anmodende medlemsstat er blevet fuldt informeret herom, og inden en uge fra modtagelsen af fingeraftrykkene registrerer den i det automatiserede system, at der findes en sådan indberetning, jf. artikel 23, stk. 2, litra d).

3. Hvis resultatet af sikkerhedskontrollen bekræfter, at ansøgeren af alvorlige årsager kan betragtes som en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, er det den ansvarsoverdragende og anmodende medlemsstat, der er den ansvarlige medlemsstat, og som behandler ansøgningen ved brug af en fremskyndet procedure, jf. artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU.

4. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de i stk. 1 fastsatte formål og ikke behandles yderligere.

Artikel 41

Fordelingsprocedure

1. Kapitel V og afdeling II-VII i kapitel VI finder tilsvarende anvendelse.

2. De familiemedlemmer, på hvem fordelingsproceduren finder anvendelse, fordeles til samme medlemsstat.

Artikel 42

Omkostninger ved fordelingsoverførsler

Til dækning af omkostningerne til overførsel af en ansøger til den ansvarsovertagende medlemsstat refunderes den ansvarsoverdragende medlemsstat med et fast beløb på 500 EUR for hver person, der overføres, jf. artikel 38, litra c). Denne finansielle støtte gennemføres ved brug af procedurerne i artikel 18 i forordning (EU) nr. 516/2014.

Artikel 43

Ophør af den korrigerende fordeling

Det automatiserede system underretter medlemsstaterne og Kommissionen, så snart antallet af ansøgninger i den ansvarsoverdragende medlemsstat, som denne er ansvarlig for i henhold til denne forordning, er på under 150 % af dens andel i henhold til artikel 35, stk. 1.

Ved modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede meddelelse ophører anvendelsen af den korrigerende fordeling for den pågældende medlemsstat.

↓ 604/2013

KAPITEL ~~VII~~ VIII

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

↓ ny

Artikel 44

Automatiseret system for registrering, overvågning og fordelingsmekanismen

1. Med henblik på registrering og overvågning af andelen af ansøgninger om international beskyttelse i henhold til artikel 22 og anvendelsen af den fordelingsmekanisme, der er omhandlet i kapitel VII, oprettes der et automatiseret system.

2. Det automatiserede system skal bestå af et centralt system og en kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale system og de nationale infrastrukturer.

3. Det Europæiske Agentur for Den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, der blev oprettet ved forordning (EU) nr. 1077/2011, er ansvarlig for forberedelsen, udviklingen og den operationelle forvaltning af

det centrale system og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale system og de nationale infrastrukturer.

4. De nationale infrastrukturer skal udvikles og forvaltes af medlemsstaterne.

Artikel 45

Adgang til det automatiserede system

1. De kompetente asylmyndigheder i de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 47, har adgang til det automatiserede system, jf. artikel 44, stk. 1, for at indlæse de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 7, artikel 22, stk. 1, 4 og 5, artikel 37, stk. 1, og artikel 39, litra h).

2. Den Europæiske Unions Asylagentur har adgang til det automatiserede system for at indlæse og tilpasse referencenøglen, jf. artikel 35, stk. 4, og for at indlæse de oplysninger, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3.

3. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 23, stk. 2, artikel 36, stk. 4, og artikel 39, litra h), skal være tilgængelige, så de kan konsulteres udelukkende af de kompetente asylmyndigheder i de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 47, med henblik på denne forordning og forordning [forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013].

4. Kommissionen tilpasser ved hjælp af gennemførelsesretsakter de ensartede betingelser og praktiske retningslinjer for at indlæse og konsultere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3. Disse gennemførelsesretsakter skal vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~34~~ 46

Udveksling af oplysninger

1. Hver medlemsstat meddeler enhver anden medlemsstat, der anmoder herom, personoplysninger om ansøgeren, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der ~~kræves~~ ⇒ er nødvendigt ⇐ for:

- a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig
- b) at behandle ansøgningen om international beskyttelse
- c) at gennemføre enhver forpligtelse efter denne forordning.

2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må kun vedrøre:

- a) personoplysninger om ansøgeren og dennes eventuelle familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer (fulde navn, evt. tidligere navn, kaldenavn eller pseudonymer, (nuværende og tidligere) nationalitet, fødselsdato og fødested)
- b) identitetspapirer og rejsedokumenter (referencenumre, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted osv.)
- c) øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå ansøgerens identitet, herunder fingeraftryk, ~~der behandles~~ ⇒ som medlemsstaten tager af ansøgeren med henblik på

navnlig artikel 40, ⇐ jf. forordning [forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013]

d) opholdssteder og rejseruter

e) opholdstilladelser eller visa udstedt af en medlemsstat

f) det sted, hvor ansøgningen er indgivet

g) dato for eventuel indgivelse af en tidligere ansøgning om international beskyttelse, dato for indgivelse af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og eventuelt indholdet af den truffe afgørelse.

3. Den ansvarlige medlemsstat kan desuden, når det er nødvendigt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, anmode en anden medlemsstat om at meddele de grunde, som ansøgeren har fremført for sin ansøgning, og i givet fald grundene til de afgørelser, der måtte være truffet om ansøgeren. Denne anden medlemsstat kan nægte at efterkomme anmodningen, hvis fremsendelsen af disse oplysninger vil kunne skade dens væsentlige interesser eller beskyttelsen af den pågældendes eller andres frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. Under alle omstændigheder er det en betingelse for udlevering af oplysningerne, at den anmodende medlemsstat indhenter skriftligt samtykke fra ansøgeren om international beskyttelse. I så fald skal ansøgeren vide, hvilke bestemte oplysninger vedkommende giver sit samtykke til.

4. Enhver anmodning om oplysninger må kun sendes i forbindelse med en individuel ansøgning om international beskyttelse. Den skal begrundes, og når den har til formål at kontrollere opfyldelsen af et kriterium, der kan medføre, at den anmodede medlemsstat pålægges ansvaret, skal det oplyses, hvilket indicium, herunder relevante oplysninger fra pålidelige kilder om ansøgeres metoder til indrejse på medlemsstaternes område, eller hvilken detaljeret og verificerbar oplysning i ansøgerens erklæringer den er baseret på. Sådanne relevante oplysninger fra pålidelige kilder er i sig selv ikke tilstrækkelige til at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig og kompetent i henhold til denne forordning, men de kan bidrage til vurderingen af andre indicier vedrørende den enkelte ansøger.

5. Den anmodede medlemsstat skal svare inden for en frist på ~~fem~~ ⇨ to ⇐ uger. Enhver forsinkelse i besvarelsen skal begrundes behørigt. Manglende overholdelse af fristen på ~~fem~~ ⇨ to ⇐ uger fritager ikke den anmodede medlemsstat fra pligten til at svare. Hvis de undersøgelser, som er foretaget af den anmodede medlemsstat, der ikke overholdt fristen, indeholder oplysninger, som viser, at den er ansvarlig, ~~kan den pågældende medlemsstat ikke påberåbe sig udløbet af fristerne i artikel 21, 23 og 24 som grund til at nægte at efterkomme anmodningen om overtagelse eller tilbagetagelse. I så fald forlænges fristerne i artikel 21, 23 og 24 for indgivelse af en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse~~ med et tidsrum af samme længde som forsinkelsen i den anmodede medlemsstats svar.

6. Udvekslingen af oplysninger sker på foranledning af en medlemsstat og kan kun finde sted mellem de myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget og meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel ~~35~~47, stk. 1.

7. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er fastsat i stk. 1. De må alt efter deres art og den modtagende myndigheds kompetence kun meddeles de myndigheder og domstole og domstolslignende organer i hver medlemsstat, der har til opgave:

a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig

b) at behandle ansøgningen om international beskyttelse

c) at gennemføre enhver forpligtelse, der følger af denne forordning.

~~8. Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, påser, at de er korrekte og ajourførte. Viser det sig, at den har meddelt urigtige oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været meddelt, underrettes modtagermedlemsstaterne straks herom. De skal berigtige eller slette disse oplysninger.~~

~~9. Ansøgeren har ret til efter anmodning at blive gjort bekendt med de behandlede oplysninger om vedkommende.~~

~~Hvis ansøgeren finder, at bestemmelserne i denne forordning eller direktiv 95/46/EF er blevet overtrådt ved behandlingen af oplysningerne, navnlig hvis de er ufuldstændige eller urigtige, har vedkommende ret til at kræve, at de berigtiges eller slettes.~~

~~Den myndighed, der berigtiger eller sletter oplysningerne, underretter alt efter omstændighederne den stat, der har fremsendt oplysningerne, eller den medlemsstat, der har modtaget dem.~~

~~Ansøgeren har ret til at anlægge sag eller indbringe en klage for de kompetente myndigheder eller domstole eller domstolslignende organer i den medlemsstat, som nægtede den pågældende ret til at få indsigt i eller ret til at berigtige eller slette oplysninger om vedkommende.~~

~~108. De berørte medlemsstater registrerer i den pågældendes individuelle sagsakter og/eller i et register fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger~~

~~11. De udvekslede oplysninger opbevares ikke længere, end det er nødvendigt af hensyn til det formål, med henblik på hvilket de er udvekslet.~~

~~12. Hvis oplysningerne hverken behandles ved hjælp af edb eller er eller vil blive indført i et register, skal hver medlemsstat træffe passende foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne artikel og sørge for effektiv kontrol.~~

Artikel ~~35~~ 47

Kompetente myndigheder og ressourcer

1. Hver medlemsstat skal straks meddele Kommissionen, hvilke specifikke myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af denne forordning, og eventuelle ændringer vedrørende disse myndigheder. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at opfylde deres opgaver, herunder besvarelsen af anmodninger om oplysninger og overtagelse og ⇨ meddelelser om ⇩ tilbagetagelse af ansøgere ⇨ samt overholdelsen af deres forpligtelser inden for rammerne af fordelingsmekanismen, hvis det er relevant, ⇩ inden for de fastsatte frister.

2. Kommissionen offentliggør en konsolideret liste over de myndigheder, som er omhandlet i stk. 1, i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der er ændringer til denne, offentliggør Kommissionen en gang om året en ajourført konsolideret liste.

3. De myndigheder, som er omhandlet i stk. 1, skal modtage den nødvendige uddannelse vedrørende anvendelsen af denne forordning.

4. Kommissionen indfører ved gennemførelsesretsakter sikre elektroniske transmissionskanaler mellem de i stk. 1 omhandlede myndigheder ⇨ og mellem disse myndigheder og Den Europæiske Unions Asylagentur ⇩ til fremsendelse af ⇨ oplysninger, fingeraftryksdata, der er indhentet i overensstemmelse med forordning [forslag til forordning om omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013], ⇩ anmodninger, ⇨ meddelelser, ⇩ svar og al skriftlig korrespondance og til at sikre, at afsenderne automatisk modtager et elektronisk

bevis for modtagelsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel ~~44~~56, stk. 2.

Artikel ~~36~~ 48

Administrative aftaler

1. Medlemsstaterne kan indbyrdes indgå bilaterale administrative aftaler om de nærmere regler for gennemførelsen af denne forordning for at lette dens gennemførelse og gøre den mere effektiv. Disse aftaler kan vedrøre:

- a) udveksling af forbindelsesofficerer
- b) forenkling af procedurerne og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse og tilbagetagelse af ansøgere.

2. Medlemsstaterne kan også bibeholde de administrative aftaler, der blev indgået under forordning (EF) nr. 343/2003 \Rightarrow og forordning (EU) nr. 604/2013 \Leftarrow . Er disse aftaler ikke forenelige med nærværende forordning, skal de pågældende medlemsstater ændre aftalerne på en sådan måde, at eventuelle identificerede uforeneligheder fjernes.

~~3. Inden indgåelse eller ændring af aftaler som omhandlet i stk. 1, litra b), skal medlemsstaterne rådføre sig med Kommissionen om aftalens forenelighed med denne forordning.~~

~~4. Anser Kommissionen aftalerne som omhandlet i stk. 1, litra b), for at være uforenelige med denne forordning, skal den inden for en rimelig tidsfrist give de pågældende medlemsstater meddelelse herom. Medlemsstaterne træffer de nødvendige passende foranstaltninger til at ændre den pågældende aftale inden for en rimelig tidsfrist med henblik på at fjerne de uforeneligheder, der måtte være identificeret.~~

~~5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle aftaler som omhandlet i stk. 1 samt om enhver opsigelse eller ændring heraf.~~

↓ ny

Artikel 49

Nettet af Dulinenheder

Den Europæiske Unions Asylagentur opretter det net af kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, og letter nettets aktiviteter med henblik på at øge det praktiske samarbejde og informationsudvekslingen om alle forhold vedrørende anvendelsen af denne forordning, bl.a. udviklingen af praktiske redskaber og rådgivning.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

~~KAPITEL VIII~~

~~FORLIG~~

~~Artikel 37~~

~~Forlig~~

~~1. Når medlemsstaterne ikke kan løse deres uoverensstemmelser om spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, kan de benytte sig af forligsproceduren i stk. 2.~~

~~2. Forligsproceduren indledes efter anmodning fra en af de medlemsstater, som der er uoverensstemmelse mellem, stilet til formanden for det udvalg, der er nedsat ved artikel 44. Ved at acceptere at anvende forligsproceduren forpligter de pågældende medlemsstater sig til at tage størst muligt hensyn til den løsning, der foreslås.~~

~~Formanden for udvalget udpeger tre medlemmer af udvalget, der repræsenterer tre medlemsstater, som ikke er part i sagen. Ekspertene modtager skriftligt eller mundtligt parternes argumenter og foreslår efter rådslagning en løsning inden for en frist på en måned, om nødvendigt efter afstemning.~~

~~Formanden for udvalget eller vedkommendes stedfortræder leder drøftelserne. Denne kan give udtryk for sin holdning, men deltager ikke i afstemningen.~~

~~Uanset om parterne godkender eller afviser løsningen, er den endelig og kan ikke revideres.~~

KAPITEL IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel ~~38~~ 50

Datasikkerhed og databeskyttelse

~~1. Medlemsstaterne træffer alle~~ gennemfører passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at sikre ~~videregivne personoplysningers sikkerheden~~ beskyttelsen af personoplysninger ⇒ , der behandles i henhold til denne forordning ⇐ og navnlig til at ~~undgå~~ forhindre ulovlig eller uberettiget adgang til eller videregivelse, ændring eller tab af behandlede personoplysninger.

~~Hver medlemsstat drager omsorg for, at den eller de nationale tilsynsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 28, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, i overensstemmelse med dens gældende nationale ret uafhængigt overvåger lovligheden af den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger i overensstemmelse med denne forordning~~

↓ ny

2. Hver medlemsstats kompetente tilsynsmyndighed(er) overvåger lovligheden af den behandling af personoplysninger, der foretages af de myndigheder, der er omhandlet i

artikel 47, i den pågældende medlemsstat, herunder fremsendelse til og tilbagesendelse fra det automatiserede system, jf. artikel 44, stk. 1, og de kompetente myndigheder, der foretager den i artikel 40 omhandlede kontrol.

3. Den Europæiske Unions Asylagenturs behandling af personoplysninger overvåges af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, jf. forordning (EF) nr. 45/2001 og bestemmelserne om databeskyttelse i [*forslag til forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010*].

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~39~~ 51

Fortrolighed

Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel ~~47~~ 51 omhandlede myndigheder har tavshedspligt efter reglerne herom i national ret med hensyn til oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

Artikel ~~40~~ 52

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ethvert misbrug af oplysninger, som behandles i overensstemmelse med denne forordning, pålægges sanktioner, herunder administrative og/eller strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med national ret ⇒ , som finder anvendelse på tilsidesættelser af denne forordning, og træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de gennemføres. De fastsatte sanktioner skal være ⇐ , som er effektive, og forholdsmæssige og har have afskrækkende virkning.

Artikel ~~41~~ 53

Overgangsforanstaltninger

Når en ansøgning er indgivet efter [*den første dag efter ikrafttrædelsen af denne forordning*] ~~den dato, der er omhandlet i artikel 49, stk. 2~~, tages der dog hensyn til de forhold, der kan medføre, at en medlemsstat er ansvarlig i medfør af bestemmelserne i denne forordning, selv om de ligger forud for denne dato, ~~bortset fra de forhold, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2~~.

↓ ny

Uanset artikel 34, stk. 2, skal den korrigerende fordelingsmekanisme ikke iværksættes de første tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Uanset artikel 34, stk. 3, er referenceperioden efter udløbet af denne tre måneders periode efter denne forordnings ikrafttræden og indtil udløbet af det første år efter denne forordnings ikrafttræden det tidsrum, der er gået siden denne forordnings ikrafttræden.

Artikel ~~42~~ 54

Beregning af frister

De frister, som er fastsat i denne forordning, beregnes på følgende måde:

- a) såfremt en frist, der er udtrykt i dage, uger eller måneder, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer eller en handling foretages, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af fristen
- b) en frist, der er udtrykt i uger eller måneder, udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge eller måned er samme ugedag eller dato som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Såfremt den dag, på hvilken en tidsfrist, der er udtrykt i måneder, ville udløbe, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen med udgangen af månedens sidste dag
- c) ved beregningen af fristerne medregnes lovbestemte fri- og helligdage, lørdage og søndage.

Artikel ~~43~~ 55

Territorialt anvendelsesområde

For så vidt angår Den Franske Republik finder bestemmelserne i denne forordning kun anvendelse på Den Franske Republiks europæiske område.

Artikel ~~44~~ 56

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel ~~45~~ 57

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel ~~8, stk. 5~~ 10, stk. 6, og artikel ~~16~~ 18, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges

stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel ~~8~~10, stk. ~~5~~6, og artikel ~~16~~18, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

↓ 604/2013 (tilpasset)

⊗ 4. Inden Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, hører den de eksperter, hver medlemsstat har udpeget i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. ⊗

↓ 604/2013

45. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

↓ 604/2013 (tilpasset)

⇒ ny

56. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel ~~8~~10, stk. ~~5~~6, og artikel ~~16~~18, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på ~~fire~~ ⇒ to ⇐ måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel ~~46~~ 58

⊗ **Revision**, ⊗ ~~K~~kontrol og evaluering

Senest [18 måneder efter ikrafttrædelsen] og derefter hvert år reviderer Kommissionen den korrigerende fordelingsmekanismes funktionsmåde, jf. kapitel VII i denne forordning, og navnlig tærsklerne i artikel 34, stk. 2, og artikel 43.

Senest ⇒ [tre år efter ikrafttrædelsen] ⇐ ~~den 21. juli 2016~~ aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender senest seks måneder inden denne dato Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

Efter at have fremlagt denne rapport aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, samtidig med at den fremlægger de rapporter om anvendelsen af Eurodacsystemet, der er nævnt i artikel ~~40~~42 i forordning [*forslag til omarbejdning af forordning (EU) nr. 603/2013*].

Artikel ~~47~~ 59

Statistikker

1. Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse³¹ Kommissionen (Eurostat) statistikker om anvendelsen af nærværende forordning og forordning (EF) nr. 1560/2003.

↓ ny

2. Den Europæiske Unions Asylagentur offentliggør hvert kvartal de oplysninger, der fremsendes i henhold til artikel 34, stk. 4.

↓ 604/2013 (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~48~~ 60

Ophævelse

Forordning ~~(EF) nr. 343/2003~~ (EU) nr. 604/2013 ophæves for de medlemsstater, der er bundet af denne forordning for så vidt angår deres indbyrdes forbindelser.

~~Artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og 17 i forordning (EF) nr. 1560/2003 ophæves.~~

Henvisninger til den ophævede forordning eller de ophævede artikler gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel ~~49~~ 61

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse på ansøgninger om international beskyttelse, der indgives fra og med [den første dag efter dens ikrafttræden] ~~i den sjette måned efter forordningens ikrafttræden, og fra den dato finder den anvendelse på alle anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse af ansøgere, uanset hvornår ansøgningen er indgivet.~~ Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet inden denne dato, træffes efter kriterierne i forordning (EF) nr. ~~343/2003~~604/2013.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007, af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

~~Henvisninger i denne forordning til forordning (EU) nr. 603/2013, direktiv 2013/32/EU og direktiv 2013/33/EU betragtes indtil deres anvendelsesdato som henvisninger til henholdsvis forordning (EF) nr. 2725/2000³², direktiv 2003/9/EF³³ og direktiv 2005/85/EF³⁴.~~

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

³² ~~Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1).~~

³³ ~~Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18).~~

³⁴ ~~Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13).~~

BILAG I

~~**OPLYEDE FORORDNINGER (JF. ARTIKEL 48)**~~

~~Rådets forordning (EF) nr. 343/2003~~

~~(EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1)~~

~~Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003, kun artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og 17~~

~~(EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3)~~

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 343/2003	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra b)	—
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, litra f)
—	Artikel 2, litra h)
—	Artikel 2, litra i)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, litra j)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, litra g)
—	Artikel 2, litra k)
Artikel 2, litra j) og k)	Artikel 2, litra l) og m)
—	Artikel 2, litra n)
Artikel 3, stk. 1)	Artikel 3, stk. 1)
Artikel 3, stk. 2)	Artikel 17, stk. 1)
Artikel 3, stk. 3)	Artikel 3, stk. 3)
Artikel 3, stk. 4)	Artikel 4, stk. 1), indledningen
—	Artikel 4, stk. 1, litra a) f)
—	Artikel 4, stk. 2 og 3

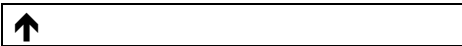
Artikel 4, stk. 1-5	Artikel 20, stk. 1-5
—	Artikel 20, stk. 5, tredje afsnit
—	Artikel 5
—	Artikel 6
Artikel 5, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
—	Artikel 7, stk. 3
Artikel 6, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
—	Artikel 8, stk. 3
Artikel 6, stk. 2	Artikel 8, stk. 4
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
—	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 3, stk. 2
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 15, stk. 1	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 15, stk. 2	Artikel 16, stk. 1
Artikel 15, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 15, stk. 4	Artikel 17, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 15, stk. 5	Artikel 8, stk. 5 og 6, og artikel 16, stk. 2
Artikel 16, stk. 1, litra a)	Artikel 18, stk. 1, litra a)
Artikel 16, stk. 1, litra b)	Artikel 18, stk. 2

Artikel 16, stk. 1, litra e)	Artikel 18, stk. 1, litra b)
Artikel 16, stk. 1, litra d)	Artikel 18, stk. 1, litra e)
Artikel 16, stk. 1, litra e)	Artikel 18, stk. litra 1, d)
Artikel 16, stk. 2	Artikel 19, stk. 1
Artikel 16, stk. 3	Artikel 19, stk. 2, første afsnit
—	Artikel 19, stk. 2, andet afsnit
Artikel 16, stk. 4	Artikel 19, stk. 3
—	Artikel 19, stk. 3, andet afsnit
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19, stk. 1	Artikel 26, stk. 1
Artikel 19, stk. 2	Artikel 26, stk. 2 og artikel 27, stk. 1
—	Artikel 27, stk. 2-6
Artikel 19, stk. 3	Artikel 29, stk. 1
Artikel 19, stk. 4	Artikel 29, stk. 2
—	Artikel 29, stk. 3
Artikel 19, stk. 5	Artikel 29, stk. 4
Artikel 20, stk. 1, indledningen	Artikel 23, stk. 1
—	Artikel 23, stk. 2
—	Artikel 23, stk. 3
—	Artikel 23, stk. 4
Artikel 20, stk. 1, litra a)	Artikel 23, stk. 5, første afsnit
—	Artikel 24
Artikel 20, stk. 1, litra b)	Artikel 25, stk. 1
Artikel 20, stk. 1, litra c)	Artikel 25, stk. 2

Artikel 20, stk. 1, litra d)	Artikel 29, stk. 1, første afsnit
Artikel 20, stk. 1, litra e)	Artikel 26, stk. 1 og 2, artikel 27, stk. 1, artikel 29, stk. 1, andet og tredje afsnit
Artikel 20, stk. 2	Artikel 29, stk. 2
Artikel 20, stk. 3	Artikel 23, stk. 5, andet afsnit
Artikel 20, stk. 4	Artikel 29, stk. 4
—	Artikel 28
—	Artikel 30
—	Artikel 31
—	Artikel 32
—	Artikel 33
Artikel 21, stk. 1-9	Artikel 34, stk. 1-9, første til tredje afsnit
—	Artikel 34, stk. 9, fjerde afsnit
Artikel 21, stk. 10-12	Artikel 34, stk. 10-12
Artikel 22, stk. 1	Artikel 35, stk. 1
—	Artikel 35, stk. 2
—	Artikel 35, stk. 3
Artikel 22, stk. 2	Artikel 35, stk. 4
Artikel 23	Artikel 36
—	Artikel 37
—	Artikel 40
Artikel 24, stk. 1	—
Artikel 24, stk. 2	Artikel 41
Artikel 24, stk. 3	—
Artikel 25, stk. 1	Artikel 42
Artikel 25, stk. 2	—

Artikel 26	Artikel 43
Artikel 27, stk. 1 og 2	Artikel 44, stk. 1 og 2
Artikel 27, stk. 3	—
—	Artikel 45
Artikel 28	Artikel 46
—	Artikel 47
—	Artikel 48
Artikel 29	Artikel 49

Forordning (EF) nr. 1560/2003	Denne forordning
Artikel 11, stk. 1	—
Artikel 13, stk. 1	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 13, stk. 2	Artikel 17, stk. 2, andet afsnit
Artikel 13, stk. 3	Artikel 17, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 4	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 14	Artikel 37
Artikel 17, stk. 1	Artikel 9 og 10, artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 17, stk. 2	Artikel 34, stk. 3



BILAG I

Formel for referencenøglen, jf. forordningens artikel 35:

$$\text{Befolkningsstørrelsens indvirkning}_{\text{MS}} = \frac{\text{Population}_{\text{MS}}}{\text{Population}_{\text{EU25}}}^{35}$$

$$\text{BNP's indvirkning}_{\text{MS}} = \frac{\text{GDP}_{\text{MS}}}{\text{GDP}_{\text{EU25}}}^{36}$$

$$\text{Andel}_{\text{ms}} = 50 \% \text{ befolkningstørrelsens indvirkning}_{\text{MS}} + 50 \% \text{ BNP's indvirkning}_{\text{MS}}$$

³⁵ For tre medlemsstater afhænger deltagelsen i udøvelsen af rettigheder som fastsat i de relevante protokoller og andre retsfor skrifter.

³⁶ For tre medlemsstater afhænger deltagelsen i udøvelsen af rettigheder som fastsat i de relevante protokoller og andre retsfor skrifter.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EU) nr. 604/2013	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledningen	Artikel 2, indledningen
Artikel 2, litra a)-n)	Artikel 2, litra a)-n)
-	Artikel 2, litra o), p), q) og r)
Artikel 3, stk. 1 og 2	Artikel 3, stk. 1 og 2
Artikel 3, stk. 3	-
-	Artikel 3, stk. 3, 4 og 5
-	Artikel 4 og 5
Artikel 4, stk. 1, indledningen	Artikel 6, stk. 1, indledningen
-	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Artikel 6, stk. 1, litra c)
Artikel 4, stk. 1, litra c)	Artikel 6, stk. 1, litra d)
Artikel 4, stk. 1, litra d)	Artikel 6, stk. 1, litra e)
Artikel 4, stk. 1, litra e)	Artikel 6, stk. 1, litra f)
-	Artikel 6, stk. 1, litra g)
Artikel 4, stk. 1, litra f)	Artikel 6, stk. 1, litra h)
-	Artikel 6, stk. 1, litra i)
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 6, stk. 2 og 3
Artikel , stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	-
Artikel 5, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5, stk. 4	Artikel 7, stk. 3

Artikel 5, stk. 5
Article 5, stk. 6
Artikel 6, stk. 1, 2 og 3
-
Artikel 6, stk. 4
Artikel 6, stk. 5
Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 3
-
Artikel 8, stk. 1
Artikel 8, stk. 2
Artikel 8, stk. 3
Artikel 8, stk. 4
Artikel 8, stk. 5
Artikel 8, stk. 6
Artikel 9
Artikel 10
Artikel 11
Artikel 12, stk. 1, 2 og 3
Artikel 12, stk. 4
Artikel 12, stk. 5
Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2
Artikel 14, stk. 1
Artikel 14, stk. 2
Artikel 15
Artikel 16

Artikel 7, stk. 4
Artikel 7, stk. 5
Artikel 8, stk. 1, 2 og 3
Artikel 8, stk. 4
Artikel 8, stk. 5
Artikel 8, stk. 6
Artikel 9, stk. 1 og 2
-
Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2
Artikel 10, stk. 3
Artikel 10, stk. 4
Artikel 10, stk. 5
Artikel 10, stk. 6
Artikel 10, stk. 7
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 13
Artikel 14, stk. 1, 2 og 3
-
Artikel 14, stk. 4
Artikel 15
-
Artikel 16
-
Artikel 17
Artikel 18

Artikel 17
Artikel 18, stk. 1, indledningen
Artikel 18, stk. 1, litra a)-d)
-
-
Artikel 18, stk. 2
Artikel 19
Artikel 20, stk. 1, 2, 3 og 4
Artikel 20, stk. 5, første afsnit
Artikel 20, stk. 5, andet og tredje afsnit
-
-
Artikel 21, stk. 1
Artikel 21, stk. 2
Artikel 21, stk. 3
Artikel 22, stk. 1
-
Artikel 22, stk. 2
Artikel 22, stk. 3
Artikel 22, stk. 4
Artikel 22, stk. 5
Artikel 22, stk. 6
Artikel 22, stk. 7
Artikel 23, stk. 1
Artikel 23, stk. 2
Artikel 23, stk. 3
Artikel 23, stk. 4

Artikel 19
Artikel 20, stk. 1, indledningen
Artikel 20, stk. 1, litra a)-d)
Artikel 20, litra e)
Artikel 20, stk. 2, 3, 4, 5, 6 og 7
-
-
Artikel 21, stk. 1, 2, 3 og 4
Artikel 21, stk. 5, første afsnit
-
Artikel 22
Artikel 23
Artikel 24, stk. 1
-
Artikel 24, stk. 2
Artikel 25, stk. 1
Artikel 25, stk. 2
Artikel 25, stk. 3
Artikel 25, stk. 4
Artikel 25, stk. 5
Artikel 25, stk. 6
-
Artikel 25, stk. 7
Artikel 26, stk. 1
-
-
Artikel 26, stk. 2

-	Artikel 26, stk. 3
-	Artikel 26, stk. 4
Artikel 24	-
Artikel 25	-
Artikel 26, stk. 1	Artikel 27, stk. 1 og 3
-	Artikel 27, stk. 2
Artikel 26, stk. 3	Artikel 27, stk. 4
Artikel 27, stk. 1, 2 og 3	Artikel 28, stk. 1, 2 og 3
Artikel 27, stk. 4	-
-	Artikel 28, stk. 4
-	Artikel 28, stk. 5
Artikel 27, stk. 5	Artikel 28, stk. 6
Artikel 27, stk. 6	Artikel 28, stk. 7
Artikel 28	Artikel 29
Artikel 29, stk. 1	Artikel 30, stk. 1
Artikel 29, stk. 2	-
Artikel 29, stk. 3	Artikel 30, stk. 2
Artikel 29, stk. 4	Artikel 30, stk. 3
Artikel 30	Artikel 31
Artikel 31	Artikel 32
Artikel 32	Artikel 33
Artikel 33	-
-	Artikel 34
-	Artikel 35
-	Artikel 36
-	Artikel 37
-	Artikel 38

-	Artikel 39
-	Artikel 40
-	Artikel 41
-	Artikel 42
-	Artikel 43
-	Artikel 44
-	Artikel 45
Artikel 34, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7	Artikel 46, stk. 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7
Artikel 34, stk. 8	-
Artikel 34, stk. 9	-
Artikel 34, stk. 10	Artikel 46, stk. 8
Artikel 34, stk. 11	-
Artikel 34, stk. 12	-
Artikel 35	Artikel 47
Artikel 36, stk. 1 og 2	Artikel 48, stk. 1 og 2
Artikel 36, stk. 3	-
Artikel 36, stk. 4	-
Artikel 36, stk. 5	-
-	Artikel 49
Artikel 37	-
Artikel 38, stk. 1, første afsnit	Artikel 50, stk. 1
Artikel 38, stk. 1, andet afsnit	-
-	Artikel 50, stk. 2
-	Artikel 50, stk. 3
Artikel 39	Artikel 51
Artikel 40	Artikel 52
Artikel 41	Artikel 53, første afsnit

-	Artikel 53, andet afsnit
Artikel 42	Artikel 54
Artikel 43	Artikel 55
Artikel 44	Artikel 56
Artikel 45, stk. 1, 2 og 3	Artikel 57, stk. 1, 2 og 3
-	Artikel 57, stk. 4
Artikel 45, stk. 4	Artikel 57, stk. 5
Artikel 45, stk. 5	Artikel 57, stk. 6
Artikel 46	Artikel 58
Artikel 47	Artikel 59
-	Artikel 59, stk. 2
Artikel 48	Artikel 60
Artikel 49	Artikel 61
Bilag I	-
Bilag II	-
-	Bilag I
-	Bilag II

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- **Forslagets/initiativets betegnelse**

Forslag til forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandssstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)

- **Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen³⁷**

18 – Migration og indre anliggender

- **Forslagets/initiativets art**

Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³⁸**

Forslaget/initiativet vedrører en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet vedrører **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

- **Mål**

- *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

I den europæiske dagsorden for migration (COM(2015) 240 final) bebudede Kommissionen, at den vil evaluere Dublinsystem og afgøre, om det er nødvendigt med en revision af de retlige parametre for Dublinsystemet for at opnå en mere retfærdig fordeling af asylansøgere i Europa.

Krisen har vist de betydelige strukturelle svagheder og mangler ved den måde, hvorpå EU's asyl- og migrationspolitik er udformet og gennemføres, herunder Dublinsystemet, som ikke blev udformet med henblik på at sikre en bæredygtig deling af ansvaret for asylansøgere på tværs af EU. Som nævnt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18.-19. februar 2016 og den 17.-18. marts 2016 er tiden nu inde til at reformere EU's eksisterende rammer for at sikre en menneskelig og effektiv asylpolitik.

Kommissionen fandt i sin meddelelse af 6. april 2016 om en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa (COM(2016) 197 final), at det skal prioriteres at oprette et bæredygtigt og retfærdigt system til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgninger, og sikre en højere grad af solidaritet og en retfærdig fordeling af ansvaret mellem medlemsstaterne via en retfærdig fordeling af asylansøgerne. Den har lovet at fremsætte forslag til ændring af Dublinforordningen ved enten at strømline og supplere den med en korrigerende og fair mekanisme eller gå over til et nyt system baseret på en fordelingsnøgle.

³⁷ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

³⁸ Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) hhv. b).

En retfærdig fordeling af asylansøgerne vil i væsentlig grad ændre det nuværende finansielle landskab, og der bør ydes finansiell støtte til udvikling af modtagelseskapacitet, både hvad angår infrastruktur og driftsomkostninger, navnlig i de medlemsstater, der hidtil ikke har skullet klare et stort antal asylansøgere.

- *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr.

1.3: Øge beskyttelsen og solidariteten

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

18.03 - Asyl og migration

At gøre systemet til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, som en tredjelandstatsborger indgiver i en medlemsstat, mere effektivt.

At øge solidariteten og ansvarsdelingen mellem medlemsstaterne.

- *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Medlemsstaterne og EU som helhed vil have gavn af at forbedre effektiviteten af og strømline Dublinforordningen, således at den også fungerer i tilfælde af stor tilstrømning af tredjelandstatsborgere. Medlemsstater, der har ansvaret for et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger, vil have gavn af en korrigerende fordelingsmekanisme, som vil lette det særlige pres, der hviler på dem, og sætte dem i stand til at klare efterslæbet af ansøgninger.

Ansøgere om international beskyttelse vil have gavn af et mere effektivt og hurtigere system for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, hvilket vil muliggøre en hurtigere adgang til asylproceduren og substansbehandling af ansøgningen af en enkelt, klart defineret medlemsstat.

Det forventes, at modtagelseskapaciteten vil blive øget, navnlig i de medlemsstater, som endnu ikke har måttet klare et højt antal asylansøgere. Derudover vil medlemsstaterne få støtte til at brødføde og yde grundlæggende bistand til de overførte asylansøgere.

- *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagens/initiativets gennemførelse.

Etablering og idriftsættelse af et automatiseret system inden seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse.

Antal overførsler af ansøgere om international beskyttelse.

Antal modtagelsespladser, der delvis støttes via de supplerende midler, der er afsat til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden til gennemførelsen af dette forslag i perioden 2017-2020.

Antal overførte asylansøgere, hvortil der ydes bistand inden for rammerne af de supplerende midler, der er afsat til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden til gennemførelsen af dette forslag.

- **Forslagets/initiativets begrundelse**

- *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Forslaget sigter mod at:

- forbedre Dublinsystemets kapacitet til effektivt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse ved at strømline kriterierne og procedurerne for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig
- bidrage til at forhindre sekundære bevægelser inden for EU, herunder ved at modvirke misbrug og asylshopping
- sikre en høj grad af solidaritet og retfærdig ansvarsdeling ved at fastsætte bestemmelser om en korrigerende fordelingsmekanisme, der aktiveres i de tilfælde, hvor en medlemsstat modtager et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger, som den er ansvarlig for at behandle.

- *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Målet om at fastsætte kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, kan ikke nås af de enkelte medlemsstater alene, men kun nås på EU-plan.

Merværdien af dette forslag er, at der sker en strømlining af den nuværende Dublinforordning, og at den gøres mere effektiv, samt at der indføres en korrigerende mekanisme for at sikre en mere retfærdig fordeling af ansøgningerne, som finder anvendelse, hvis en medlemsstat er udsat for et uforholdsmæssigt stort pres.

- *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

I Kommissionens evaluering konkluderes det, at det nuværende Dublinsystem ikke er tilfredsstillende. Der kræves en række ændringer med henblik på at strømline det og gøre det mere effektivt.

Dublinsystemet blev ikke udformet som et instrument med henblik på solidaritet og ansvarsdeling. Migrationskrisen tydeliggjorde denne mangel, hvilket kræver, at der i forslaget medtages et korrigerende fordelingssystem.

- *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

1. Omkostninger ved overførslen:

Inden for rammerne af dette forslag har en medlemsstat, der foretager en overførsel til den ansvarsovertagende medlemsstat, ret til at modtage et fast beløb på 500 EUR for hver person, der overføres, hvilket bør gennemføres inden for rammerne af Asyl-, Migrations- og Integrationen under delt forvaltning.

I henhold til forordningen om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden kan medlemsstaterne allerede på frivilligt grundlag (artikel 7 og 18 i forordning (EU) nr. 516/2014) overføre ansøgere om international beskyttelse til andre medlemsstater som led i deres nationale programmer.

I henhold til Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse skal 160 000 tredjelandstatsborgere overføres inden 26. september 2017. Dette forslag påvirker ikke gennemførelsen af disse afgørelser.

Der vil blive indført hensigtsmæssige mekanismer for at øge synergien og undgå overlapninger mellem det nye forslag og allerede eksisterende retsakter.

2. Oprettelse og teknisk vedligeholdelse af et automatiseret IT-system for fordeling af asylansøgere:

Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) er ansvarlig for forberedelsen, udviklingen og den operationelle drift af det automatiserede IT-system til fordeling af asylansøgere.

3. Forøgelse af modtagelseskapaciteten:

Til støtte for gennemførelsen af denne forordning er der brug for supplerende modtagelseskapacitet, navnlig i de medlemsstater, som endnu ikke har måttet klare et højt antal asylansøgere.

4. Levering af fødevarer og grundlæggende tjenesteydelser til overførte asylansøgere:

Til støtte for gennemførelsen af denne forordning er der brug for levering af fødevarer og grundlæggende tjenesteydelser til overførte asylansøgere.

- **Varighed og finansielle virkninger**

- Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra 2016 til 2020

- ✓ Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2017 til 2020
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

- **Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)**

- Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i gennemførelsesorganer

- ✓ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

- ✓ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ✓ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Overførslerne og støtten til modtagelseskapacitet og driftsomkostninger vil blive dækket via Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden under delt forvaltning.

Opgaven med at oprette og sikre den tekniske vedligeholdelse af IT-systemet vil blive givet til eu-LISA (indirekte forvaltning), og de tilknyttede omkostninger dækkes under dette forslag.

FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Senest to år efter forordningens ikrafttrædelse aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer. Medlemsstaterne skal senest seks måneder inden denne dato sende Kommissionen alle de oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

Efter at have fremlagt denne rapport aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, samtidig med at den fremlægger de rapporter om anvendelsen af Eurodacsystemet, der er nævnt i artikel 40 i forordning (EU) nr. 603/2013.

Hvad angår delt forvaltning, er der etableret en sammenhængende og effektiv ramme for rapportering, overvågning og evaluering. I forbindelse med hvert nationalt program pålægges medlemsstaterne at nedsætte et rådgivende udvalg, som Kommissionen kan deltage i.

Medlemsstaterne vil hvert år rapportere om gennemførelsen af det flerårige program. Disse rapporter er en forudsætning for de årlige betalinger inden for rammerne af proceduren for regnskabsafslutning som fastsat i forordning (EU) nr. 514/2014.

Inden 30. juni 2018 vil Kommissionen i henhold til artikel 57, stk. 2, i forordning (EU) nr. 514/2014 fremlægge en foreløbig evalueringsrapport om gennemførelsen af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, som også vil omfatte gennemførelsen af de finansielle ressourcer, der stilles til rådighed i denne forordning.

Kommissionen vil desuden fremlægge en efterfølgende evalueringsrapport inden 30. juni 2024, der skal omfatte virkningerne af gennemførelsen af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden om udvikling på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, herunder det fælles europæiske asylsystem.

Med henblik på oprettelsen og den tekniske vedligeholdelse af IT-systemet (indirekte forvaltning) vil eu-LISA regelmæssigt rapportere om de fremskridt, der gøres. Agenturet er omfattet af krav om regelmæssig overvågning og rapportering. Agenturets bestyrelse vedtager hvert år inden den 31. marts agenturets konsoliderede årsberetning for det foregående år og sender den senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Revisionsretten. Rapporten offentliggøres. Hvert tredje år foretager Kommissionen en evaluering i overensstemmelse med evalueringskriterierne i Kommissionens retningslinjer for navnlig at vurdere virkningerne og effektiviteten af agenturets arbejde og dets arbejdspraksis i forhold til dets mål, mandat og opgaver. I evalueringen skal det navnlig vurderes, om der eventuelt er behov for at ændre agenturets mandat og de finansielle følger af en sådan ændring.

- **Forvaltnings- og kontrolsystem**
- *Konstaterede risici*

GD HOME har ikke oplevet større risici for fejl i forbindelse med dets udgiftsprogrammer. Dette bekræftes af, at Revisionsretten ikke har fundet væsentlige

fejl i de årlige rapporter, og at restfejlfrekvensen de senere år har været under 2 % i GD HOME's årsberetninger.

Forvaltnings- og kontrolsystemerne følger de generelle krav, der er fastsat for fondene under den fælles strategiske ramme og opfylder fuldt ud kravene i finansforordningen.

Den flerårige programmering vil sammen med den årlige regnskabsafslutning på grundlag af den ansvarlige myndigheds betalinger medføre, at støtteberettigelsesperioderne svarer til Kommissionens årsregnskab.

Der vil blive udført kontrol på stedet som en del af kontrollen på første niveau, dvs. af den ansvarlige myndighed, hvilket vil understøtte den årlige forvaltningserklæring.

Anvendelsen af faste beløb (forenklet omkostningsmodel) vil yderligere begrænse antallet af fejl fra de ansvarlige myndigheders side i forbindelse med gennemførelsen af dette forslag.

- *Oplysninger om det interne kontrolsystem*

GD HOME vil ud over at anvende alle forskriftsmæssige kontrolmekanismer også anvende sin egen strategi til bekæmpelse af svig, som blev vedtaget den 9. april 2013. Denne strategi blev udviklet efter Kommissionens nye strategi til bekæmpelse af svig (CAFS), der blev vedtaget den 24. juni 2011, og derfor sikrer den bl.a., at den interne kontrol i forbindelse med bekæmpelse af svig fuldt ud er i overensstemmelse med CAFS, og at dens strategi for styring af risikoen for svig er gearret til at finde frem til de områder, hvor der er risiko for svig, og til passende modforanstaltninger.

Derudover vedtog GD HOME den 4. november 2015 en revisionsstrategi for den del af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed, der er omfattet af delt forvaltning. GD HOME er ved at udforme en revisionsstrategi for den del af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed, der er omfattet af delt forvaltning. Denne strategi vil omfatte al den kontrol, der er behov for for at forvalte de nationale programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed.

- *Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko*

Ubetydelige kontrolomkostninger og meget lav fejlrisiko.

- **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Hvad angår delt forvaltning, har medlemsstaterne i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 514/2014 pligt til at træffe foranstaltninger til forebyggelse af svig, som er effektive og forholdsmæssige, i forbindelse med de konstaterede risici for svig.

Hvad angår indirekte forvaltning, er foranstaltningerne til bekæmpelse af svig fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1077/2011, hvori der er fastsat følgende:

1. Forordning (EF) nr. 1073/1999 finder anvendelse i forbindelse med bekæmpelsen af svig, korrupsion og andre retsstridige handlinger.

2. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og indfører straks passende bestemmelser, som finder anvendelse på hele agenturets personale.

3. I finansieringsafgørelserne samt enhver aftale eller ethvert instrument til gennemførelse heraf fastsættes det udtrykkeligt, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler fra agenturet og de organer, der fordeler dem.

I henhold til denne bestemmelse traf bestyrelsen for Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed den 28. juni 2012 afgørelse om betingelserne og de nærmere vilkår for interne undersøgelser i forbindelse med forebyggelse af svig, korruption og alle ulovlige aktiviteter til skade for EU's interesser.

Desuden finder Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig anvendelse.

FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
			fra EFTA-lande ⁴⁰	fra kandidatlande ⁴¹	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	3. Sikkerhed og medborgerskab	OB/IOB ³⁹				
	18.030101 - Styrkelse og udvikling af det fælles europæiske asylsystem og fremme af solidaritet og ansvarsdeling mellem medlemsstaterne	OB	NEJ	NEJ	JA*	JA
	18.0207 - Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed.	OB	NEJ	NEJ	JA*	NEJ

* muligt bidrag fra Schengenassocierede lande, hvis de ønsker at deltage i det nye Dublinsystem

³⁹ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴⁰ EFTA-lande: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴¹ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

- **Anslåede virkninger for udgifterne**
- *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	3. Sikkerhed og medborgerskab
--	--------	-------------------------------

KOMMISSIONEN			År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Efterfølgende år	I ALT
•Aktionsbevillinger								
Budgetpostens nummer 18.030101	Forpligtelser	1)	445	460	460	460		1825
	Betalinger	2)	33,3	261,35	457,35	460	613	1825
Budgetpostens nummer 18.0207	Forpligtelser	1a)	1,750	0,983	0,135	0,735		3,603
	Betalinger	2 a)	1,750	0,983	0,135	0,735		3,603
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammet ⁴²								
Budgetpostens nummer		3)						
Bevillinger I ALT til KOMMISSIONEN	Forpligtelser	= 1+1a+3	446,75	460,983	460,135	460,735		1828,603
	Betalinger	= 2+2a +3	35,05	262,333	457,485	460,735	613	1828,603
	Forpligtelser	=4+ 6	446,75	460,983	460,135	460,735		1828,603

⁴² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	=5+ 6	35,05	262,333	457,485	460,735		613	1828,603

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	4)							
	Betalinger	5)							
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		6)							
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	446,75	460,983	460,135	460,735			1828,603
	Betalinger	=5+ 6	35,05	262,333	457,485	460,735		613	1828,603

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
KOMMISSIONEN									
• Menneskelige ressourcer		0,536	0,536	0,536	0,536				2,144
• Andre administrationsudgifter		0,06	0,06	0,03	0,03				0,18
I ALT	Bevillinger	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324
--	--	-------	-------	-------	-------	--	--	--	-------

i mio. EUR (3 decimaler)

		År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Efterfølgende år	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	447,346	461,579	460,701	461,301		1 830,927
	Betalinger	35,646	262,929	458,051	460735,566	613	1 830,927

- *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater			År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	År 2021									I ALT			
	RESULTATER																		
	↓	Type ⁴³	Resultaternes gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁴⁴ ...																			
- Resultat	IT-system og vedligeholdelse	ikke relevant	1	1,750	1	0,983	1	0,135	1	0,735									3,603
- Resultat	Overførsler	0,0005	150000	75	200000	100	200000	100	200000	100									375

⁴³ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁴⁴ Som beskrevet i punkt 1.4.2. 'Specifikke mål ...'.

- Resultat	Modtagelsespladser	0,002	50000	100														100
- Resultat	Driftsomkostninger	0,0018	150000	270	20000 0	360	20000 0	360	200000	360								1350
OMKOSTNINGER I ALT				446,75		460,9 83		460,135		460,735								1 828,603

- Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne
- Resumé
- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
--	------------	------------	------------	------------	---	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,536	0,536	0,536	0,536				2,144
Andre administrative udgifter	0,06	0,06	0,03	0,03				0,18
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 ⁴⁵ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre udgifter af administrativ art								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	0,596	0,596	0,566	0,566				2,324
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁴⁵ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

1.1.1.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Der indsættes flere år, hvis virknin- gerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
18 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	4	4	4	4			
XX 01 01 02 (Delegationer)							
XX 01 05 01 (Indirekte forskning)							
10 01 05 01 (Direkte forskning)							
• Eksternt personale (i årsværk)⁴⁶							
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)							
XX 01 04 yy⁴⁷	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
XX 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, UNE, V - direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	4	4	4	4			

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Støtte, behandle og overvåge aktiviteterne i forbindelse med gennemførelsen af dette forslag, hovedsagelig vedrørende overførslen af ansøgere om international beskyttelse.
Eksternt personale	Ikke relevant

⁴⁶ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer JED: junioreksperter ved delegationerne.

⁴⁷ Deloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

- *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
- ✓ De finansielle behov er forenelige med den nuværende finansielle ramme og kan medføre brugen af særlige instrumenter som fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013⁴⁸. Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse

[...]

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

[...]

- *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- ✓ Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- ✓ Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen	-	-	-	-				-
Samfinansierede bevillinger I ALT	-	-	-	-				-

** muligt bidrag fra Schengenassocierede lande, hvis de ønsker at deltage i det nye Dublinsystem*

⁴⁸

Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).